

هفتادمین

نکوداشت سندیکا

مهندس دادمان: صنعت احداث یکی از سخت‌ترین دوران خود را سپری می‌کند

مهندس ملکبانی فرد: ایران باید به دست ایرانی ساخته شود

مهندس خوانساری: بخش خصوصی را زنده نگه می‌داریم

دکتر محمدزاده: روند بودجه عمومی به بودجه جاری نزولی است

دکتر گتمیری: فعالیت شرکتهای پیمانکاری حول منافع ملی است

دکتر گلابتونچی: الزامات صدور خدمات فنی و مهندسی بررسی شود

دکتر مقدس زاده اردبیلی: به عوامل زیرساختی رشد و توسعه توجه شود

مسعود خوانساری: بخش خصوصی رشد یافته است

مهندس سعیدآبادی: خرد و کار جمعی جایگزین اقدامات فردی شود

۱۰

- حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
- خبرنگار: آرزو نوری
- عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
- مسئول تبلیغات و آگهی: سید مهدی برقی
- لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۲۴)

- صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
- مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری
- شورای سیاست‌گذاری:
- مهندس منوچهر ملکبانی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس بهمن دامن (رئیس هیأت مدیره)
- دکتر ایرج گلابتونچی (دبیر سندیکا)
- مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار سندیکا)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- رئیس کمیسیون انتشارات: مهندس علی ورزنده
- سر دبیر: مهندس محمود مصطفی‌زاده
- کمیسیون انتشارات و تحریریه:
- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس محمدعلی پور شیرازی (کمیسیون عضویت و پیگیری)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی

فهرست مطالب

و این خانه همچنان خانه امید ماست	۶	هدفی جز آبادانی نداریم	۳۵
پاسخ هیأت مدیره سندیکا به پرسش‌ها و ابهام‌ها	۸	ایرانیان پیش‌قراولان صنعت احداث	۳۶
کنفرانس خبری	۱۲	تا حصول نتیجه دل‌سرد نشویم	۳۷
نکوداشت هفتادمین سال تاسیس سندیکا	۲۷	خدمات سندیکا به کشور شایسته تقدیر است	۳۸
همه از دوران سخت و نفسگیر عبور خواهند کرد	۲۸	از سازندگان کشور به طور شایسته تقدیر نمی‌شود	۳۹
وقت حمایت قوی‌تر از سندیکا است	۲۹	نقش سندیکا حساس‌تر خواهد شد	۴۰
به ساختارهای نوین مشارکت بیاندیشیم	۳۰	هفتاد سال کار عاشقانه برای کشور	۴۱
سرافراز در انجام وظیفه حرفه‌ای و مسئولیت ملی	۳۱	بزرگترین رسالت سندیکا آموزش است	۴۲
فراز و فرودهای یک سندیکای قدیمی	۳۳	قانون‌گرایی و احترام به جایگاه بخش خصوصی	۴۳
رونق صنعت احداث موجب رونق صنایع	۳۴	زنگ خطر برای پیمانکاران بخش خصوصی	۴۵
سندیکا در نظام فنی و اجرایی جایگاه شایسته‌ای دارد		جای خالی بخش خصوصی در قوانین بالادستی	۵۵
سرمقاله		مقاله	

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار است و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر، خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)، شماره ۸۶، ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱ | تلفن: ۶۶۴۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷ | فکس: ۶۶۴۴۰۸۴ | پست الکترونیکی: payamabadgaran@yahoo.com | نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

به پاس بزرگداشت سالگی تاسیس

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

و این خانه همچنان خانه امید ماست

دکتر ایرج گلابتونچی - دبیر سندیکا

با ساختار منظم شکل دهند که بتواند به عنوان یک حامی، مکانی باشد برای هم اندیشی و تحقق کار بر مبنای خرد جمعی. صد البته محلی برای تبادل افکار و نظرات مختلف با برآیندهایی یک سو برای بهتر و روانتر شدن امور و بدون تردید مشارکت موثر و بیشترشان در ساختن کشور. حکایت تشکیل سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در چنین شرایطی به واقع بسیار عجیب و قابل تأمل است. تردید ندارم یکی از اصولی ترین نیت‌هایی که بنیان گذاران این خانه در آن روزگاران سخت داشتند، در دست گرفتن پرچم حمایت از آبادگران بخش خصوصی و تشویق آن‌ها به قرار گرفتن در زیر این بیرق پرشکوه بوده است. چنین خواسته‌ای می‌توانست انسجامی در ریزنی و تعاملات این گروه با بخش‌های مختلف دولت به عنوان متولی اصلی ساخت و ساز در کشور را به همراه داشته باشد و همچنین می‌توانست در ایجاد و جاری شدن قوانین

بیماری‌های ناشی از آن از بین رفته بودند. چرخه‌های اقتصاد و توسعه کشور در همه زمینه‌ها متوقف و در عمل نابود شده بود. سرانجام پایان جنگ در سال ۱۳۲۴ فرا رسیده بود. اما در چنین شرایطی، قطعاً می‌بایست برای رهایی از این ویرانی و نابسامانی کشور، تلاش کرد و دوباره وطن را از نو ساخت. فکر تشکیل سندیکایی متشکل از شرکت‌هایی که در این حوزه فعالیت داشتند، بی‌شک از بهترین تدابیر الزامی در آن شرایط سخت کشور بوده که از سوی پایه‌گذاران این سندیکا شکل گرفت و به حقیقت پیوست. عجب فکری و عجب حکایتی!

در حالی که کشور درگیر روزهای پس از جنگ و پایان اشغال بود، گروهی از فرزندان میهن که دانش آموخته مهندسی بودند در آن شرایط سخت با آینده‌نگری و درک درست از وضعیت کشور اقدام به تاسیس اولین تشکل مردم نهاد مهندسی کشور نمودند. تلاششان این بود که تشکلی را

در شهریور سال ۱۳۲۰ که دو سال از شروع جنگ جهانی دوم گذشته، نیروهای مداخله گر نظامی بریتانیا و شوروی سابق، ایران را به اشغال خود درآوردند. این اشغال تا پایان این جنگ ویرانگر در سال ۱۳۲۴ ادامه یافت. حضور اشغالگران باعث شده بود تا روند توسعه کشور و فعالیت‌های اقتصادی آن مختل گردیده و پیامدهای نامناسبی برای کشور بوجود آید. جاده‌ها، بنادر و خطوط راه آهن کشور، تماماً برای ارتباطات نظامی و حمل و نقل مرتبط با این فعالیت‌ها در اختیار نیروهای مداخله گر قرار گرفته بود؛ به طور کلی در تمام نقاط کشور جنگ، درگیری، بحران ویرانگر و مخرب ناشی از حضور بیگانگان به چشم می‌خورد.

بحران غذایی و بروز قحطی در کشور از مهمترین پیامدهای چنین جنگی بود. طبق آمار اعلام شده در مدارک و اسناد موجود حدود ۴ میلیون نفر از مردم کشور بر اثر قحطی و جنگ و همچنین

موثر و مهم در سازندگی کشور نقش مهمی را برای بخش خصوصی فعال در عرصه مهندسی کشور ایجاد نماید.

اما آنچه مستنداً می‌توان یافت آن است که این تشکل در تاریخ ۱۳۲۶/۱۲/۱۱ در تهران و در دروازه دولت با ثبت در اداره ثبت اسناد و املاک کشور به صورت رسمی آغاز به کار کرد. از آن سال تا سال ۱۳۵۷ سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با اعضای خود در سازندگی کشور نقش مهمی داشته‌اند. همانطور که در سال‌های پس از انقلاب نیز چنین مسیری را با امکان حضور گسترده‌تر به برکت اعتماد بیشتر به توان فرزندان میهن طی نمودند؛ مسیری که بدون تردید خادمین به کشور و فرزندان برگزیده ایشان می‌بایست ببینند در این مسیر سخت سازندگی و آبادگری.

تردیدی نیست که بخش خصوصی کشور در عرصه مهندسی و احداث و در راس آن سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در پرتو اهداف و آرمان‌های بلند انقلاب اسلامی همواره توانسته است به خوبی وظایف محوله را در اجرای پروژه‌های و طرح‌های مهم و زیربنایی کشور به سرانجام برساند. نمونه این موفقیت در اجرای بزرگترین طرح‌های ملی توسط این بخش کاملاً مشهود است.

مام میهن به داشتن چنین فرزندان اندیشمند، فعال، متخصص و صد البته کوشا که آرزو و تلاشی جز ساختن و آباد کردنش را ندارد، همواره افتخار می‌کند. امروز هفتاد سال از تاریخ رسمی ثبت سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران می‌گذرد و بدون تردید این تاریخ هفتادساله پر است از فرازها و فرودهایی که به تبع رخدادهای تاریخی در کشور به وقوع پیوسته است؛ اما حکایت وقتی غریب می‌شود که با تمام تحولات سخت و رخدادهای سنگین همچنان سندیکا پایدار و پابرجا مانده است. دهه‌ها گذشته است، موسسین جای خود را به مدیران دیگری داده‌اند، نسلی عوض شده و امروز در میان مدیران این تشکل مهندسی مردان و زنانی هستند که سالها بعد از تشکل آن به دنیا آمده‌اند اما سندیکا همچنان پابرجا و موثر بوده و هست.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در طول حیات خود همواره کوشیده است در مسیر تعامل بخش خصوصی با دولت‌های مختلف گام بردارد و تلاش بسیار کرده نقش موثر و فعال‌تری را در بهبود فضای کسب و کار و تصمیم‌گیری‌ها و تصمیم‌سازی‌های مرتبط با حوزه فعالیت مهندسی احداث کشور برعهده بگیرد.

اگرچه در برخی مواقع تلاشش از سوی دولت‌مردان وقت بی‌پاسخ مانده، اما هیچگاه ناامید نشده و با توجه به این نکته که آبادانی کشور نه ناامیدی می‌شناسد و نه خستگی، دوباره با امید به رسیدن به چنین تعاملی به فعالیت خود ادامه داده است. نقش و جایگاه سندیکا به دلیل همین قدمت و تجربه‌ای که منتقل به نسلی نو شده و مسیر انتقال این تجربه همچنان جاری است، باید حتی پرننگتر از نقش موجود باشد.

آگاهی از این نکته مهم که بی‌تردید توجه به نظرات بخش خصوصی یکی از اصول اساسی و انکار ناپذیر در رونق اقتصادی کشور است، باعث شده تا مدیران سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در تمام ادوار، تلاش و فعالیت خود را برای دفاع از بخش خصوصی و حضور بیشتر و مناسب‌تر اعضای در عرصه سازندگی کشور بیشتر و بیشتر کنند.

این تاریخ هفتادساله پر است از فرازها و فرودهایی که به تبع رخدادهای تاریخی در کشور به وقوع پیوسته است؛ اما حکایت وقتی غریب می‌شود که با تمام تحولات سخت و رخدادهای سنگین همچنان سندیکا پایدار و پابرجا مانده است. دهه‌ها گذشته است، موسسین جای خود را به مدیران دیگری داده‌اند، نسلی عوض شده و امروز در میان مدیران این تشکل مهندسی مردان و زنانی هستند که سالها بعد از تشکل آن به دنیا آمده‌اند اما سندیکا همچنان پابرجا و موثر بوده و هست

هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران بی‌تردید در هر دوره به عنوان یک دغدغه مهم و اصلی به شناسایی عواملی که بر اراده و عملکرد بنگاه‌های اقتصادی شرکت‌های عضو سندیکا تاثیر می‌گذارد، اقدام کرده است؛ بویژه تلاش نموده تا با پیشنهاد و اتخاذ راهکارهای مختلف، کنترل و مهار عواملی که کنترل آن‌ها خارج از اراده و توان این مدیران یا دیگر اعضای خود در عبور از گردنه‌های سخت مسیر سازندگی است، باشد.

شناسایی و تحلیل این عوامل و پیشنهاد اتخاذ راه‌های مناسب که می‌توان برای آن مثال‌های متعددی ارائه داد، وظیفه‌ای بوده و هست که از زمان تاسیس سندیکا تا کنون دنبال شده و خواهد شد.

در یک نگاه می‌توان گفت همواره سندیکا در این بخش امتیاز خوب و قابل قبولی را از اعضای خود گرفته است. در طول این ۷۰ سال عوامل متعدد و در هر مقطع موضوعات جدیدی به عوامل قبلی اضافه می‌شده که دیگر پیش‌بینی شناخت و کنترل عوامل برای مدیران شرکت‌های عضو بسیار سخت و در ظاهر غیر ممکن است. در چنین شرایطی، باز سندیکا است که خانه امید است و باز هم شناسایی عوامل جدید و اتخاذ راه‌کارهایی برای کنترل این عوامل تازه.

بعد از گذشت هفتاد سال و پشت سر گذاشتن این همه فراز و نشیب و تجربه، این همه سختی‌ها و تلاش‌ها، در راه سازندگی و آبادانی ایران، هنوز هم این خانه، خانه امید اعضایش است. خانه امیدی که نامش سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران است. پایدار و ماندگار بماند، آستانش به روی فرزندان همواره گشوده باد تا نسل به نسل با خرد فرزندان عضوش پرچم سازندگی، وحدت و تعامل در صنعت احداث کشور را به نسل بعدی منتقل کنند. حکایت به پایان رسید اما حکایت ماندگاری این سندیکای هفتاد ساله با آن خدمات گسترده اعضا و نقش بی‌بدیش در مسیر توسعه، سازندگی و گسترش و رفاه در کشور همچنان باقی است.

پاسخ هیات مدیره سندیکا به پرسش‌ها و ابهام‌ها

کنفرانس خبری با موضوع نکوداشت هفتادمین سال تاسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، روز سه شنبه ۲ بهمن در این سندیکا برگزار شد. در این کنفرانس خبری، جمعی از هیات مدیره سندیکا به اهمیت صنعت احداث در گذر از شرایط دشوار اقتصادی کنونی پرداختند و هدف اصلی نکوداشت را تقدیر از بزرگان سازندگی کشور و پاسداشت مهندسی درست عنوان کردند. دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی در آغاز این نشست با ابراز امیدواری از این که جایگاه سندیکا به عنوان قدیمی‌ترین تشکل مهندسی کشور در هفتادمین سال تاسیس آن به جامعه شناسانده شود، هدف نکوداشت را پرداختن به ویژگی‌های سندیکا و کمک به بهبود شرایط فعالیت جامعه مهندسی کشور عنوان کرد.

برنامه اهمیت دارد. اجرای این برنامه از سال ۱۳۲۷ تا سال ۱۳۳۴ بود. یک سازمان برنامه موقت نیز در خرداد ۱۳۲۷ برای عملیاتی کردن این برنامه ایجاد شد که بعد از یک سال به مجلس ثابت شد. وجود سازمان برنامه دائمی لازم است. پیشکسوتان سندیکا می‌دانستند برنامه باید توسط متخصصان اجرا شود و این سندیکا را همزمان با سازمان برنامه و حتی یک سال و نیم زودتر از آن ثبت کردند.

ملکیانی فرد افزود: در طی ۳۰ سال گذشته هیچ گاه ندیدم موضوعی بر خلاف منافع ملی در سندیکا مورد توجه قرار گیرد و همواره منافع ملی محور بوده

می‌توان در بین سازندگان دید. وی با بیان این که کسانی که پایه‌گذار سندیکا بودند و ساخت و ساز را سامان داده‌اند شایسته تقدیر هستند، به تاریخچه تاسیس سندیکا پرداخت و عنوان کرد: بعد از این که کشور جنگ جهانی را پشت سر گذاشت، در زمان پهلوی دوم، دو برنامه ۷ ساله و سه برنامه ۵ ساله توسعه با نام برنامه‌های عمرانی وجود داشت که نشان می‌دهد قرار است کسانی که این برنامه‌ها را اجرا می‌کنند کلیددار توسعه پایدار کشور باشند. اولین برنامه توسط یک شورای عالی تهیه شد و مخالفان زیادی داشت، در حالی که با بالا رفتن ابعاد ساخت و ساز داشتن یک

پیمانکاران متولیان توسعه هستند

مهندس منوچهر ملک‌یانی فرد که در ادوار مختلف ریاست سندیکا را بر عهده داشته عنوان کرد: ما بزرگداشت هفتادسالگی سندیکا را که قدیمی‌ترین تشکل فنی و مهندسی کشور است و در ساخت و ساز کشور نقشی تراز اول دارد، برگزار خواهیم کرد. اصولاً سازندگی کار دشواری است و یک مدیر سازنده نیز زندگی سختی دارد. ساختن یعنی غلبه بر سختی‌های طبیعت که به افزایش مدنیت و رفاه اجتماعی منتهی می‌شود. ساختن از قداست بالایی برخوردار است و آنچه باعث دوام این فعالیت‌ها می‌شود عشق است، لذا وطن پرست‌ترین افراد را

است چرا که پیشینیان ما سندیکا را به وجود نیاورده‌اند که بیشترین پول لازم را بگیرند، بلکه آن را به وجود آوردند که ساخت و ساز را به نظم درآورند، رقابت را سالم و قیمت تمام شده را شفاف کنند، چیزی که امروز در کشور ما گم شده است. ادعا می‌کنند اینقدر از دولت طلب دارند یعنی انتظار دارند کلید مملکت را به خاطر اجرای چند طرح عمرانی در اختیار آنها قرار دهند.

عضو هیات مدیره سندیکا با اشاره به زلزله خیز بودن ایران و پایداری ساختمان‌های مهندسی‌ساز در برابر آن راز ماندگاری طرحها را کیفیت حداکثری، زمان کم و قیمت شفاف و مناسب عنوان کرد و افزود: کشورهایی که به توسعه پایدار رسیده‌اند از طریق تشکلهای خود به آن رسیده‌اند، ما می‌خواهیم این فرهنگ رونق یابد. هدف ما از برگزاری نکوداشت تقدیر و بزرگداشت از کسانی است که درست کار کرده‌اند، و این امر بهترین توصیه را برای دیگران به همراه دارد. آنچه برای ما اهمیت دارد اتحاد و اتفاق بین بخش پیمانکاری کشور است که عملاً متولیان توسعه و لوکوموتیو اشتغال هستند.

وی در پایان عنوان کرد: ما باز به دولت می‌گوییم درست است که شما دولت هستید اما ما را هدف قرار گرفته‌اند چون ما سربازان خط مقدم توسعه هستیم، و بقای شما در گرو بقای ماست. برای گذر از این شرایط دشوار باید دور هم جمع شویم. نباید دولت پشت درهای بسته برای سازنده هفتاد ساله تصمیم بگیرد بلکه باید رو در رو با آنها به بررسی مشکلات و رفع آن بپردازد. بزرگترین راه رفع مشکلات نیز همت و اراده و اتحاد مردم و دولت است چنان که حافظ فرمود: حسنت به اتفاق ملاحظت جهان گرفت / آری به اتحاد جهان می‌توان گرفت.

ضامن اجرای آنچه در مسکن مهر انجام شد نیستیم

وی در پاسخ به سوال خبرنگار فارس درباره چگونگی نقش ساماندهی سندیکا

در ساخت و ساز عنوان کرد: ما همواره بعد از انعقاد قرارداد و ارائه نقشه وارد گود می‌شویم، یعنی ساماندهی ما در اجرا معنا می‌یابد و متأسفانه ضامن اجرای آنچه در مسکن مهر انجام شد نیستیم چرا که شرکتهای سندیکا در آن مقوله نقشی نداشتند. ضمن این که ساختمان یکی از رشته‌های مرتبط به این سندیکا است. کار سندیکا تنها ساختمان‌سازی نیست، راهسازی، بندسازی، تونل و ... توسط اعضای این سندیکا به وجود آمده است. اگر در بخش مسکن مشکلات زیادی داریم برای این است که بخش مسکن در دست مهندسان نیست و آنجا پول حاکم است.

سندیکا طرف مشورت دولت در حوزه مهندسی است

دکتر گلابتونچی نیز در پاسخ به سوال خبرنگاری فارس عنوان کرد: درباره ضرورت تشکیل سندیکا، در دوران بعد از جنگ جهانی دوم که نیاز به ساخت و ساز بود سندیکاها به وجود می‌آمدند تا شرکتهایی که کار مهندسی می‌کردند سامان دهند. موسسان سندیکا در آن دوره کسانی بودند که در دولت آن زمان نقش مهمی داشتند. امروز این وظیفه را دولتی‌ها انجام می‌دهند تا بخش خصوصی، البته بخش خصوصی طی این سالها بر اساس قوانینی مترقی همچون قانون بهبود فضای کسب و کار طرف مشورت دولتها بوده‌اند، یکی از طرفهای مشورت دولت نیز در حوزه مهندسی سندیکا بوده است. وی افزود: درباره نابسامانی بازار مسکن نیز تنها افرادی که در سازمان مدیریت

مهندس ملکبانی فرد:

ساختن یعنی غلبه بر سختی‌های طبیعت که به افزایش مدنیت و رفاه اجتماعی منتهی می‌شود. ساختن از قداست بالایی برخوردار است و آنچه باعث دوام این فعالیت‌ها می‌شود عشق است، لذا وطن‌پرست‌ترین افراد را می‌توان در بین سازندگان دید

و برنامه‌ریزی تعیین صلاحیت می‌شوند یا افرادی که در نظام مهندسی تأیید می‌شوند دخیل نیستند، افراد دیگری هم در این بازار دخیل هستند که بعضی وقتها تأثیر آنها بسیار زیاد است.

وی درباره قیمت تمام شده که خبرنگار خبرگزاری فارس درباره آن سوال کرد نیز عنوان کرد: وزیر محترم راه و شهرسازی درباره قیمت تمام شده صحبت کردند و در مورد آن با سندیکا مشورتی نشده است. گرفتاری پیش آمده در مسکن مهر هم از همین مورد بود. یعنی قیمتی را گذاشتند و بر اساس آن پیمانکاران را در یک فضایی قرار دادند که مجبور شدند کار کنند. گفتند متری ۳۰۰ هزار تومان باید ساختمان ساخته شود که از لحاظ مالی اجرای بسیاری از استانداردها را غیرممکن می‌کرد.

وی در پاسخ به سوال دیگری عنوان کرد یکی از محورهای نکوداشت تقدیر از بزرگان بخش خصوصی در حوزه احداث و سازندگی کشور است، یعنی تقدیر از کسانی که در ماندگاری مهندسی درست در کشور نقش داشته‌اند.

اتحاد راهکار غلبه بر تحریم‌ها

در پاسخ به سوال دیگری درباره تعامل سندیکا با دولت، مهندس محمد عطاردیان عضو شورای عالی سندیکا خاطرنشان کرد: گفتگوی دولت و بخش خصوصی انجام می‌شود، برخی سازمانها در عملکرد خود به نظرات بخش خصوصی توجه می‌کند اما عموماً دولتی‌ها پیشنهادهای ما را گوش می‌کنند و کار خود را انجام می‌دهند در حالی که با اتحاد و اتفاق می‌توان از گرفتاری‌های مملکت بیرون آمد.

وی افزود: اگر در برابر شرایط تحریم اتحاد بین مردم و دولت به وجود نیاید ما از تحریمها ضربه می‌خوریم اما با اتحاد ما می‌توانیم بر تحریمها غلبه کنیم. ما برای غرزدن به دولت اینجا نیستیم بلکه برای کمک به دولت اینجا هستیم اما متأسفانه دولت به این مسئله بی‌توجه است. ما خواهان اتحاد بین مردم، دولت و بخش خصوصی هستیم.

لزم شفافیت قیمت‌های تمام شده

مهندس عطاردیان در پاسخ به سوال دیگری در زمینه اهمیت شفاف‌سازی گفت: برخی سازمان‌های دولتی که طرح‌های عمرانی را انجام می‌دهند با یک قیمتی قرارداد می‌بندند اما معلوم نیست آخر سر با چه قیمتی کار تمام می‌شود، که این امر مسئله مهمی در تمام شدن طرح‌ها به قیمت مناسب است. در حالی که وقتی بخش خصوصی می‌خواهد کار کند تمام قیمت‌ها مورد به مورد مشخص است، و قیمت تمام شده کار کاملاً معلوم است. ما خواهان چنین سیستمی هستیم، سیستمی که از آغاز در سندیکا بر اساس منافع ملی ساماندهی شده است.

مهندس بیژن سعیدآبادی نائب رئیس سندیکا عنوان کرد: یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه آزادی بیان است که مطبوعات هم در راستای آن تلاش می‌کنند. در حوزه کار ما نیز این امر حاکم است و وقتی ما در زمینه شفافیت صحبت می‌کنیم دقیقاً همان مسیری را طی می‌کنیم که شما در حوزه رسانه طی می‌کنید.

بررسی وضعیت صدور خدمات فنی و مهندسی در نکوداشت سندیکا

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکا درباره دستاوردهای سندیکا گفت: ما در نکوداشت تصویری از وضعیت پیمانکاری کشور در گذشته و دورنمایی از وضعیت پیمانکاری در آینده ارائه خواهیم داد. وضعیت صدور خدمات فنی و مهندسی کشور و توان مهندسان کشور در این زمینه از دیگر محورهای مورد بحث در نکوداشت سندیکا است. ترویج اخلاق مهندسی و امکان رقابت بهتر و سالم‌تر که از نیازهای کنونی جامعه مهندسی کشور است نیز مورد بحث قرار خواهد گرفت. در حوزه حضور شرکت‌های پیمانکاری در کشورهای مختلف دنیا آمار دقیقی در این نکوداشت ارائه خواهد شد. شرکت‌های مهندسی عضو سندیکا پیشقراولان اصلی حوزه صدور خدمات مهندسی هستند، و

ظرفیت‌های مهندسی زیادی برای حضور آنها در کشورهای مختلف وجود دارد که در نکوداشت به این مسائل خواهیم پرداخت.

وی در پاسخ به سوال خبرنگار خبرگزاری ایرنا در زمینه میزان حضور شرکت‌های سندیکا در کشورهای دیگر، عنوان کرد: تقریباً ۷۰ درصد از شرکت‌هایی که در کشورهای همسایه کار صدور خدمات فنی و مهندسی انجام می‌دهند عضو سندیکا هستند. ۹۰ درصد شرکت‌هایی که در عراق کار خدمات فنی و مهندسی انجام می‌دهند عضو سندیکا هستند. ۷۰۰ شرکت عضو سندیکا هستند که منابع انسانی آنها بر اساس پروژه‌ها متغیر است. در بخش دیگری از این نشست خبرنگار روزنامه کسب و کار در زمینه مجموعه مطالبات پیمانکاران از دولت سوال کرد که مهندس ملکینانی فرد با اشاره به این که آمار دقیقی در این مورد وجود ندارد، و حاشیه‌ای بودن این مطلب با توجه موضوع این کنفرانس خبری عنوان کرد: قصد ما برگرداندن جامعه به سمت رعایت اخلاق مهندسی و استانداردهای لازم در امر ساخت و ساز است. امروز جامعه فنی و مهندسی کشور در مرحله خوداتکایی کامل است، در زمانی نه چندان دور سد و تونل توسط خارجی‌ها ساخته می‌شد. اگر دولتمردان به سابقه این صنف توجه می‌کردند شرایط بهتری در کشور حاکم بود، امروز هم اگر به این مسئله توجه شود به راحتی می‌توان از شرایط دشوار

دکتر مقدس‌زاده اردبیلی :
در شرایطی که تحریم‌ها بر کشور تحمیل گردیده ما جشن نگرفته‌ایم، بلکه نکوداشت نهادی را برپا می‌کنیم که هفتاد سال استقامت و تلاش برای آبادانی کشور را طی ادوار مختلف در کارنامه خود دارد

اقتصادی عبور کرد.

در این کنفرانس خبری سوال دیگری مورد تاثیر تحریم‌ها در فعالیتهای شرکت‌های پیمانکاری شد که مهندس ملکینانی فرد عنوان کرد: رونق اقتصادی منجر به رونق در صنعت احداث می‌شود، طرح‌ها بیشتر می‌شوند و اشتغال ایجاد می‌شود اما وقتی دولت مشکل اقتصادی پیدا می‌کند اولین کسانی که ضربه می‌خورند متولیان ساخت زیربنای کشور و پیمانکاران هستند.

ما جشن نگرفته‌ایم

دکتر علیرضا مقدس‌زاده اردبیلی عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز در پاسخ به سوالی خاطر نشان کرد: در شرایطی که تحریم‌ها بر کشور تحمیل گردیده ما جشن نگرفته‌ایم، بلکه نکوداشت نهادی را برپا می‌کنیم که هفتاد سال استقامت و تلاش برای آبادانی کشور را طی ادوار مختلف در کارنامه خود دارد. اکنون به استناد اصل اخلاق حرفه‌ای عدالت، کرامت، شجاعت و سلامت قصد داریم با دعوت از سایر تشکل‌های صنعت احداث و نمایندگان دولت در این نکوداشت، راهکارهای برون رفت از شرایط کنونی را بررسی کنیم تا به یک اتفاق و اتحاد مبارک برسیم. لذا در وضعیتی که اغلب شرکت‌های سندیکا با مشکلات عدیده‌ای روبرو می‌باشند، معنایی برای جشن گرفتن وجود ندارد.

ارتباط سندیکا با سایر تشکل‌ها

در ادامه این نشست سوالی در زمینه رقابت سندیکا با سایر تشکل‌ها شد که مهندس سعیدآبادی پاسخ داد: ما با هیچ تشکل صنفی که در حوزه ساخت و ساز فعال است رقابت نداریم و در شرایط فعلی قصد سندیکا این است که کلیه تشکل‌های صنعت احداث را برای مشارکت دعوت کند، ما رقابت را در شرایط کنونی برای کشور بسیار مخرب می‌دانیم. وی با اشاره به نکوداشت سندیکا عنوان کرد: علاوه بر تقدیر از بزرگان صنعت احداث، یافتن راه حلی برای گذر از شرایط بحران از اهداف نکوداشت است تا زمینه توسعه کشور در جهت منافع ملی فراهم

سوال صما در زمینه پروژه‌های راهسازی عنوان کرد: اگر کارهایی که این سندیکا و اعضای آن انجام داده از سطح کشور حذف کنیم، کشور بیابانی برهوت خواهد شد. در قسمت راهسازی حجم کارهایی که بخش خصوصی ساخته در برابر راههایی که توسط شرکتهای نیمه دولتی ساخته شده بالای ۹۰ درصد است.

ما قصد انجام کار فرهنگی داریم

مهندس ملکینانی فرد در پایان این نشست با بیان این که ما قصد انجام یک کار فرهنگی داریم، تصریح کرد: دشمن به طور مستقیم متولیان اشتغال یعنی پیمانکاران را هدف قرار داده است، و تمام بحث ما با دولت این است که با هم بنشینیم و مشکلات را حل کنیم. بسیاری از مشکلات با گفتگو و گرد هم آمدن قابل حل است. کار فرهنگی ما ارج نهادن به کسانی است که کار NGO ایی کرده‌اند. استدعا دارم مطبوعات در این کار فرهنگی به ما کمک کنند.

کیفیت مناسب کار بخش خصوصی

مهندس سالار علیاری عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: گذشتگان سندیکا زحمت زیادی برای تشکیل و ماندگاری سندیکا کشیده‌اند، بزرگداشت هفتادسالگی سندیکا زمینه‌ای برای ارائه گزارش تلاش این بزرگان و استفاده از تجربه آنها در گذر از شرایط دشوار کنونی است. در ۱۰ سال اخیر برخی شرکتهای خصوصی به وجود آمده‌اند و در زمینه کارهای عمرانی ورود پیدا کرده‌اند، اما زلزله‌های اخیر کیفیت مناسب کارهایی که توسط مهندسان بخش خصوصی انجام شده را نشان می‌دهد.

داده می‌شود عنوان کرد: اوراق ۴ ساله با نرخ ۴۳-۴۴ درصد در بازار تنزیل می‌شود، اداره مالیات هزینه تنزیل را تا کنون نپذیرفته و پیمانکار باید مالیات هزینه‌ای که برای تنزیل را کرده را نیز پرداخت کند که هزینه تنزیل یا ریزش پول را به ۵۲-۵۸ درصد می‌رساند که به معنی اضمحلال بنگاههایی است که در صنعت احداث هستند.

لیست کامل پروژه‌های نیمه تمام در اختیار تشکلهای قرار نگرفته است

در پاسخ به سوال خبرنگار خبرگزاری صما درباره واگذاری پروژه‌های نیمه تمام به بخش خصوصی نیز مهندس سعیدآبادی عنوان کرد میزان این طرحها را ۷۰-۸۰ هزار طرح استانی و ملی اعلام می‌کنند، سندیکا و سایر تشکلهای در زمینه واگذاری این طرحها با دولت صحبت کرده‌اند، تبصره ۱۹ قانون بودجه نیز به این بخش می‌پردازد اما در طول این مدت علارغم همه تلاشی که این تشکل و تشکلهای همگن کرده‌اند لیست کاملی از این پروژه‌های نیمه تمام به دست نیاورده‌ایم. در همین تبصره ۱۹ به دستگاهای دولتی و اجرایی اجازه داده شده ۱۰ درصد از اعتبارات عمرانی را صرف طرحهای جدید نمایند اما ما می‌گوییم وقتی بودجه طرحهای عمرانی تکافوی جایی را نمی‌کند و اجازه می‌دهید ۱۰ درصد از آن استفاده شود به معنی این است که دوباره چیزهایی به طرحهای نیمه تمام اضافه خواهد شد.

ساخت ۹۰ درصد راهها

توسط بخش خصوصی

مهندس محمد عطاردیان در پاسخ به

سوال دیگر در زمینه هزینه تمام شده ساخت و انبوه‌سازان مطرح شد که مهندس ملکینانی فرد عنوان کرد: ممکن است در انبوه‌سازی هزینه‌ها نسبت به هزینه سایرین کمتر باشد منتهی پروژه به پروژه و محل به محل مسئله فرق دارد. در حال حاضر به خاطر عدم ثبات در بازار به قدری وضعیت مصالح نامساعد است که برآورد هزینه کار دشواری است، بستگی به آغاز و اتمام کار دارد.

برآورد هزینه تمام شده

دشواری شده است

سوال دیگری در زمینه هزینه تمام شده ساخت و انبوه‌سازان مطرح شد که مهندس ملکینانی فرد عنوان کرد: ممکن است در انبوه‌سازی هزینه‌ها نسبت به هزینه سایرین کمتر باشد منتهی پروژه به پروژه و محل به محل مسئله فرق دارد. در حال حاضر به خاطر عدم ثبات در بازار به قدری وضعیت مصالح نامساعد است که برآورد هزینه کار دشواری است، بستگی به آغاز و اتمام کار دارد.

نظر سندیکا درباره تنزیل اوراق

در بخش دیگری از این خبرنگار نشست، خبرگزاری مهر درباره نرخ تنزیل اوراق به ویژه در بازار سرمایه سوال کرد که دکتر ایرج گلابتونچی با اشاره به کم شدن بودجه عمرانی و تاثیر آن در کم شدن کارهای عمرانی عنوان کرد: پیمانکاران برآورد خود را بر اساس یک سود مشخص ۱۰-۱۵ درصدی اعلام می‌کردند. امروزه به جای پرداخت نقدی پرداخت از طریق اوراق انجام می‌گیرد و این اوراق با تنزیل تقریبی ۲۵ درصد فروخته می‌شود، هزینه تنزیل به پیمانکاران پرداخت نمی‌شود، اداره مالیات هم هزینه تنزیل را قبول نمی‌کند. این امر باعث ضعیف شدن شرکتهای پیمانکاری شده است.

مهندس سعیدآبادی نیز با اشاره به اینکه امروزه عمدتاً اوراق ۴ ساله به پیمانکاران

نهم بهمن ماه در مجموعه کتابخانه ملی ایران برگزار شد

نکوداشت ۷۰ سالگی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

در ابتدای این همایش دکتر فرهاد شیخی دبیر نکوداشت ضمن تبریک روز آبادگران عنوان کرد: این نکوداشت با سه هدف مهم برگزار شده است که یکی از آنها تکریم و تقدیر از بزرگان سندیکا است که به طور نمادین از تعدادی از این عزیزان تقدیر خواهد شد. کمتر تشکلی وجود دارد که بتواند از نظر قدمت و زمان تاسیس با سندیکا رقابت کند، دومین هدف این نکوداشت نشان دادن اتحاد و اتفاق در میان اعضا و بزرگان این صنف است. سومین هدف نکوداشت رسیدن به راههای بهتر برای داشتن آینده‌ای بهتر برای ایران عزیز است. ایرانی که فرزندان شما باید در آن ادامه دهنده راهتان باشند و به آبادانی ایران عزیز همت گمارند.

نکوداشت هفتادمین سال تاسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با حضور تلاشگران عرصه آبادانی کشور روز ۹ بهمن در تالار بین‌المللی قلم در مجموعه کتابخانه ملی ایران برگزار شد. در این همایش که دکتر سعید محمدزاده مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل و معاون وزیر، دکتر علی نورزاد رئیس کمیته سدهای بزرگ و دکتر علی اصغر یوسف‌نژاد نماینده مردم ساری و عضو هیات مدیره مجلس در آن حاضر بودند، مدیران و مسئولان سندیکا با اشاره به دوران سختی که صنعت احداث در آن قرار گرفته، هدف از نکوداشت را تقدیر از بزرگمردان صنعت احداث و تاکید بر لزوم اتحاد و اتفاق برای گذر از شرایط دشوار کنونی اعلام کردند.

صنعت احداث یکی از سخت‌ترین دوران خود را سپری می‌کند

می‌نهند سزاوار تکريم‌اند. اما چه کنیم که سکه زمانه را بر توسعه ضرب نکرده‌اند و هر روز مانعی جدید بر سر توسعه فرامی‌نهند.

کاهش مستمر بودجه عمرانی رویکردی غیرتوسعه‌ای

دادمان خاطرنشان کرد: کنون منابع خشکیده‌اند، تامین مالی توسط دولت اندک است و به سختی انجام می‌گیرد، علاوه بر آن قوانین پیرامونی و ضوابط حاکم در امور کلی و کسب و کار از جمله بیمه، مالیات، مالیات بر ارزش افزوده، مشاغل سخت و زیان‌آور، ضوابط خدمات بانکی و مشکلات صدور خدمات فنی و مهندسی، نظام فنی و اجرایی و از جمله شرایط عمومی پیمان، بازار سرمایه، گمرک و... اکثرًا از رویکرد غیرتوسعه‌ای برخوردارند یا حداقل در جهت تسهیل و تسریع فعالیت‌های زیرساخت توسعه نیستند. وی افزود: توجیه این وضعیت را عمدتاً با تحریم مرتبط کرده، از تنگناهای تامین بودجه داد سخن می‌دهند، گرچه توجه صرف به بودجه جاری و افزایش هزینه آن و فراموشی بودجه عمرانی و کاهش مستمر آن از دید ما همان رویکرد غیرتوسعه‌ای است لیکن این همه ماجرا نیست. صحبت از تامین مالی پروژه‌ها توسط بخش خصوصی و حتی محوریت بخش

این است که بر حسب وظیفه خود در روزگار حاضر بر ضرورت پایداری و ایستادگی تا رسیدن به گشایش در عرصه آبادانی کشور حضور خود را تداوم بخشیم. زمانی که شرکت‌های ساختمانی و فعالان حرفه پروژه‌ای را شروع می‌کنند از تمام داشته‌ها و امکانات رفاه و آسایش محروم هستند، در ستیغ کوهها، پهنای کویر، دل جنگل و دشت‌های گرم و تفتیده و در کارگاه‌های دور از جوامع بشری با سکونت در چادر، کانکس، ساختمان‌های موقت تجهیز، دوران جوانی و میانسالی و حتی سالمندی خود را سپری می‌کنند و با انگیزه حضور در جریان بالنده سازندگی و برخورداری از حیات موثر در لحظه لحظه سراسر مبارزه این حرفه از زلال لذت بخش خدمت بهره‌مند می‌شوند.

رئیس هیات مدیره سندیکا عنوان کرد: در این حرفه پولسازی معنا ندارد و آنچه هست تماماً عشق است، برای روزگاری که پول در آوردن از راه‌های آسان و بدون تعهد ایجاد اشتغال برای دیگران کاری آسان و در دسترس است پیمانکاری مشقتی نزدیک به خودآزاری است. آن هنگام که شرایط سخت پیرامونی و قوانین محدود کننده و یا مطالبه صرفاً برای مشاغل رسمی و زحمتکشانه پرنرگ است، و نازکی کار و کلفتی پول ارزش روز شده، رادمردان بزرگی که آجر بر آجر

مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره سندیکا ضمن خیرمقدم به شرکت کنندگان در این همایش عنوان کرد: امروز باید توفیق میزبانی دولتمردان و نمایندگان محترم مجلس را داشتیم اما به دلیل مصادف شدن این نکوداشت از حضور آقایان محروم شدیم. این مجلس به افتخار بقا و بالندگی و هفتادسالگی قدیمی‌ترین تشکل مهندسی ایران و به همت هیات مدیره دوره بیست و سوم سندیکا برگزار شده است.

وی با بیان این که سندیکا در طی عمر ۷۰ ساله خود منشا خدمات گسترده‌ای بوده است عنوان کرد: در فرازهای تاریخی سندیکا نقش مناسب خود را در جهت اعتلا و آبادانی کشور و رفاه هم‌میهن‌ان ایفا کرده است، در شرایط انقلاب همراهی و در برهه جنگ تحمیلی فداکاری را پیشه کرده است و در دوران سازندگی با احداث سازه‌های مختلف پیشقدم شده و کشور را از حضور شرکت‌های خارجی بی‌نیاز کرده است. اکنون نیز که به جای پول نقد هزینه شده در پروژه اوراق و اسناد چند ساله پرداخت می‌کنند هنوز مقاوم ایستاده است.

وی افزود: هفتاد سالگی سندیکا را در حالی جشن می‌گیریم که صنعت احداث یکی از سخت‌ترین دوران خود را سپری می‌کند، اعضای سندیکا و سایر حرفه‌مندان روزگار خوشی ندارند و تمامی هم و تلاش و ظرفیتهای مالی خود را برای بقای سازمانهای مهندسی که با خون دل پایه‌گذاری کرده و پرورانده‌اند مصرف می‌نمایند. این بزرگداشت برخلاف منطق اولیه پرهیز از جشن و سرور در هنگام تنگدستی و خشکسالی برای کسب انگیزه بقا و مقاومت با یادآوری انگیزه متعالی بزرگمردان و تلاش جانانه کلیه اعضای شریف و عاشق وطن سندیکا برگزار می‌شود. در عین حال در شرایط حاد و سخت چنین مجامعی تجسم وحدت و همدلی و یکپارچگی است. از دیدن هم که با وجود ناملاطیات هنوز در سنگر سازندگی هستیم شاد و پرتوان می‌شویم و با صحبت پیشکسوتان برای ماندگاری تشویق می‌شویم.

سکه زمانه را

بر توسعه ضرب نکرده‌اند

وی در بخش دیگری از سخنان خود تصریح کرد: از اهداف دیگر این نکوداشت

مهندس ملکبانی فرد :

ایران باید به دست ایرانی ساخته شود

مهندس منوچهر ملکبانی فرد عضو هیات مدیره سندیکا که سالیان سال ریاست هیات مدیره آن را بر عهده داشته نیز در مراسم نکوداشت سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران که ۹ بهمن در کتابخانه ملی برگزار شد عنوان کرد: به ما سفارش شده بود غمگین صحبت نکنیم و من سعی می‌کنم غمگین صحبت نکنم اگرچه ناچارم یک سری واقعیتها را درباره حرفه پیمانکاری عنوان کنم.

وی افزود: ضمن تبریک بزرگداشت ۷۰ سال خدمت صادقانه سندیکا باید اذعان کنم این بزرگداشت اهدافی مانند لزوم توجه و احترام به جوامع مدنی و هسته‌های مرکزی آنها یعنی انجمنها و تشکلهای، ارج نهادن بر کار صنفی و تشکلی دارد که قطعاً در توسعه فرهنگی و اجتماعی آحاد ملت تاثیر مستقیم دارد. چنانچه این انجمنها حول منافع ملی و بر پایه توسعه پایدار کشور تشکیل شوند بهترین بازوان حاکمیتها و دولتها هستند. هدف دیگر این نکوداشت آثانی است که سندیکا را با خلوص نیت و دوراندیشی و با اعتقاد به این که ایران عزیز باید به دست ایرانی ساخته شود، زیربنای کشورهای باید چنان ساخته شوند که ماندگار بمانند، هزینه‌ها باید با بالاترین بهره‌وری انجام شود، فعالیتهای عمرانی باید ساماندهی و ضابطه‌مند شوند، امکان هم‌اندیشی مستمر بین سازندگان و به خصوص به عنوان بازوی اجرایی دولت و دستگاههای اجرایی فراهم گردد، و تاکید روی بالاترین کیفیت و کوتاه‌ترین زمان تمام شده متناسب و شفاف و رقابت سالم و مشروع پایه‌گذاری کردند.

اشاعه فرهنگ خدمت به میهن

وی افزود: با توجه به تاریخ ثبت سندیکا یعنی ۱۱ اسفند ۱۳۲۶ و تاریخ برنامه اول عمرانی ۷ ساله یعنی ۱۳۲۷ تا ۱۳۳۴، و تاریخ تاسیس سازمان برنامه متوجه می‌شویم سندیکا همزمان با شروع برنامه تاسیس شده است. قطعاً کسانی که کوشیده‌اند تا این رویه و اخلاق مهندسی و حیات سندیکا با همان رویه قبلی استمرار یابد مستحق تایید و توجه‌اند، اما هدف اصلی تر این نکوداشت اشاعه فرهنگ خدمت به میهن است. با نگاهی به نقش جامعه فنی و مهندسی در بسترسازی گسترش تمدن صنعتی، رفاه عمومی، رونق اقتصادی

خصوصی در فعالیتهای اقتصادی تبلیغات محور و غیرواقعی است. عدم جدیت در به ثمر رساندن اهداف فوق به طور نمونه در واگذاری پروژه‌های نیمه تمام و تجهیز منابع مالی از بازار سرمایه و بانکها طی ۵ سال گذشته خود را نشان داده و در یک جمله، وضعیت را می‌توان خلاصه کرد: «در عین تقلیل بودجه عمرانی اراده و انسجام بین بخشهای مختلف برای تشویق و پیشبرد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در احداث زیرساختها نیست». دادمان گفت: با تمام این گرفتاری‌ها مانند ۷۰ سال گذشته که موانع پیش روی پیشینیان نتوانست چراغ شرکتهای سرآمد در عمران کشور را خاموش کند محدودیتهای کنونی نیز نخواهد توانست ما را از خدمت به کشور محروم نماید. هیات مدیره دوره بیست و سوم سندیکا با اعتقاد به آبادانی کشور در طی زمان سپری شده از دوره تمام تلاش خود را برای رفع موانع پیش روی سازندگی کشور به کار بسته است.

تلاش سندیکا در جهت اصلاح نحوه پرداخت

وی افزود: عمده‌ترین تلاش سندیکا در جهت اصلاح نحوه پرداخت از جمله پرداخت با اسناد خزانه و اوراق مشارکت به جای پول تعهد شده در قراردادهای پیمان بوده که به نظر هیات مدیره مهم‌ترین معضل صنف محسوب می‌شود به طور مستمر در جریان بوده است. در کنار مکاتبات و مذاکرات و انتشار مقالات، بررسی‌های انجام شده مرتبط توسط سندیکا در این مورد با همراهی و اتحاد عمل با سایر تشکلهای مستمرا جریان داشته است. سندیکای شرکتهای ساختمانی با اتکا به ظرفیت گفتگوی دولت و بخش خصوصی در اتاق ایران مراحل متعددی را در جهت اصلاح بازه زمانی و نرخ قدرت خرید آن پیش برد. گرچه در تمام این مراحل صحبت یگانه هیات مدیره سندیکا لزوم پرداخت نقدی و رد کردن اسناد و اوراق بوده است، لیکن در مقام پرهیز از مطلق‌گرایی و با منطق اصلاح وضع موجود و قوانین سنواتی بودجه‌تلاشهای مفید و مثمر ثمر داشته‌ایم. در زمینه اصلاح ضوابط و قوانین در بسترهای مهم فضای کسب و کار از جمله مالیات و بیمه و... فعالیت دامنه‌دار متناسبی جریان داشته و دارد. دادمان افزود: اکنون و در این مجلس باشکوه پیمان می‌بندیم که یک لحظه هم از تلاش برای آبادانی کشور عزیزمان دست برنداریم. آرمان ما این است که شرکتهای ساختمانی ایران فعال و شاداب و در اوج اعتلا و پیشرفت با برخورداری از تکنولوژی روز و منابع انسانی غنی و مدیریت سرآمد در آبادانی کشور بکوشند و با توانمندی کسب شده در داخل کشور فعالیت خود را به سایر کشورها توسعه داده و صدور خدمات فنی و مهندسی را گسترش دهند. در طی ۷۰ سال گذشته بزرگمردان زیادی از بین ما رفته‌اند که یادگاری آنها تا قرن‌ها وجود خواهد داشت. به تمامی تلاشگران حاضر در صحنه آبادانی کشور نیز خسته نباشید می‌گوییم

در بیابان گر به شوق کعبه خواهی زد قدم
سرزنشها گر کند خار مغیلان غم مخور

دور گردون گر دو روزی بر مراد ما نگشت
دائماً یکسان نباشد حال دوران غم مخور

و توسعه پایدار کشور می‌توان گفت: پیشرفت صنعتی با معیارهای مشخصی نظیر میزان راههای ساخته شده در کشور متناسب با جمعیت، میزان تخته‌های بیمارستانی و فضاهای آموزشی، میزان انرژی تولید شده از نیروگاهها و سدها و میزان خوداتکایی کشور در صنایع مختلف سنجیده می‌شود.

مهندسان؛ سربازان خط مقدم توسعه

وی تصریح کرد: اکنون با توجه به سازه‌های موجود در کشور که توسط مهندسان در گرایشهای مختلف ساخته شده است ملاحظه می‌شود که چه نقش مهمی بر عهده این گروه از خدمتگزاران جامعه گذاشته شده است زیرا شکوفایی سایر بخشهای کشور از جمله کشاورزی که حسب ظاهر مستقل هستند عملاً در تمامی ابعاد خود از زهکشی و آبیاری و نیاز به جاده برای حمل محصول و ... مانند دانه‌های زنجیر در وابستگی کامل به صنعت احداث هستند، و اینجاست که می‌توان گفت مسیر توسعه در ذات خود با سازندگی همراه است.

ملکیانی فرد گفت: نقش مهندسان کشور در توسعه که با آمیختن علم با عمل طرحها را عینیت می‌بخشد نقشی طراز اول بوده است. بنابراین توجه خاص به این نیروها الزام‌آور است و باید به آنها به چشم لوکوموتیو سازندگی، ایجاد اشتغال و سربازان خط مقدم توسعه ارج نهاد. مهندس احمد حامی، پدر مهندسی ایران در سازمان برنامه و طی یک سخنرانی عنوان کرد اگر آنچه را مهندسان ایرانی در حوزه عمران و آبادانی کشور انجام داده‌اند انجام نشده بود، بیابانی داشتیم غیرقابل زیست. و تاکید داشتند اینها سرمایه‌های واقعی کشور هستند که توجه به حیات و استمرار فعالیت آنها یک وظیفه است. عضو هیات مدیره سندیکا افزود: در کنار تاکید روی لزوم ارج نهادن به جامعه مهندسی کشور باید به این سوال پاسخ دهیم که پیمانکار کیست و پیمانکاری چیست؟ یک مدیر پیمانکاری مدیری است که با بالاترین درجه ریسک پیمانی

را منعقد می‌نماید و با تغییر شدید شرایط مانند امروز، به حکم غیرت و تعصب و اعتقاد به کار همچنان برای اجرای قرارداد و رساندن پروژه به انتهای آن تلاش می‌کند که پیمان شکنی نکرده باشد. افرادی که عمر طولانی در سازندگی گذرانده‌اند به خوبی می‌دانند پیمانکاری سخت‌ترین و پیچیده‌ترین و در عین حال پرنشاط‌ترین شغلها است که هر کس قادر نیست آن را پیشه خود کند چرا که مشغله فکری، تخصصی، علمی و فیزیکی را توأمان دارا است.

علنی بودن و شفافیت فعالیت‌های مالی پیمانکاران

وی افزود: دایره فعالیت بیشتر شغلها محدود است و با چند قلم کالا در ارتباط هستند، اما یک پیمانکار با اقلام بسیار و ادارات زیادی سرو کار دارد، یک پیمانکار برای اجرای پروژه‌ای کوچک و متوسط باید حداقل یکصد کارگر و گروه مختلف را بسیج کند. چندین ماه بی‌وقفه نارسایی‌های گوناگون را برطرف کند تا در پایان، به شرط این که سود او را تورمهای پیش‌بینی نشده مستهلک نکند حدود ۸ درصد سود تئوریک داشته باشد که هرگز پیمانکاران به این اعداد نرسیده‌اند، و رسیدن به این اعداد در شرایط کنونی دشوارتر شده است. در صورتی که یک تاجر همین بودجه را بدون نیاز به عوامل زیاد با چند نیروی انسانی، در یک دفتر یا حجره، با یک عدد کامپیوتر و وسایل ارتباطی ساده و در زمانی بسیار کوتاهتر از زمان اجرای پروژه به کار می‌برد و سود خوبی هم می‌برد.

پیشکشوت سندیکا افزود: تمام فعالیت‌های مالی سندیکا به طور علنی و شفاف است در حالی که این مسئله در تجارت اغلب غیرعلنی و غیرشفاف است. تاجر، کاسب و فروشنده اول پول را می‌گیرد و بعد کالا یا خدمات را تحویل می‌دهد اما پیمانکار است که اول کار را انجام می‌دهد و سپس با خواهش و تمنا برای گرفتن پول خود دوندگی می‌کند. برای اجرای بسیاری طرحها که در بیابانها و دور از شهرها انجام می‌شود ضمن این که رسیدن

به کارگاه بسیار دشوار است، پیمانکاران ناچار می‌شوند برای تحصیل زمین و شروع عملیات با مالکان و معارضین روبرو شوند، علاوه بر این با سایر سازمانها نیز که بر اساس نوع وظیفه خود اظهار وجود می‌کنند نیز روبرو هستند که جلب موافقت آنها خود امری دشوار و خسته کننده است.

وی افزود: توجه داشته باشید که برای اجرای هر پروژه ابتدا باید امکانات زندگی و اجرای کار اعم از تامین آب و برق، راههای دسترسی، محل سکونت و غذا، تجهیزات ایمنی، ماشین‌آلات و ... فراهم گردد که در بسیاری موارد تجهیز کارگاه را هزینه‌برتر از ساختن یک کارخانه می‌کند و در پایان پروژه به راحتی تخریب یا در اختیار بهره‌بردار قرار می‌گیرد.

در حالی که با چنین زحمات و هزینه‌ای می‌توان یک کارخانه ساخت که نسلها مورد بهره‌برداری صاحبان آن قرار گیرد. با تعمق در همین موضوع روحیه خستگی‌ناپذیر و فوق‌العاده مدیران و کارکنان بخش پیمانکاری کشور شگفت‌انگیز به نظر می‌رسد.

ملکیانی فرد تصریح کرد: پس از این که مراحل اجرای پروژه با تمام مشکلات خود به اتمام می‌رسد، و کارفرما به طور تلویحی پایان کار را تایید کرد، دستورات بهره‌بردار شروع می‌شود. زیرا آنها گاهی برخلاف تمام نقشه‌های اجرا شده از پیمانکار می‌خواهند که در بخشهای مختلف پروژه به منظور بهره‌برداری بهتر تغییراتی بدهد و اگر پیمانکار از اجرای نظری سرباززند، او هم پروژه را تحویل نمی‌گیرد. پس به ناچار باید مجدداً عوامل برای انجام تغییرات بسیج شوند. افراد خبره و با تجربه که از نزدیک با کار پیمانکاری آشنا هستند به خوبی می‌دانند که پیاده‌کردن هر کدام از سرفصلها مستلزم هزینه، دقت نظر و انرژی فراوان است.

وی با اشاره به تجربه گرانسنگ پیمانکاران تاکید کرد: لذا به حق می‌توان گفت مدیر یک شرکت عمومی که مدت ۲۰-۲۵ سال در کنار خود موفق عمل کرده به راحتی می‌تواند عهده‌دار سخت‌ترین و حساس‌ترین کار کشور شود. اما همانگونه

مهندس خوانساری :

بخش خصوصی را زنده نگه می‌داریم

مهندس جواد خوانساری عضو هیات مدیره سندیکا که سالیان سال ریاست آن را بر عهده داشته نیز در مراسم نکوداشت سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران عنوان کرد: سازندگی عامل اصلی رفاه عمومی و ارتقادهنده تمدن و شهرنشینی است که توسط سندیکای شرکتهای ساختمانی اجرا می‌شود. در سال ۱۳۱۷ اولین شرکت ساختمانی در ایران تشکیل و شروع به کار کرد، به تدریج تا سال ۱۳۲۴ تعداد این شرکتهای به حدود ۲۴ شرکت رسید که با هم اولین سندیکای شرکتهای ساختمانی را تشکیل دادند و رسماً در سال ۱۳۲۶ به ثبت رساندند و فعالیت خود را شروع کردند، اکنون تعداد شرکتهای عضو حدود ۶۱۵ عضو در سراسر ایران است. تعداد شرکتهایی که در این مدت در سطح کشور به ثبت رسیده‌اند و در کل استانهای کشور کار می‌کنند، متجاوز از ۳۲ هزار شرکت می‌باشد که خدمات سازندگی را بر عهده گرفته‌اند و در رشته‌های مختلف عمرانی فعالیت می‌کنند.

وی افزود: بخش خصوصی در هر کشور اهمیت بالایی دارد چرا که موجب توسعه و پیشرفت کشور در قالب قوانین و مقررات بوده است. طول عمر این موسسات خصوصی که سرمایه هر کشوری می‌باشند موجب اعتبار دولتها می‌باشد. بنده مدیر یکی از این موسسات خصوصی هستم که همواره با دل و جان برای سازندگی و آبادانی کشور تلاش کرده‌ام و از آنجایی که به فعالیت صنفی اعتقاد قلبی دارم از ۵۰ سال پیش عضو سندیکا شده‌ام تا در خدمت توسعه و آبادانی باشم. تلاشی که از بدو انقلاب با پاسداری شبانه روزی از سندیکا به همراه همکارانم برای جلوگیری از تعرض به سندیکا در برابر کسانی که در صدد تصرف سندیکا بودند آغاز شد.

مهندس خوانساری تصریح کرد: بعد از انقلاب خدماتی توسط سندیکا صورت گرفت که قابل توجه است. بعد از انقلاب نحوه برخورد برخی دولتمردان با شرکتهای خصوصی در جهت مصادره و کم توجهی به اهمیت وجودی شرکتهای بود که باعث شد تعدادی از شرکتهای بزرگ تعطیل و کارهای در دست اجرا متوقف شود که سندیکا در تعامل با دولتهای وقت برای شروع کارهای متوقف شده و بازسازی شرکتهای وارد عمل شد که متأسفانه همزمان با این تلاش جنگ ایران و عراق نیز شروع شد.

که همه شما از پروردن کودکان خود و رساندن آنها به سن کارایی لذت می‌برید یک پیمانکار هم از پیشرفت و اتمام پروژه لذت می‌برد، به همین دلیل پیمانکاری کاری لذتبخش و در خور افرادی است که به آیندگان، آینده کشور و جاودانه زیستن اعتقاد دارند.

وی با خطاب به همکاران خود گفت: پیمانکاران عزیز و همکاران صبورم، تنها خود ما می‌دانیم این حرفه دشوار که از درون ما را می‌سوزاند و از بیرون بعضی ناآگاهان را، یک عشق است که وقتی به جان عاشقان وطن می‌افتد رهایی از آن کار ساده‌ای نیست. عشق و جنون از ابتدای خلقت در همسایگی هم بوده‌اند و برای عاشقان صادق اصولاً دیواری وجود ندارد.

سردار قاسمی فرمانده اسبق قرارگاه خاتم‌الانبیا در سال ۱۳۸۹ در مراسم افطاری در سندیکا اصرار داشتند پیمانکاری کار دشواری است که درآمد زیادی هم ندارد و آنچه باعث استمرار کار پیمانکاری می‌شود، فقط عشق است. یعنی عزیزانی هم که تقریباً بدون ریسک وارد حوزه پیمانکاری شده‌اند به همین نتیجه‌ای رسیده‌اند که بیان کردم.

وی در پایان گفت: باید تصدیق کرد همه سازندگی‌ها بر روی کره زمین نتیجه تلاش طراحان، متخصصان و کارشناسان است که با همت پیمانکاران به سرانجام رسیده است. باعث افتخار است که امروز ایران عزیز در عرصه گسترده صنعت احداث در مرحله خوداتکایی کامل است و کسب این موفقیت، تمامی رنجها و مشقت‌های موجود در راه این حرفه را توجیه می‌کند. با درود به همه خادمین مملکت و تقدیر از کسانی که قلب آنها برای ایران می‌طپد کلام خود را به پایان می‌رسانم.

مروری بر ۷۰ سال تلاش

در پایان این بخش، فیلم کوتاهی از ۷۰ سال فعالیت سندیکا پخش شد که شامل صحنه‌هایی از فعالیت کارکنان سندیکا، معرفی کارهای ماندگاری از اعضای صنف و نظر تعدادی از بزرگان صنف درباره سندیکا، بود. در بخشی از این کلیپ مهندس علیرضا ناصر معدلی اقتصاد دولتی را بمب تخریبی اقتصاد نامیدند. مهندس صدرهاشمی نژاد نیز با اشاره به نقش سندیکا در گذشته، سندیکا را محلی برای تقویت نقاط قوت اعضا و برطرف کردن نقاط ضعف آنها دانست. مهندس علی‌آزاد نیز سندیکا را اولین صنفی دانسته که در این مملکت به وجود آمده است. مهندس گلسرخی پتانسیل سندیکا را چنان بالا دانسته که در گذشته از دل آن سایر تشکلهای بیرون آمده است. مهندس نادر عطایی نیز واجب‌ترین کار هر کشور را سازندگی دانست و تاکید کرد سازندگی در هر کشور توسط پیمانکاران اتفاق می‌افتد.

وی افزود: خدمات و همکاری سندیکا به دولت در امور جنگ بسیار ارزشمند بود و یک یک شرکتها با تمام قدرت در این امر دولت را همراهی می‌کردند. هویزه به طور کامل توسط عراقی‌ها از بین رفته بود و سندیکا داوطلب شد هویزه را که آستان قدس رضوی برای بازسازی آن سرمایه‌گذاری کرده بود بازسازی کند، و در کوتاه مدت توانست شهر هویزه را بازسازی و قبل از اتمام جنگ به مردم تحویل دهد. راه آهن خرمشهر به اهواز هم به طور کلی در حوادث جنگ خراب شده بود که توسط همکاران ما با علاقمندی و با سرعت بازسازی شد.

خوانساری خاطرنشان کرد: پس از پایان جنگ و با بازسازی خرابی‌ها به خصوص در استانهای مختلف، اقدام به تشکیل سندیکاها در استانهای مختلف نمودیم و این سندیکاها در اجرای پروژه‌ها در سراسر ایران با ما همکاری می‌کردند به طوری که در هر استانی سندیکای مرتبط با آن ایجاد شد. ابتدا در گیلان، پس از آن در خراسان و اصفهان سندیکا تاسیس شد و به همین منظور در استانهای خراسان، اصفهان و اهواز کنفرانسهای بزرگی با حضور وزرا و مسئولان کشور تشکیل دادیم که در ایجاد ارتباط بخش خصوصی با دولتمردان بسیار موثر واقع گردید. امروز مفتخریم که شاهد تشکیل سندیکا در ۳۱ استان ایران و تلاشهای همکاران خود هستیم.

وی با بیان این که اکنون در سندیکاها سراسر ایران متجاوز از ۳۰ هزار شرکت عضویت دارند عنوان کرد: در سال ۱۳۸۲ با همکاری سندیکاها در مختلف صنعت ساختمان شورای هماهنگی جهت تعامل با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی ایجاد گردید، که تفاهم‌نامه‌ای بین سازمان برنامه و شورای هماهنگی برقرار شد و طی آن تصویب شد که یکی از اعضای شورای هماهنگی عضو شورای عالی شود.

فعالیت اصلی سندیکا در جهت حل

مسائل شرکتهای عضو بوده است

مهندس خوانساری با اشاره تاسیس شرکت تضمین به منظور تضمین پروژه‌ها به جای ضمانت‌نامه بانکی

عنوان کرد: شرکت تضمین با سرمایه همکارانمان تاسیس شد تا در صورتی که پیمانکار موفق به اتمام کار در زمان لازم نشد، شرکت تضمین یکی از همکاران را با همان شرایط جایگزین پیمانکار کند تا پروژه در زمان خود به پایان برسد، که متأسفانه این کار به سرانجام نرسید و شرکت تضمین کار خود را با تاسیس شرکت پارس همگام که بیمه شرکتها را انجام می‌دهد ادامه داد. بانک کارآفرین و بیمه کارآفرین نیز تاسیس شدند و تا کنون در خدمت شرکتهای ساختمانی هستند. بانک اقتصاد نوین و بانک خاورمیانه نیز بعدها به همین منظور تاسیس شد. مهندس خوانساری در ادامه با اشاره به انتشار ماهنامه پیام آبادگران عنوان کرد: این نشریه از سال ۱۳۷۷ در جهت گفتگو با مسئولان مملکت و ارتباط با مدیران شرکتها ایجاد شد و تا امروز با کمک اعضای صنف به انتشار خود ادامه داده است. در سالهای پس از انقلاب ضمن همکاری با معاونت وزارت کار توانستیم کانون عالی کارفرمایی را در محل سندیکا تشکیل دهیم که امروز یکی از ارکان خدمتگذاری مملکت در سطح بین‌المللی است. خوشبختانه دبیر و رئیس هیات مدیره کانون از جامعه ما هستند.

وی گفت: حضور سندیکا در سازمانهای خصوصی از جمله اتاق بازرگانی به عنوان عضوی موثر از دستاوردهای سندیکا است. فعالیت اصلی سندیکا در جهت حل مسائل شرکتهای عضو و مسائل طرحهای عمرانی بوده، و در این راه با همه مخالفت‌ها موفقیت‌های زیادی در کارنامه خود دارد. اما مشکل اساسی همچنان باقی است، دولتها همیشه با مسئولان سندیکاهمفکری می‌کنند اما اقدامی قانونی برای رفع مشکلات انجام نمی‌دهند، این مهم در زمان تدوین بودجه عمرانی به وضوح مشهود است، در سال ۱۳۷۱ زمانی که من دبیر سندیکا بودم به رئیس سازمان برنامه‌نامه‌ای نوشتم و عنوان کردم قشر سازنده مملکت از مولفه‌های توسعه آن ملت است. مجلس خانه ملت است و دولت باید پشتیبان ملت باشد اما به

دلایل نامعلوم، وضع شرکتها خراب از آینده تاریک و حذف شرکتها می‌دهد، شرکتهایی که کلیه تاسیسات زیربنایی و خدماتی حاصل کار و تلاش آنها است و تضعیف و حذف آنها باعث رکود است. وی گفت: چقدر غم‌انگیز است که ۲۶ سال پس از آن تاریخ همچنان شواهد پیداست. خدمات عمرانی اثرات وجودی در زندگی مردم دارد و باید اولویت هر دولتی باشد اما متأسفانه در طی سالهای گذشته با وجود پیگیری‌های ما و ملاقات با مسئولان همواره قولهایی داده شده که هیچ وقت عملی نگردیده است.

دولت باید سهم بودجه عمرانی را قطعی بداند

مهندس خوانساری در پایان تأکید کرد: دولت باید سهم بودجه عمرانی را مانند برخی هزینه‌های دیگر قطعی بداند و در جای دیگر حیف و میل نکند تا برنامه‌های سازندگی به درستی پیشرفت کند. عدم همراهی دولت و بخش خصوصی باعث نیمه کاره ماندن و معوق ماندن بسیاری طرحها بوده است. باید بدانیم این نکوداشت، جشن شرکتهایی است که با وجود موانع و قوانین بازدارنده هنوز پابرجا هستند و در روزگاری که ناامیدی هر روز بیشتر می‌شود، در قالب یک صنف پشت به پشت هم ایستاده‌اند. ما این روز را جشن می‌گیریم که یادمان نرود که در سخت‌ترین روزها کنار هم هستیم و با امید روزهای بهتر، در قالب قدیمی‌ترین تشکل مهندسی ایران بخش خصوصی را زنده نگاه خواهیم داشت.

یادمان شرکتهای پیشکسوت

در پایان این بخش شرکتهای پیسا (تاسیس در ۱۵ خرداد ۱۳۲۵)، شرکت بام رود (۱۹ مهر ۱۳۲۸)، شرکت پی‌پیشه (۲۸ آبان ۱۳۲۸)، شرکت رس (۲۴ خرداد ۱۳۲۸)، شرکت شوسه (۱۸ اسفند ۱۳۲۸)، شرکت راسا (۷ شهریور ۱۳۲۹)، شرکت هود (۱۶ اردیبهشت ۱۳۲۹) به عنوان شرکتهایی با سابقه ۷۰ سال سازندگی مورد تقدیر قرار گرفتند.

روند بودجه عمومی به بودجه جاری نزولی است

میلیارد تومان پول می‌خواهد و حدود ۲ میلیون تن تقاضا در آن وجود دارد. هزینه انتقال هر تن کیلومتر بار برای کشور ۱/۵ سنت صرفه‌جویی سوخت دارد. وی افزود: بسیاری از مراکز تولید بار در کشور به ریل متصل نیستند. اگر حدود ۲۰۰ کیلومتر خطوط صنعتی ساخته شود به راحتی ۱۵ میلیون تن بار روی ریل می‌آید، تصور کنید در سال چقدر صرفه‌جویی ممکن است. به اعتقاد بنده اگر دوستان از سال ۹۴ تا کنون را نگاه کنند متوجه می‌شوند پیمانکاران به طور مشارکتی از سال ۱۳۹۴ تا کنون به شکل PPP کار

باشیم دیگران به توسعه و رونق ببینند همه ما باید به توسعه ببیندیشیم، عنوان کرد: ۷۰ سال سازندگی تجربه کمی نیست و باید از آن برای سازندگی بهره برد. گزارشی که چند بار از زبان معاون مسکن و خود وزیر راه شنیده‌ام مبنی بر این است که بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار خانه خالی در تهران وجود دارد که نشان می‌دهد ما ثروت خود را در کجاها هزینه کرده‌ایم.

چشم داشتن به منابع دولتی

روز به روز نگران‌کننده‌تر می‌شود

وی با اشاره به ظرفیتهای موجود در راه‌آهن عنوان کرد: بنده تعدادی جلسه با مدیرعامل ایمیدرو داشتم، مقدار بار سنگان در سال آینده حدود ۲۰ میلیون تن خواهد بود اما ظرفیت انتقال بار از سنگان از طریق ریل ۱۰ میلیون تن است، جاده هم ظرفیت ندارد. محور بافق به سرخس هم از محورهایی است که اگر ریلی نشود، شک نکنید ما باید انتظار ورشکستگی آن صنایع را داشته باشیم. محور اصفهان به اهواز که سرمایه ۷ میلیارد دلاری برای ساخت آن لازم است و اگر حالا ساخته شود ۲۰ میلیون تن بار روی آن خواهد رفت. محور رشت به آستارا هم ۷-۸

در این همایش دکتر سعید محمدزاده مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل‌ونقل و معاون وزیر سخنرانی کرد و گفت: سال ۱۳۷۶ نسبت بودجه عمرانی کشور به بودجه هزینه‌ای حدود ۶۷ درصد بود، در سال ۱۳۹۸ این عدد حدود ۲۰ درصد خواهد بود. آیا با جمله دولت باید هزینه را پرداخت کند، این هزینه پرداخت شده است؟ آیا دولت نمی‌داند که باید برای آبادانی کشور هزینه کند؟ آیا این وضعیتی که ما داریم مورد پذیرش دوستان و نخبگان بخش اقتصادی کشور هست؟ مسلماً نیست. در بخشی از فیلم نمایش داده شده به درستی اقتصاد دولتی را بمب تخریبی دانستند.

وی گفت: در سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ به تازگی اسناد خزانه راه افتاده بود و پیمانکاران ابتدا از پذیرش این اوراق اکراه داشتند اما کار به جایی رسید که آن را قبول کردند. در حال حاضر اگر اسناد ۳ ساله هم بدهند اگرچه با اکراه اما آن را می‌پذیرند چرا که معتقدند اگر همین هم نرسد چه باید کنند؟ بخواهیم یا نخواهیم در ایام قبل از تحریم، در ایام برجام و تحریم اخیر طبق آمار روند بودجه عمرانی به بودجه جاری نزولی است و این گونه نیست که وقتی وضع کشور خوب بوده جهشی در آن دیده شده باشد.

دکتر محمدزاده افزود: من در جمعی افتخار سخن گفتن یافته‌ام که جزو قشر کارآفرین و تولید کننده ثروت بوده‌اند، طبیعتاً اندیشه‌ای که در این مکان قرار دارد اگر نخواهد به آینده ایران ببیندیشد نمی‌توانیم روزگار خوب و درخشانی را برای خود ترسیم کنیم. هیچ وقت در دانشگاه مورد مطالبه قرار نگرفته‌ایم که به دانشجویانی که از دانشگاه فارغ‌التحصیل می‌شوند تا حدی اقتصاد، مدیریت و... را یاد بدهیم. ما در دانشگاه کسی را برای تولید ثروت پرورش نمی‌دهیم. انتظار هم داریم دولت برای آنها کاری انجام دهد که این اتفاق نخواهد افتاد.

وی با بیان این که نمی‌شود انتظار داشته

دکتر محمدزاده:

بسیاری از زمینه‌های اقتصادی وجود دارد که بخش خصوصی می‌تواند در آن سرمایه‌گذاری کند آمار نشان می‌دهد چشم داشتن به منابع دولتی روز به روز نگران‌کننده‌تر می‌شود اما می‌توان PPP را اجرا و تمرین کرد.

فعالیت شرکت‌های پیمانکاری و مشاورین دقیقا حول منافع ملی است

جامعه دموکراتیک یعنی این که جامعه و فضایی موجود است که در کنار فضای حاکمیت بتواند با آن مفاهمه و بحث کند. در اینجا گفتگو به معنای حرف زدن و گوش دادن است و باید خطوط قرمز این دو در مفاهمه جابجا شود و گرنه انسدادی در جامعه ایجاد می‌شود که و گرفتاری بزرگتری را برای فضای اجتماعی ایجاد می‌کند.

دکتر گتمیری افزود: تمام نهادهای مدنی در حوزه صنعت احداث نقش‌های صنفی و حرفه‌ای دارند، البته بین حرفه و صنف باید خطی کشید، حرفه باید از منافع حرفه‌ای دفاع کند و صنف باید از منافع صنفی دفاع نماید. در حوزه عمومی یکی از بزرگترین نهادهایی که می‌توانند از مفاهمه با حاکمیت نقش داشته باشند، احزاب هستند. وقتی احزاب نباشند نقش سیاسی احزاب به گردن نهادهای مدنی مثل سندیکا می‌افتد که اصلا خوب نیست این امر اتفاق بیافتد. چون ما در صنعت احداث برای این نقش درست نشده‌ایم و می‌خواهیم فعالیت حرفه‌ای کنیم. اگر قرار باشد نهادهای مدنی و صنفی در نبود گروه‌های دیگر نقش آنها را بازی کند دچار چالش‌های بزرگ می‌شود، و عملا خلاف چارچوب و قاموس خود حرکت می‌کند.

دکتر بهروز گتمیری رئیس جامعه مهندسان مشاور نیز در این نکوداشت با تبریک به مناسبت نکوداشت ۷۰ سال پایداری و پایمردی در فراز و نشیب‌های سازندگی گفت: مهندسان مشاور با ۵۰ سال سابقه که نظیر همین سابقه شما است گرفتاری‌های مشابهی با جامعه پیمانکاری کشور دارد. لازم است از شرایط کنونی آسیب‌شناسی شود. همه ما نبود منابع را از سال ۱۳۹۰ حس کردیم، نسبت بودجه عمرانی به جاری کمتر از ۱۵ درصد است و اگر کمبود بودجه را در آن بگذارید بودجه عمرانی منفی است. اگر بودجه شما ۸۰ هزار میلیارد کمبود داشته باشد عملا ۶۰ هزار بودجه عمرانی برمی‌دارند و بودجه عمرانی عملاً صفر می‌شود. وی افزود: شاید نگاهی که ما داریم و غیر از حاکمیت است راه‌حل باشد. حوزه اجتماعی به حوزه حاکمیت، عمومی و فردی تقسیم می‌شود. ما به عنوان سندیکاها و نهادهای صنعت احداث بخشی از حوزه عمومی هستیم که در فضای مشارکتی محل گفتگو و مفاهمه با حاکمیت است، اصلا به وجود آمده که بتوان حاکمیت را که تنها نهاد مشروع اعمال قدرت است تحدید قدرت کرد. اصلا مفهوم فضای عمومی در تعریف

کرده‌اند اما مشارکتی که در آن هیچ گونه نقش آفرینی نکرده‌اند. چگونه؟ عزیزی که به طور مثال در راه‌آهن از سال ۱۳۹۴ حدود ۱۰ میلیون تومان صورت وضعیت تولید کرده، آخر سال ۱۳۹۵ اسناد خزانه دو ساله‌ای دریافت کرده و این کار عملا به معنای مشارکت این جامعه در سازندگی است پس چرا در قالب استفاده از سود پروژه‌ها از مشارکت آنها استفاده نشود؟ محمدرزاده تاکید کرد: بسیاری از زمینه‌های اقتصادی وجود دارد که بخش خصوصی می‌تواند در آن سرمایه‌گذاری کند. در بند «ق» معروف برای سرمایه‌گذارانی که کار آنها صرفه‌جویی به همراه داشته، حدود ۳۵ درصد صرفه‌جویی سوخت برگردانده می‌شود. راه‌آهن اعلام کرده هر کسی در حوزه راه‌آهن سرمایه‌گذاری کند تا زمان برگشت اصل پول و سود آن حق دسترسی تمام مسیر را نمی‌گیریم. آمار نشان می‌دهد چشم داشتن به منابع دولتی روز به روز نگران‌کننده‌تر می‌شود اما می‌توان PPP را اجرا و تمرین کرد. به عنوان مثال ایستگاه‌های راه‌آهن در دنیا محل کسب و کار و مکانی زنده در تمام ایام هفته است، می‌توان بسته سرمایه‌گذاری طراحی کرد تا با کمک بخش خصوصی از این مسیر استفاده شود.

وی در پایان گفت: در راه‌آهن چند قانون مصوب مجلس گرفته شد که طبق آن سرمایه‌گذاری در راه‌آهن مثل سرمایه‌گذاری در مناطق محروم است. نرخ ارزش افزوده خدماتی که ما می‌گیریم با نرخ صفر حساب می‌شود، و در بند «ق» اگر سرمایه‌گذاری منجر به صرفه‌جویی سوخت شود، سرمایه‌گذاری برمی‌گردد. راه‌آهن قانونی از مجلس گرفته که با آن می‌تواند سرمایه‌گذاری در بخش ریلی را تضمین کند. ما از این مدل توانسته‌ایم چند مسیر اعتباری خارجی را بگیریم. استدعا دارم نخبگان با توجه به مثال‌ها بیاندیشند تا از مجموعه پتانسیل‌ها استفاده کنیم و در توسعه کشور عزیزمان قدم برداریم.

رئیس جامعه مهندسان مشاور تصریح کرد: امروز این نقش خواسته یا ناخواسته گردن نهادها گذاشته شد و وقتی ما در گفتگو با دولت قرار می‌گیریم بسیاری از خواسته‌های ما خواست‌هایی است که به یک طریقی مسائل خاصی که از تصمیم‌های غیرمشارکتی حاکمیت نشأت گرفته بحث می‌کند، اگر فضای عمومی شکل می‌گرفت احزاب پرچم خود را برمی‌داشتند و ما پرچم دفاع از حرفه خود را، و این حرکات در کنار هم شکل می‌گرفت.

حفظ سرمایه انسانی دقیقاً در مسیر منافع ملی است

وی خاطرنشان کرد: وقتی وارد گفتگو می‌شویم نگاهی که حاکمیت و حوزه عمومی ممکن است داشته باشند با هم در تعارض قرار می‌گیرند و باید این بحث اجتماعی شکل بگیرد - مثال جلیقه زردها و دولت در فرانسه - در طول این سال‌ها برخی متفکران ما می‌گویند سندیکاها باید منافع خصوصی را ذیل منافع ملی درخواست کنند غافل از اینکه هر فعالیت که شرکت‌های ساختمانی و مشاور در جهت حفظ سرمایه انسانی دارد که عامل و موتور توسعه کشور هستند حرکت حول منافع ملی است، حتی نگاه داشتن کارمندان و دعوا با اداره مالیات

دقیقا حرفه‌ای و حول منافع ملی است. دکتر گتمیری عنوان کرد: گویا ما متهم به این هستیم که حول منافع خصوصی کار می‌کنیم و باید تأکید کرد که حول منافع ملی کار می‌کنیم، ولی امروز در شرایط اقتصادی کنونی هر حرکت کوچکی که شرکتها و سندیکاها در جهت حفظ منافع صنفی می‌کنند با یک واسطه دقیقاً حول منافع ملی و حفظ سرمایه‌های انسانی است. برخی دولتمردان ما را به این بحث می‌کشند که منافع خصوصی از منافع ملی جداست و اگر ما از منافع خصوصی دفاع می‌کنیم منافع ملی را فراموش کرده‌ایم که به هیچ وجه اینگونه نیست، حقوق دادن و حفظ سرمایه انسانی دقیقاً در مسیر منافع ملی است.

وی گفت: سرمایه‌های انسانی که شاهد از بین رفتن آنها هستیم یک ساله یا دو ساله به وجود نیامده‌اند و به وجود نخواهند آمد. هر قدمی که در حفظ نیروی انسانی و حفظ سرمایه‌ها برمی‌داریم با واسطه حول منافع ملی است. در ادامه باید ببینیم منافع ملی را چه کسی تعریف می‌کند. شاید منافع ملی که حاکمیت تعریف می‌کند با تعریف دولت از آن تفاوت دارد. پس باید به کدام تعریف گوش داد و آن را معیار قرار داد؟ منافع ملی که حوزه عمومی براساس خرد جمعی تعریف می‌کند یا منفعی که شاید حکومتها بر

اساس منافع بخشی تعریف می‌کنند. در ابتدا باید این پرسش پاسخ داده شود که منافع ملی را چه حوزه‌ای باید تعریف کند.

رئیس جامعه مهندسان مشاور خاطرنشان کرد: بحث نبود منابع برمی‌گردد به این که اولویت تخصیص منافع کجاست؟ سال گذشته در بحث بودجه اولویت‌ها را دیدیم، باید ببینیم منافع ملی در اولویت تخصیص بودجه چیست؟ آیا در جهت افزایش بودجه عمرانی و حفظ سرمایه انسانی است یا نه؟ فروپاشی وضعیت انسانی در چه وضعیتی است؟ آیا اولویت تخصیص بودجه ما فرستادن بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی است؟ آیا اولویت ما سیر کردن شکم افراد جامعه یا حفظ سرمایه اجتماعی است؟

دکتر گتمیری در پایان گفت: اختلاف ما در تحلیل شرایط موجود با تحلیل حاکمیت اینجاست که کمبود منابع قابل قبول است اما اولویت تخصیص بودجه باید فرق کند. وظیفه اصلی حاکمیت که حفظ منابع انسانی از تغییر تخصیص بودجه می‌گذرد. باید تغییر نگاه در درون دولت شکل بگیرد. نگاه کنید به آیتم به آیتم بودجه و ببینید اولویت تخصیص بودجه در طی این سالها در چه جهتی حرکت کرده است.

الزامات صدور خدمات فنی و مهندسی بررسی شود

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران نیز در نکوداشت سندیکا به موضوع ظرفیت‌های پیمانکاری کشور در زمینه صدور خدمات فنی و مهندسی و الزامات این کار پرداخت و عنوان کرد: تعداد پیمانکاران تأیید صلاحیت شده براساس سایت سازمان برنامه ۴۲۵۳۱ شرکت پیمانکار تعیین صلاحیت شده در کنار ۲۹۰۷ شرکت مشاور تأیید صلاحیت شده داریم، که این تعداد پیمانکار در ۶۹۲۴۱ رشته رتبه‌بندی شده‌اند. بالاترین سقف پیمانکاری ما در رشته ساختمان است که ۲۳۵۵۸ رشته شرکت در حوزه ساختمان فعال هستند و حدود ۱۳۹۴۵ در رشته راه و ۱۱۵۸۲ در رشته آب هستند.

وی افزود: بیشترین حجم پیمانکاری کشور به ترتیب در حوزه ساختمان، راه و ترابری، آب، تأسیسات و نیرو است یعنی پیمانکاری ما به کار در رشته ساختمان، راه و آب گرایش دارد. علیرغم این که کشوری نفتی هستیم اما در حوزه نفت، صنعت، ارتباطات و کاوشهای زمینی خیلی پیمانکاری ما قوی نیست و فعالیت چندانی نکرده است. اگر بخواهیم شرکتهای را براساس رتبه تقسیم‌بندی کنیم اولین نکته‌ای که می‌بینیم این است که تجمع عجیبی در رتبه ۵ داریم که نشان می‌دهد حجم عظیمی از پیمانکاری جوان در کشور داریم که اگر برای آنها کار ایجاد نشود با بحران بزرگی اجتماعی- اقتصادی در حوزه مهندسی روبرو هستیم. از ۶۵ هزار شرکت حدود ۵۷ هزار شرکت در ۶ گرایش رتبه ۵ هستند. از ۳ هزار شرکت حدود ۲۹۰۰ پیمانکار رتبه ۵ داریم. یعنی باید برای جوانانی که شرکت پیمانکاری تاسیس می‌کنند فکر عاجل کنیم و برای آنها کار ایجاد نماییم.

دبیر سندیکا تصریح کرد: ظرفیت ریالی پیمانکاری کشور حدود ۱ میلیون میلیارد تومان یا به عبارتی ۱۱۵ میلیارد دلار حجم پیمانکاری ما است که باید برای آن کار ایجاد، با توجه به شرایط کشور ما و بودجه‌ای که روز به روز کم می‌شود این حجم پیمانکاری با این سقف ریالی را کجا باید کار بدهیم و اجازه دهیم

هستند و در شهرستانها شرکتهای رتبه پایین ترقی می‌گیرند. در واقع پتانسیل عظیمی از کار در شهرستانها ایجاد شده بدون این که فکر کنیم چگونه باید به آنها کار بدهیم. ۶۷ درصد پیمانکاران پایه ۱ در تهران هستند و ما نتوانسته‌ایم در فرایند توسعه شرایطی ایجاد کنیم که پیمانکاران ما علاوه بر تهران در شهرهای دیگر هم رشد کنند. ۵۵ درصد پیمانکاران پایه ۲ در تهران هستند و سایر رتبه‌ها بیشتر در شهرستانها تمرکز یافته‌اند که مسئولان باید به این امر توجه کنند.

وی تصریح کرد: درباره استانها اگر سه استان بزرگ تهران، اصفهان و آذربایجان شرقی را کنار هم بگذاریم ۷۴ درصد پیمانکاران رتبه ۱ ما متعلق به این استانها هستند، ۶۲ درصد پیمانکاران رتبه ۲ نیز در این استانها هستند. در رتبه ۳ و ۴ و ۵ پیمانکاری این ۳ استان کم هست، بیشتر استانهای محروم پیمانکاری جوانی دارند و در آن زمینه کار می‌کنند.

دبیر سندیکا افزود: درباره پیمانکاران عضو سندیکا نیز ۱۷۲ شرکت سندیکا رتبه ۱ اینه هستند. ۱۰۷ شرکت سندیکا راهساز هستند، ۱۰۳ شرکت تأسیسات هستند. سندیکا یک ظرفیت پیمانکاری بزرگ از ظرفیت رتبه ۱ کشور را دارد یعنی اگر به سندیکا توجه نشود از حجم بزرگ

درآمد داشته باشند. یعنی به تعبیر دیگر ما حجم ریالی وسیعی در محدوده پیمانکاری داریم ولی کار نداریم در داخل کشور به آنها بدهیم.

دکتر گلابتونچی افزود: در استان تهران گرایش‌ها مشابه کل کشور است، در تهران حدود ۱۸۴۰۵ پیمانکار وجود دارد یعنی حجم بزرگی از پیمانکاران در شهرهای دیگر وجود دارد که خیلی نمی‌توانند فعالیت کنند. از لحاظ ریالی ۴۶ میلیون دلار از ۱۱۵ میلیون دلار سهم تهران است. یعنی ما حجم زیادی از پیمانکاران رتبه ۱ را که ظرفیت بالایی دارند در تهران

در بخش صدور خدمات فنی و مهندسی یک نهاد متولی در حد معاون رئیس جمهور لازم است، حمایت دولت از بخش خصوصی برای فعالیت در حوزه مهندسی لازم است، تسهیل و تسریع در فعالیتهای مربوط به صدور خدمات فنی و مهندسی ضروری است، باید شرکتهای فعال در بخش خصوصی شناسایی و با ایجاد خطوط اعتباری تقویت شوند، حمایت بخش خصوصی در شناسایی بازارهای هدف بسیار مهم است، حمایت دولت از شرکتهای فعال در صدور خدمات فنی و مهندسی در زمان اخذ کار، انجام و تحویل کار بسیار کلیدی است

پیمانکاری کشور به عنوان طرف مذاکره روی برگردانده شده است. ما در سندیکا یک کار آماری انجام داده ایم و آمار ۶ سوال از ۸۸ شرکت نشان می‌دهد تعداد ۹۴ هزار شرکت در دوره پیک فعالیت می‌کردند که به تعداد ۱۸ هزار رسیده است. تعداد ۶۴۸ پروژه به ۲۱۶ پروژه در حال حاضر رسیده است، ۱۲۸۰ میلیارد تومان مطالبه ۸۸ شرکت مزبور از دولت است که امیدی هم ندارند به این زودی آن را دریافت کنند. وی گفت: ۱۴۵ میلیارد تومان هزینه تنزیل اسناد و اوراق خزانه این شرکتها است، علاوه بر تنزیل، از این شرکتها هزینه مالیات تنزیل هم گرفته شده است یعنی مالیات پول نگرفته هم از آنها گرفته شده است.

دکتر گلابتونچی افزود: من از مجله اقتصاد جهانی ۲۰۱۵ آماری به شما ارائه می‌دهم. تعداد مهندسی فارغ التحصیل روسیه سالانه ۴۵۴ هزار مهندس در برابر ۱۵۰ میلیون جمعیت است، ۲۳۷ هزار مهندس در آمریکا با جمعیت ۳-۴ برابری ما فارغ التحصیل می‌شوند، در ایران ۲۳۳ هزار و ۶۹۵ مهندس سالانه بیرون می‌دهیم که از سایر کشورهای صنعتی دنیا بیشتر است و هنوز نمی‌دانیم چرا باید این همه مهندس تولید کنیم. ما نمی‌توانیم در داخل به این نیروها کار بدهیم.

دبیر سندیکا درباره الزامات صدور خدمات فنی و مهندسی گفت: ما با نبود بازار مناسب در داخل، کاهش پروژه، موج وسیع بیکاری مواجه هستیم. برای فعال شدن چرخه اقتصادی، ایجاد اشتغال پایدار و مطمئن، رفع فقر و ارزآوری باید به صدور خدمات توجه کنیم. ۴۰ شرکت ما در قالب ۶۰ پروژه در کشورهای دیگر کار پیمانکاری کرده‌اند و ۱۵ شرکت کار سرمایه‌گذاری انجام داده‌اند، در واقع ما شروع به حضور در بازار بین‌المللی کرده‌ایم اما چون کسی از ما حمایت نمی‌کند نمی‌توانیم به کار خود ادامه دهیم در حالی که با این حجم پیمانکاری باید حضور ما پررنگ تر باشد.

گلابتونچی خاطر نشان کرد: از سال ۹۱ صدور خدمات فنی و مهندسی ما در

عراق، با گذشت هر مرحله بدتر شده و تعداد قراردادهای سال ۹۱ تا ۹۵ کمتر و کمتر شده است، که این امر به خاطر شرایط عراق و وضعیت پیمانکاری ما است. عمده کار پیمانکاری ما در عراق است و ما یک کشور بزرگ نفتی هستیم اما در عراق تنها ۱۸ میلیون دلار کار نفتی گرفته‌ایم که عملاً هیچ است. در کردستان عراق هم پیمانکارها کارهای مختلفی گرفته‌اند.

مقایسه پیمانکاری ایران با پیمانکاری ترکیه

وی افزود: ترکیه ۴۰ سال است که انقلاب مهندسی راه انداخته است. مقایسه پیمانکاران ایران و ترکیه در ۴۰ سال، نشان می‌دهد ساخت و ساز در ترکیه حدود ۸-۹ درصد تولید ناخالص ملی دارد و برای ۲ میلیون نفر اشتغال ایجاد می‌کند، ۳۰ درصد اقتصاد ترکیه را خدمات فنی مهندسی می‌چرخاند. از ۱۹۷۲ تا ۲۰۱۷ ترکیه حدود ۹ هزار پروژه در ۱۱۵ کشور به مجموع ۳۵۰ میلیارد دلار کار کرده است و دومین صادر کننده مصالح دنیا بوده است.

گلابتونچی گفت: در پیمانکارهای برتر دنیا چین بیشترین پیمانکار را در بین ۲۵۰ پیمانکار برتر دنیا دارد و ترکیه در این رتبه بندی مقام دوم را دارد. فقط ۲ شرکت ما یعنی کیسون و استراتوس دو سال در این رتبه بندی قرار داشته‌اند. بیشترین صادرات خدمات مهندسی ترک‌ها به فدراسیون روسیه است، که هواییمای آنها را در هوا می‌زند اما صادراتش را هم می‌کند. روسیه به ساخت و ساز احتیاج دارد اما ما در آن نیستیم. پایگاه ما برای عملیات در اختیار روسها است اما ما پایگاهی برای سازندگی در آنجا نداریم. مملکت ما یک متولی خاص برای صدور خدمات فنی و مهندسی در حد معاون وزیر می‌خواهد. تورگوت اوزال وقتی به ارپیل می‌آید برای افتتاح پروژه می‌رود و کاری با دولتمردان ارپیل ندارد، وقتی به ایران می‌آید اول به پروژه‌ای که ترکها در آن هستند سر می‌زنند و بعد به دفتر رئیس جمهور ما می‌رود.

وی افزود: دومین سهم صادرات خدمات

فنی و مهندسی ترکیه به ترکمنستان است ولی ما هنوز درگیر انتقال گاز به آنجا هستیم. وی با اشاره به تنوع کار ترکها در کشورهای دیگر عنوان کرد: ترکها ۹ هزار پروژه اجرا کرده‌اند و ما ۱ فرودگاه و چند سد بزرگ در کشورهای دیگر اجرا کرده‌ایم. در تمام جاهایی که ما سرمایه‌گذاری سیاسی و نظامی کرده‌ایم ترکها سرمایه‌گذاری اقتصادی کرده‌اند و شاید شرایط تا زمانی که شیر نفت را بنندیم بر همین منوال باشد.

دبیر سندیکا گفت: تشکیلات ساختاری پیمانکاری ما اشکال دارد، مسائلی مانند عدم حمایت مؤثر، وجود نهاد موازی، نبود یک نهاد متمرکز متولی، مشکلات مراودات بانکی، مشکلات صدور تسهیلات گمرکی، عدم وجود مشوق لازم برای فعالان این حوزه، و... نیز از موانع صدور خدمات فنی و مهندسی است. داعش به عراق آمد، صورت وضعیت‌ها پرداخت نشد و در حال حاضر ۵۰ شرکت روی زمین و هوا هستند. پیمانکاری ما در عراق در حال از بین رفتن هستند. عدم پاسخگویی کارفرمای عراقی نیز از مسائل مهمی است که پیمانکاران ما در عراق با آن درگیر هستند.

وی پیشنهادها و راهکارهایی برای بهبود شرایط در بخش صدور خدمات فنی و مهندسی ارائه داد و گفت: یک نهاد متولی در حد معاون رئیس جمهور لازم است، باید بتوانیم ضمانت‌نامه بانکی بگیریم و مشکلات مراودات بانکی را رفع کنیم، حمایت دولت از بخش خصوصی برای فعالیت در حوزه مهندسی لازم است، تسهیل و تسریع در فعالیت‌های مربوط به صدور خدمات فنی و مهندسی ضروری است، باید شرکتهای فعال در بخش خصوصی شناسایی و با ایجاد خطوط اعتباری تقویت شوند، حمایت بخش خصوصی در شناسایی بازارهای هدف بسیار مهم است، حمایت دولت از شرکتهای فعال در صدور خدمات فنی و مهندسی در زمان اخذ کار، انجام و تحویل کار بسیار کلیدی است، پیمانکاری ما به برقراری مشوقها و جوایز صادراتی نیاز دارد که متأسفانه دولت نه تنها این مشوقها را نمی‌گذارد بلکه آنها را حذف هم می‌کند.

عوامل زیرساختی رشد و توسعه

اصولی این صحنه دولت است. وجود یک قدرت سیاسی با نگاه وفاق ملی فارغ از جناح بندی های داخلی و انتخابات رایج در کشور لازم است تا ورود درآمدهای نفتی به بودجه دولت قاعده مند شود به عبارتی قاعده مالی باعث می شود که رفتار دولت قابل پیش بینی باشد که این نقطه شروع گفتمان معنادار دولت و بخش خصوصی است که مقدمات بهبود ساز و کار بنگاهداری خصوصی در اقتصاد ایران را مهیا می کند.

دکتر مقدس زاده اردبیلی تأکید کرد: گفتمان دولت و بخش خصوصی به پشتوانه اصل ۴۴ قانون اساسی، که منجر به تصویب قانون بهبود کسب و کار در سال ۱۳۹۰ گردید لزوم همکاری بخش خصوصی با دولت و وظایف شورای گفتگو برای اجرای هر چه بهتر قانون را مورد تأکید قرار داد. در ماده ۳ آمده "دستگاه های اجرائی مکلفند هنگام تدوین یا اصلاح مقررات، بخشنامه ها و رویه های اجرائی، نظرتشکل های اقتصادی ذیربط را استعلام کنند و مورد توجه قرار دهند." در حقیقت این قانون با هدف بسترسازی برای اصل ۴۴ قانون اساسی و کاهش تصدی گری دولت تصویب و بر نقش بخش خصوصی در تعاملات اقتصادی تأکید شده است. وی افزود: اکنون که کشور در شرایط اقتصادی خاصی قرار دارد و تحریم ها

متاسفانه بجای مقابله با تورم، گرانی را مهار می کنیم و سیاست قیمت گذاری را پیش می گیریم. طبیعی است یک بنگاه اقتصادی که هزینه هایش با تورم افزایش یافته ولی درآمدش با کنترل قیمت مهار می شود به زیان دهی می افتد و با مشکلات مالی مواجه می شود که در نهایت از سپهر اقتصادی کشور خارج می گردد.

وی خاطرنشان کرد: دومین مانع رشد این است که ساز و کار بنگاه داری خصوصی در اقتصاد ایران بسیار ضعیف است و سیاستها به گونه ای بوده که میدانی به بخش خصوصی داده نشده، به ظاهر خصوصی سازی، ولی خروجی آن خصولتی ها بوده اند. ما هنوز موفق به برقراری روابط پایدار و پیش بینی پذیر با اغلب کشورها نشده ایم. ما به راهکار جمعی نیاز داریم که قابل انجام و ماندگار باشد.

وی گفت: شرط اصلی و لازم، داشتن اراده سیاسی قوی دولتمردان است. و باتوجه به دولتی بودن اقتصاد، بازیگر

ما باید با آینده پژوهی و تشکیل اتاق های فکر در چهارچوب مفاهیم "انقلاب صنعتی چهارم" جایگاه خود را به عنوان فعالان بخش خصوصی ارتقاء دهیم و حداقل وابستگی را به دولت داشته باشیم

دکتر علیرضا مقدس زاده اردبیلی عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز در نکوداشت ۷۰ سالگی سندیکا که ۹ بهمن در کتابخانه ملی برگزار شد عنوان کرد: از دغدغه های اصلی هیات مدیره سندیکا ارائه راهکارهای پیشنهادی برای رفع معضلات پیمانکاری است. سوال اصلی اینجاست که منشأ این همه مشکل کجاست و برای رفع آن و یا حداقل برای کاهش اثرات آن باید چه کار کرد؟

عضو هیات مدیره سندیکا افزود: بخش خصوصی نیازمند اقتصادی با ویژگی رشد بالا، پایدار، اشتغال زا و فراگیر است. چه کسانی این اقتصاد را محقق خواهند کرد؟ بازیگران اصلی این صحنه چه کسانی هستند؟ به قول اندیشمندان اقتصادی، در اقتصاد نه معجزه ای هست نه بن بست، نه انتظار تغییرات اساسی و نه ناامیدی. باید عوامل مختلفی که به عنوان زیرساخت برای تحقق رشد اقتصادی مطلوب مطرح هستند را شناسایی کنیم. این عوامل شامل محیط با ثبات و پیش بینی پذیر در اقتصاد کلان، تعامل متوازن و پایدار با دنیا که منجر به جذب منابع، تکنولوژی و دسترسی به بازار می شود، و بخش خصوصی توانمند و پویا است.

وی گفت: علیرغم اینکه در ادوار مختلف با گرایش های سیاسی گوناگون تمایل تحقق رشد اقتصادی هدف مشترک بوده اما هیچ کدام از زیرساختهای رشد در بلندمدت نقش مداوم و همیشگی نداشته اند. چه موانعی باعث شده؟ نقطه شروع آن، رفتار بودجه ای دولت ها بوده است، دولت تعهدات مالی بلند مدتی برای خود ایجاد می کند و تا زمانیکه قیمت نفت بالا هست مشکلی ایجاد نمی شود ولی به محض کاهش قیمت نفت، دولت برای ایفای تعهدات بلند مدت خود دچار مشکل مالی می شود که حاصل آن کسر بودجه است کسری بودجه باعث افزایش بدهی دولت به بانک مرکزی و غیر مستقیم بدهی بانکها به بانک مرکزی می شود که برآیند این اتفاقات افزایش پایه پولی و حجم نقدینگی است که نتیجه اش تورم است.

دکتر مقدس زاده اردبیلی تصریح کرد:

از هر طرف بر ما نازل می شود نه تنها این قانون می باید بند به بند اجرا شود بلکه باید با اصلاحاتی، نهادهایی از بخش خصوصی در هریک از حوزه های مربوطه در دستگاه های اجرایی شکل بگیرند. متأسفانه همواره از بیرون دولت با دولت و از بیرون مجلس با مجلس مذاکره کرده ایم، ما باید از درون خودشان با خودشان مذاکره کنیم و این فاصله را کم کنیم. ساز و کار بعدی تعامل پایدار و متوازن با دنیاست. در این زمینه سه عامل اصلی اصلاح سیاست تجاری و تسهیل تجارت، ترسیم نقشه تعامل و انتخاب شرکای تجاری و حضور در زنجیره تولید جهانی باید اتفاق بیافتد. وی با اشاره به این که یکی از منابع مهم برای کسب درآمد کشور صدور خدمات مهندسی است، عنوان کرد: روابط ما با اکثر کشورها عموماً در سطح مفهومی است نه استراتژیک. اگر این بستر را بتوانیم بصورت صحیحی فراهم کنیم قطعاً بخشی از مشکلات

اقتصادی کاهش پیدا میکند. بنابراین ما نیاز به اصلاح سیاست های تجاری و تسهیل در تجارت و از همه مهمتر برنامه جامع حمایتی دولت و نهادی واحد در این زمینه داریم. همه این عوامل که عنوان کردم مسائل بیرون از محیط ما خصوصی ها است، بخشی از مسائل مربوط به محیط داخل

در اقتصاد نه معجزه ای هست نه بن بست، نه انتظار تغییرات اساسی و نه ناامیدی. باید عوامل مختلفی که به عنوان زیرساخت برای تحقق رشد اقتصادی مطلوب مطرح هستند را شناسایی کنیم. این عوامل شامل محیط با ثبات و پیش بینی پذیر در اقتصاد کلان، تعامل متوازن و پایدار با دنیا که منجر به جذب منابع، تکنولوژی و دسترسی به بازار می شود، و بخش خصوصی توانمند و پویا است

ماست. ما باید پارادایم فکری خود را تغییر دهیم. با توجه به شرایط اقتصاد جهانی و کشور خود، به ناچار دولت نمیتواند این روند را ادامه دهد، ما باید با آینده پژوهی و تشکیل اتاق های فکر در چهارچوب مفاهیم انقلاب صنعتی چهارم جایگاه خود را به عنوان فعالان بخش خصوصی ارتقاء دهیم و حداقل وابستگی را به دولت داشته باشیم.

وی در پایان گفت: همه این موارد زمانی محقق می شود که ما تشکلهای به اتحاد و اتفاق و همصدایی معناداری برسیم. پیام ما به عنوان بخش خصوصی به دولتمردان این است که زمانی به شرایط مطلوب اقتصادی می رسیم که به یک گفتمان همسنگ و هم سطح باور و اعتقاد داشته باشیم چرا که ما آبادگران جز در راه آبادانی ایران عزیز و حفظ منافع ملی تاکنون قدمی برنداشته و نخواهیم داشت.

ده بار از آن راه بدان خانه برفتید یک بار از این راه بر این بام برآید

مهندس مولوی، مهندس محمدی، و مهندس ادب، لوح یادبود و سردیس چهره های ماندگار در سندیکا نیز که توسط هیات اجرایی همایش تهیه شده بود به مهندس محمدرضا انصاری، مهندس محمد عطاردیان، مهندس بهمن دادمان، مهندس محمد صدرهاشمی نژاد، مهندس جواد خوانساری، مهندس بهمن دادمان، مهندس علی آزاد، مهندس منوچهر ملکبانی فرد، مهندس علیرضا ناصر معدلی، مهندس منوچهر نوروزی، مهندس نادر عطایی، مهندس سالار علیاری و مهندس محمدعلی پورشرابی اهداء شد.

مراسم رونمایی از سردیس ها و تقدیر از تلاشگران سندیکا

گلابتونچی، مهندس صدرهاشمی نژاد و مهندس انصاری به آقایان و خانمها آلیس بالایان مسئول دفتر دبیر سندیکا، مهندس ناهید شوقی مسئول دفتر فنی، مجتبی زالی مسئول امور سندیکا، داریوش قائمی مدیر وقت سندیکا و مهندس قباد میزانی مسئول دفتر فنی سندیکا اهدا شد. در این بخش از نکوداشت ضمن اشاره به خدمات ماندگار مهندس اعلم، مهندس جفرودی، مهندس اصغرزاده

در این بخش از نکوداشت پس از اشاره دکتر شیخی دبیر اجرایی همایش بعد از اشاره به این شعر که «نه گورگه که کارگاه آدمی است این زمین، بر این زمین عبث مرو، بیافرین»، از ۵ کارمند سندیکا به نیابت از ۳۰ - ۴۰ کارمندی که در ادوار ۷۰ ساله آن از وجود خود مایه گذاشته اند و کار اداری پیمانکاران را در سندیکا انجام داده اند تقدیر شد. لوح تقدیری توسط مهندس دادمان، مهندس علیاری، دکتر

نقطه ضعف ما این است که فکر می‌کنیم بخش خصوصی رشد نیافته است

از دولت به بخش خصوصی و از بخش خصوصی به دولت کمتر اتفاق می‌افتد. بعد از انقلاب با تفکر سوسیالیستی که در قانون اساسی ما گنجانده شد و تا کنون ادامه داشته، بخش خصوصی را به عنوان نهادی که بتواند به اقتصاد کشور کمک کند کمتر به عنوان ارزش شمرده شده و این یک مشکل است چرا که کمتر کشوری بدون توجه به بخش خصوصی خود توسعه پیدا کرده است. وی تصریح کرد: طبیعتاً دولت با توجه به این که درآمد نفتی دارد خود را بی‌نیاز

دکتر مسعود خوانساری رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران نیز در نکوداشت ۷۰ سالگی سخنرانی کرد و گفت: سال سختی است و به نظر می‌رسد سال آینده هم سخت‌تر خواهد بود. هفتادمین سال تاسیس سندیکا را تبریک می‌گویم، این که ۷۰ سال سندیکا به کار خود ادامه داده برای همه ما افتخار است. ما حدود ۱۰-۲۰ روز پیش سالگرد ۱۳۵ سالگی تأسیس اتاق را داشتیم و من عرض کردم هویت ما را تاریخ ما نشان می‌دهد، تأسیس اتاق قبل از مشروطیت نشانه بلوغ بخش خصوصی است. همین جا به شما هم تبریک می‌گویم که سندیکا را بنیان نهادید و همین امر نشان بلوغ این صنف است، آبادانی کشور نتیجه زحمت تک تک شما عزیزان بوده است و اگر تاریخ راهها و سدهایی که عزیزان سندیکا ساخته‌اند را جمع بزنیم به قرن‌ها می‌رسد.

خوانساری گفت: نمی‌توان دولت ما را با ترکیه و سایر کشورها مقایسه کرد. ترکیه درآمد خود را از بخش خصوصی می‌گیرد اما دولت ما به خاطر نفت بی‌نیاز از بخش خصوصی است؛ به همین دلیل توجه به بخش خصوصی کمتر و چرخش نخه‌ها

دکتر خوانساری:
بعد از انقلاب با تفکر سوسیالیستی که در قانون اساسی ما گنجانده شد و تا کنون ادامه داشته، بخش خصوصی را به عنوان نهادی که بتواند به اقتصاد کشور کمک کند کمتر به عنوان ارزش شمرده شده و این یک مشکل است چرا که کمتر کشوری بدون توجه به بخش خصوصی خود توسعه پیدا کرده است.

از مردم می‌داند و خودش پول توزیع می‌کند. اگر دولت اردوغان را مثال زدیم برای این بود که وقتی آقای اردوغان با یک هیأت ۲۰ نفری به ایران می‌آید تک تک شرکتها و مدیران آنها را می‌شناسد و با اسم کوچک آنان را صدا می‌زند اما من بعید می‌دانم رئیس جمهور ما شرکتی را بشناسد یا دفاع کند، که این مثال ضعف کشور را در توجه به بخش خصوصی نشان می‌دهد. این نقطه ضعف ما است که بعد از ۴۰ سال فکر می‌کنیم بخش خصوصی رشد یافته نیست و نمی‌تواند رشد یابد. مسعود خوانساری افزود: راهکار مشخص ما این است که NGOها و نهادهای خصوصی را تقویت و مطالبه‌گری از دولت را رواج دهیم. اگر سندیکاها و NGOها را در اتاق بازرگانی دور هم جمع کنیم و مطالبه‌گری نماییم قطعاً می‌توانیم مشکلات را کم و نگذاریم هر دستورالعملی تعیین شود.

وی با بیان اینکه از ابتدای امسال نوسان ارز به هم ریختگی ایجاد کرد چرا که ما در شاخص‌های اقتصادی ثبات نداریم، عنوان کرد: در اتاق تهران و در طول ۴ سال بیش از ۵۳ بار بحث ارز مطرح شد و تاکید گردید که با سرکوب ارز نمی‌توان تورم را کنترل کرد چرا که یک موقعی این فنر می‌پرد و همه دچار خسران می‌شوند، که گوش ندادند و این اتفاق افتاد. خسران بعدی این بود که برای جبران اشتباه قبلی بحث دلار ۴۲۰۰ را مطرح کردند و مجدداً برای جبران آن اشتباه، بحث گران‌فروشی و پیدا کردن سلطانها را مطرح کردند.

خوانساری گفت: همه اینها برمی‌گردد به این که ما در بخش خصوصی انسجام لازم را نداریم. سال اول که ما نشان امین‌الضرب را اعطا می‌کردیم آقای رضا نیازمند که مس سرچشمه، سازمان گسترش و... را تأسیس کرده نیز نشان گرفت، وی در دولت بود ولی تفکر خصوصی داشت و وقتی پرسیدم با توجه به سوابقی که با کار در شرایط اقتصادی مطلوب

سالهای ۱۳۴۵ - ۱۳۵۰ داشته و در آن دوره رشد اقتصادی حاکم بوده، توصیه ایشان چیست؟ وی عنوان کرد: «شما باید خودتان را تقویت کنید تا همه بتوانید در برابر دولت موفق باشید. وقتی من در دولت بودم چون بازار متحد بود ما به حرف آنها گوش می دادیم. خودتان را تقویت و اتحاد داشته باشید».

خوانساری در پایان گفت: درخواست من این است که اتاق را خانه خود بدانید، بالاخره صنعت پیمانکاری و مشاوره صناعی استخوان دار هستند، حیف است اکثر پیمانکاران ما امروز دچار مشکل باشند و طبق آمار سازمان برنامه دولت ۵۶۰ میلیارد تومان به آنها بدهی داشته باشد، و تنها وزارت نفت ۵۳ میلیارد

تومان بدهی داشته باشد. متأسفانه از ۱۶۰۰ پیمانکار نفتی طی ۲ سال گذشته ۸۰۰ شرکت تعطیل شده‌اند. در یک کلام، وقتی ما می‌توانیم دولت را مجبور کنیم به خواست بخش خصوصی توجه کند که یک صدا داشته باشیم والا این که فکر کنیم دولت به بخش خصوصی توجه دارد با توجه به درآمد نفتی بعید است.

نایب رئیس سندیکا:

خرد و کار جمعی جایگزین اقدامات فردی شود

حرفه پیمانکاری است. آشنایی با کسانی که معتقدند ایران عزیز باید توسط ایرانی ساخته شود و سندیکا را با این شعار تشکیل دادند و همزمانی تاسیس سندیکا با تاسیس سازمان برنامه مورد تاکید قرار گرفت.

نائب رئیس سندیکا گفت: در این نکوداشت نقش سندیکا در ساماندهی سازندگی بیان شد، بر تذکرات مستمر سندیکا به رعایت بهره‌وری در امراحدات از طریق شفافیت قیمت تمام شده و اجرای سیاست خصوصی‌سازی اشاره شد، و خاطرنشان شد با همت شرکت‌های سندیکا امروزه صنعت احداث در مرحله خودکفایی قرار دارد و تاکید شد برای پاسداری از آن همه تلاش و جلوگیری از خسارات بیشتر حفظ شرکتها و نیروهای سازنده این حوزه از واجبات است. وضعیت نابسامان شرکت‌های پیمانکاری در داخل و خارج کشور و عدم استفاده بهینه از توانایی و ظرفیت بالقوه آنها که در طی سالها با سرمایه‌گذاری و تلاش زیاد به وجود آمده، به کاهش تدریجی توان آنها منجر خواهد شد.

سعیدآبادی بر لزوم تعامل بخش خصوصی با قوای سه‌گانه علی‌الخصوص قوه مجریه و اتحاد و اتفاق در درون هر شکل و بین تشکلهای تاکید کرد و گفت: برای جلوگیری از ادامه روند فعلی اقتصادی کشور و آثار ناشی از آن باید در همه سطوح خرد و کار جمعی را جایگزین اقدامات فردی کنیم.

و ماهیت حرفه پیمانکاری با زبان ساده و صادق به استحضار شما رسید. گفته شد عشق به میهن و اشتیاق خدمت به مردم با هدف رشد و توسعه عامل استمرار

وضعیت نابسامان شرکت‌های پیمانکاری در داخل و خارج کشور و عدم استفاده بهینه از توانایی و ظرفیت بالقوه آنها که در طی سالها با سرمایه‌گذاری و تلاش زیاد به وجود آمده، به کاهش تدریجی توان آنها منجر خواهد شد. برای جلوگیری از ادامه روند فعلی اقتصادی کشور و آثار ناشی از آن باید در همه سطوح خرد و کار جمعی را جایگزین اقدامات فردی کنیم.

مهندس بیژن سعیدآبادی، نایب رئیس سندیکا نیز در این مراسم عنوان کرد: ایده برگزاری مراسم نکوداشت تقدیر از کسانی بود که زمینه انجام فعالیت سندیکایی را بنا نهادند، کسانی که آن راه را ادامه دادند و در گسترش کار سندیکایی و برای خیر جمعی تلاش کردند. پیام مراسم حاضر بزرگداشت ۷۰ سال خدمت صادقانه سندیکا و تشکر از خادمین به میهن در حوزه سازندگی است.

وی افزود: سندیکا امیدوار است فرهنگ تقدیر از خدمتگزاران صدیق و پاسداشت از خدمات آنها نهادینه شود. در این نکوداشت به نقش سندیکا در ساختن زیربنای کشور و تلاش در توسعه اقتصادی و بهبود رفاه عمومی اشاره شد

سندیکیای شرکتهای ساختمانی، که دوره ای با برخی کج اندیشی ها به انجمن شرکت های ساختمانی تغییر نام داد، خسته ولی امیدوار و نیرومند به رسالتی که بر خود قائل است ادامه می دهد. آنها که این حرکت امدادی را در سالهای از تولد تا امروز سنديکا به هم پاس داده اند، همواره کسانی بوده اند که به وظایف خدمت اجتماعی و ملی خود پایبند بوده اند، به ویژه در سالهای پس از وقوع انقلاب اسلامی که جایگاهها و منزلت ها به سبب طبیعت دگرگونی انقلاب زیر و رو شد و به ویژه نیروی عظیم عصیان تهیدستی همه آنهايي را که از سطح بالاتری از رفاه برخوردار بودند بیگانه انگاشت و تکفیر کرد، تفکری که گناه فقرا بر دوش همه اغنیا می انداخت و سرمایه را در برابر کار محکوم می کرد و در این کارزار همه با یک چوب رانده می شدند، آنها که با کار و زحمت با قابلیت های مدیریتی توانسته بودند گروه کثیری را در مجموعه شرکتی گرد آورده و شاغل سازند با کسانی که از رانت قدرت و فساد بهره جسته و پولدار شده بودند با یک چشم دیده می شدند. بسیاری جماعات با این نگاه غالب به خود حق می دادند که اموال مدیران لایق و خدمتگزاری را که سالها با عشق کار کرده بودند، تصاحب کنند و چرخ تولید و خدمات کشور دچار آسیب جدی شده بود. در آن روزها دولت و تصدی او بر ارکان اقتصاد کشور قابل اعتماد تلقی می شد و بخش خصوصی به هر شکل یغماگر. در آن روزها آنان که چراغ روشنگری به دست گرفتند و با متانت و تحمل مشکلات، روحیه خدمت به کشور را در قالب کار سندیکیایی

همه از دوران سخت و نفسگیر عبور خواهند کرد

مهندس محمدرضا انصاری
عضو شورای عالی سنديکا و
رئیس هیأت مدیره
انجمن صادرکنندگان
خدمات فنی و مهندسی ایران

کسانی که شانه زیر بار مدیریت سنديکا برده اند از اینکه می توانند اثری در همکاری جمعی برای بهبود و رونق سازندگی در کشور و شرایط مناسب تر کار برای شرکتهای سازنده ایجاد کنند، خشنود می شوند و نیرو می گیرند

مطرح کردند قابل ستایشند. اینان پذیرفتند که کار کنند و توضیح دهند و از خاموش شدن چراغ سازندگی در حیطه بخش خصوصی که انرژی عظیم ملی را در خود دارد جلو گیرند.

جریان سازندگی کشور به اینان مدیون است. اینان ثابت کردند که صندلی سنديکا شایسته کسانی است که منافع و مصالح ملی را به منافع فردی ترجیح می دهند. کسانی که می دانند کشور و مردم برعهده آنان حق بزرگی دارد که باید ادا شود.

اینان دانسته اند، آنگاه که انسان از ظرفیت هایی برخوردار است که می تواند بیش از نیاز خویش فراهم آورد، بار رسالتی به عهده گرفته است که نباید از آن غافل باشد و آن خدمت و کار برای بهبود زندگی دیگران است.

کسانی که شانه زیر بار مدیریت سنديکا برده اند از اینکه می توانند اثری در همکاری جمعی برای بهبود و رونق سازندگی در کشور و شرایط مناسب تر کار برای شرکتهای سازنده ایجاد کنند، خشنود می شوند و نیرو می گیرند.

امروز بخش قابل توجهی از اشتغال کشور، که دغدغه عمده دلسوزان است، با این قشر زحمتکش تامین می شود. برای توفیق هرچه بیشتر خدمت، مدیران عزیز این حوزه می دانند که مجهز کردن سازمانشان به شیوه های پیشرفته تر مدیریت و نیز همکاری هرچه محکم تر با هم و با سنديکا شرط بهبود سازندگی کشور است.

همه از دوران سخت و نفسگیر عبور خواهند کرد
دلای پاک شایسته روزهای خوش ترند.

۷۰ سال از زمان تأسیس سندیکا گذشته است. این ارگان دیرپای غیردولتی که طی این مدت شاهد فراز و نشیب‌های متعدد بوده که میتوان آن را به سه دوره متفاوت از یکدیگر تقسیم نمود.

دوره اول: از سال ۱۳۲۷ الی ۱۳۵۷

این دوران را می توان دوره رشد، شکل گیری، تثبیت ساختار و همچنین تجربه اندوزی این ارگان با استفاده از تجارب سندیکاهای کشورهای پیشرفته تر به حساب آورد. طی این دوران اکثر شرکت‌های عضو سندیکا، نقش عمده ای را در آبادانی کشور داشته و رشد و اعتلاء چشم گیری برای خود و به تبع آن جایگاه معتبری برای سندیکا حاصل کردند. به عبارت دیگر هم موجب کسب اعتبار سندیکا شده و هم خود از اعتبار سندیکا بهره مند شدند.

جایگاه و نقش سندیکا و رهبری و هیأت مدیره آن در تصمیم‌سازی برای مقامات دست اندر کار کشور در حوزه صنعت ساخت در این دوره آشکار بود.

دوره دوم: از سال ۱۳۵۷ (متعاقب

انقلاب اسلامی) تا شروع دوران

سازندگی (پایان جنگ تحمیلی)

در این دوره جایگاه و نقش سندیکا در تصمیم سازی یافت.

با این وجود، چند عامل زیر در این دوره مانع از هم پاشیدگی شرکت‌هایی که صحنه را خالی نکرده و به کار خود ادامه دادند، گردید.

الف- انگیزه و اراده تعداد زیادی از مدیران جوان تازه به میدان آمده در تداوم و انجام سریع اجرای پروژه‌های در دست اقدام.

ب- ایفای تعهدات کارفرمایان در پرداخت مطالبات کارکرد پیمانکاران ایرانی و حتی خارجی در اسرع وقت بر خلاف فضای فعلی که عدم اجرای تعهدات مالی کارفرمایان در قبال پیمانکاران امری رایج و مرسوم تلقی می شود.

ج- فضای سالم و عاری از فساد دستگاههای اجرایی کشور در سال‌های

وقت حمایت قویتر از سندیکا است

مهندس منوچهر نوروزی

عضو شورای عالی سندیکای شرکت‌های

ساختمانی ایران و رئیس هیات مدیره

شرکت ساختمانی تابلیه

اولیه پس از انقلاب.

با این همه به علت نزول جایگاه سندیکا، شرکت‌های ساختمانی عضو اکثراً به صورت انفرادی برای اثبات شایستگی خود و کسب اعتماد و باور کارفرمایان نسبت به مفید بودن و دلسوزی این قشر زحمت کش در سازندگی کشور تلاش می کردند. آن هم در فضایی که

به دنبال مسائل و تبعات پیچیده تحریم و تشدید تدریجی آن، از سال ۱۳۸۳ به بعد تأمین و تخصیص بودجه طرح‌های عمرانی سیر نزولی پیدا کرد که منشاء بروز مشکلات و تضعیف توان پیمانکاران صنعت ساخت که عموماً با مجریان دولتی، طرف قرارداد بودند گردید که این وضعیت متأسفانه بطور فزاینده ادامه دارد

بعضاً ذهنیت کارفرمایان به پیمانکار به گونه ای بود که گویی این جماعت فقط به دنبال کسب سود و مال اندوزی هستند. ناگفته نماند که در این دوره تشکیلات سندیکا و هیات مدیره آن سخت تلاش می کردند که در چنین فضایی هم موجودیت خود و شرکت‌های عضو را حفظ کنند و هم باورهای بعضاً بدبینانه متصدیان امور نسبت به حرفه پیمانکاری و سندیکا را تغییر دهند. این زحمات و از خود گذشتگی‌های بزرگان و هیات مدیره سندیکا در آن دوره فراموش ناشدنی و قابل تقدیر است.

دوره سوم: از پایان جنگ و آغاز

دوران سازندگی تا به امروز

این دوره از ابتدا تا آخر سال ۱۳۸۳ دوران رونق کسب و کار در عرصه صنعت ساخت محسوب می شود. که به تبع آن رشد فنی و تفکر سیستمی در بنگاه‌های صنعت ساخت نضج گرفت. طرح‌های بزرگ و پیچیده ای در همه عرصه‌های صنعت ساخت توسط شرکت‌های ایرانی (اعم از دولتی و خصوصی) به اجراء درآمده و با کیفیت خوب و در مدت منطقی به بهره برداری رسید. به عبارت بهتر بهبود فضای کسب و کار، رویکرد فراینده دولت را به سمت و سوی توسعه سازندگی کشور رهنمون ساخت.

در چنین فضایی، نقش و جایگاه سندیکای شرکت‌های ساختمانی همچون سایر انجمن‌های صنعت ساخت متعالی شد و لزوم همکاری بیشتر بین کارفرمایان و پیمانکاران در تصمیم سازی برای سیاست گذاری‌های دولت برای توسعه و سازندگی آشکار و محسوس شد تا آنجا که برای اولین بار، یکی از بزرگان سندیکای شرکت‌های ساختمانی از طرف رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی به عضویت شورای عالی فنی برگزیده شد که خود نشانه بارزی از رویکرد مثبت دولت به نقش و جایگاه مهم انجمن‌های صنعت و ساخت در توسعه

به ساختارهای نوین مشارکت

بیان‌دیشیم

دکتر علیرضا ناصر معدلی

عضو شورای عالی سندیکا

و مدیر عامل شرکت پرلیت

هفتادمین سال تاسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران که از پیشگامان شکل‌های بخش خصوصی کشور است را به کلیه شرکت‌های عضو این تشکل بزرگ و همه فعالان بخش خصوصی تبریک می‌گوییم.

هفتاد سال پیش ژرف اندیشانی که این نهال نوپا را بنا نهادند بر این باور بودند که با توسعه صنعت ساخت و ساز در کشور می‌توان عمران و آبادی را در پهنه سرزمین گسترش داد و پیشرفت اقتصادی را سرعت بخشید. اکنون پس از گذشت هفتاد سال تجربه‌اندوزی سنگین دست اندرکاران آبادانی کشور و گذر از چالش‌های توسعه اقتصادی و جنگ تحمیلی و حوادث پس از انقلاب شاهد این واقعیت هستیم که در صنعت ساخت و ساز و آبادانی کشور در جایگاه مناسبی قرار گرفته‌ایم هرچند پیشرفت مداوم در این عرصه و دستیابی به مرزهای دانش فنی و اجرایی هدف همیشگی این تشکل و اعضای آن بوده است.

در این زمان گام نهادن به عرصه تحولات

کشور به شمار می‌آید. البته به دنبال مسائل و تبعات پیچیده تحریم و تشدید تدریجی آن، از سال ۱۳۸۳ به بعد تأمین و تخصیص بودجه طرح‌های عمرانی سیر نزولی پیدا کرد که منشاء بروز مشکلات و تضعیف توان پیمانکاران صنعت ساخت که عموماً با مجریان دولتی، طرف قرارداد بودند گردید که این وضعیت متأسفانه بطور فزاینده ادامه دارد. مع الوصف نقش و جایگاه سندیکا (هر چند بدون تعالی) تاکنون کم و بیش حفظ شده است.

سخن پایانی

منشاء اصلی قدرت هراگان غیردولتی (NGO) در مشارکت و پشتیبانی مستمر اعضای آن است. در سال‌های اخیر به دنبال افول کسب و کار پیمانکاران طرف قرارداد دولت، متأسفانه پشتیبانی اعضای از سندیکا رو به کاهش گذاشته و تداوم آن ممکن است به تضعیف نقش و جایگاه سندیکا در صنعت ساخت منجر شود. تلاش اعضای هیات مدیره سندیکا و سایر تشکیلات آن که عموماً در این شرایط داوطلبانه و بدون چشمداشت وقت و انرژی خود را صرف حفظ و اعتلاء سندیکا می‌نمایند، حقیقتاً مایه قدردانی و تکریم است. اینجانب به مقتضای مسئولیت خویش در دوره سرگروهی رسته آب سندیکا، کاملاً وقوف دارم که ایفاء وظایف توسط اعضای هیات مدیره نیازمند صرف وقت و حتی از خودگذشتگی این اعضا است و دشوارتر از آن تأمین بودجه و منابع مالی سندیکا از طریق کمک‌های اعضا می‌باشد. لهذا شرکت‌های عضو سندیکا باید علاوه بر قدردانی از این عزیزان در حد توان خویش از کمک مالی و مشارکت در پشتیبانی و یآوری سندیکا و اعضای هیات مدیره مضایقه ننمایند.

و رقابت‌های جهانی و دستیابی به توسعه‌ای پایدار مراحل جدیدی از تلاش را طلب می‌کند. اگر در هفت دهه گذشته همت بر آن داشتیم که شرکت پیمانکاری خود را سروسامان و توسعه دهیم از این پس می‌بایست در پی آن باشیم که با تشکیل ساختارهای نوین مشارکت و کنسرسیوم فیما بین شرکت‌های مشابه، خود به استقبال نیازهای عمرانی کشور در طرح‌های کلان و ابر پروژه‌های زیربنایی برویم، و این مهم تلاش بزرگی را می‌طلبد. یکی از رموز پیشرفت کشورها در عصر جدید اهتمام به کارگروهی و هم‌افزایی تلاش‌ها در اجرای طرح‌های کلان است و این عمل علیرغم تفاوت‌ها و اختلاف نظرها حول محور تفاهم برای دستیابی به هدف مشترک تحقق می‌پذیرد. در این زمینه کاستی‌هایی را که به دلیل عدم تجربه کافی داشته‌ایم باید جبران کنیم تا راه برای آینده روشن و پرتلاش هموار شود. دورنمای توسعه اقتصادی کشور و حضور نسل جوان تحصیلکرده، ایجاب می‌کند که نسبت به بهسازی تشکیلات و هدف‌گذاری سازمانی شرکت‌های پیمانکار عضو سندیکا به صورت مداوم تجدیدنظر انجام گردد و با معیارهای تجربه شده و استاندارد جهانی هماهنگ گردد. به امید اینکه در دهه‌های آتی شاهد موفقیت‌های فراوان و همبستگی مداوم در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران باشیم.

در این زمان گام نهادن به عرصه تحولات و رقابت‌های جهانی و دستیابی به توسعه‌ای پایدار مراحل جدیدی از تلاش را طلب می‌کند، یکی از رموز پیشرفت کشورها در عصر جدید اهتمام به کارگروهی و هم‌افزایی تلاش‌ها در اجرای طرح‌های کلان است

سرافراز در انجام وظایف حرفه‌ای و مسئولیت‌های ملی

مهندس فرامرز مفتخر
مدیرعامل شرکت پارتانا

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران ضمن حمایت و راهبری اعضای خود، همواره در بستری از تعامل، با دولت جمهوری اسلامی ایران طرحهای عمرانی کشور را به نتایجی مطلوب رسانده و نقش بی‌بدیلی در انجام وظایف ملی و حرفه‌ای خود ایفا کرده است.

در جهان امروز، میزان پیشرفت کشورها با شاخص میزان قدرت تولید ثروت آنها سنجیده می‌شود. تشکلهای مستقل و قدرمند کارگری و کارفرمایی، انجام برنامه‌های توسعه‌ای را برای دولتها تسهیل می‌کنند و نقش کلیدی در اجرای به موقع طرح‌های عمرانی دارند.

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران، هفتاد سال پیش با این اندیشه تأسیس شد و به عنوان یکی از نخستین تشکلهای صنفی، فعالیت خود را در این عرصه آغاز کرد. این سندیکا هم‌اکنون با بیش از پانصد شرکت ساختمانی عضو، یکی از کارآمدترین تشکلهای حرفه‌ای در کشور است.

برخلاف بسیاری از مؤسسات و سازمانهای کشور که به دنبال پیروزی انقلاب اسلامی در معرض تغییرات وسیع و یا انحلال قرار گرفتند، سندیکای شرکتهای ساختمانی موجودیت خود را حفظ کرد و با انجام انتخابات و تعیین اعضای هیأت مدیره جدید، به فعالیتهای حرفه‌ای خود ادامه داد.

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران ضمن حمایت و راهبری اعضای خود، همواره در بستری از تعامل، با دولت جمهوری اسلامی ایران طرحهای عمرانی کشور را به نتایجی مطلوب رسانده و نقش بی‌بدیلی در انجام وظایف ملی و حرفه‌ای خود ایفا کرده است.

هم‌اکنون نیز نمایندگان سندیکای شرکتهای ساختمانی، با شرکت در اغلب کمیسیونهای تخصصی سازمان برنامه و بودجه به همکاری فعالانه خود در انجام رساندن هرچه مطلوب‌تر طرحهای عمرانی ادامه می‌دهند.

در سال ۱۳۶۸ که اینجانب برای اولین بار به عضویت هیأت مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران پذیرفته شدم، در خدمت بزرگانی از این حرفه، همچون زنده‌یادان آقایان مهندسین مولوی،

نهادندیان، محمدی و ادب در هیأت مدیره قرار گرفتیم که از آنان بسیار آموختم و در کنارشان تجربه آموختم. این بزرگان با تجربه طولانی مدت و ذی‌قیمت خود، نسبت به حل و فصل مشکلات بی‌شمار شرکتهای عضو در سالهای بعد از پیروزی انقلاب و شروع جنگ، ایران و عراق اهتمام می‌ورزیدند.

پس از اتمام جنگ ۸ ساله تحمیلی و پیرو جلسه‌ای که در سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی با حضور رئیس جمهور فقید، آیت‌الله‌هاشمی رفسنجانی و به منظور ابلاغ دستور شروع بازسازی‌ها تشکیل شده بود، شرکتهای عضو سندیکا موفق شدند اکثر قریب به اتفاق پروژه‌های مورد نیاز عمومی کشور را بدون استفاده از نیروهای خارجی اجرا کنند و به مرحله بهره‌برداری برسانند.

سندیکای شرکتهای ساختمانی با ژرف‌اندیشی در مورد فعالیت‌های مهندسی کشور، ضمن ایفای مطلوب نقش حرفه‌ای خود، در تأسیس انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی نیز که به منظور تجمیع و هماهنگی فعالیتهای جامعه مهندسان مشاور، انجمن مهندسان معمار و شهرساز و انجمن شرکتهای تأسیساتی و تجهیزاتی تشکیل شده، نقشی کلیدی ایفا کرد تا جایی که هم اینک انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی بازارهای وسیع‌تری را برای انجام خدمات فنی و مهندسی شرکتهای ایرانی تدارک دیده و در بیش از ۵۰ کشور دنیا شرکتهای ساختمانی با مهندسان مشاور ایرانی در حال ارائه خدمات مهندسی و اجرای پروژه‌های گوناگون است. خدماتی که علاوه بر تحصیل ارز و تقویت بنیان‌های اقتصادی کشور، موجبات ارتقای جایگاه و اعتبار فنی و مهندسی جمهوری اسلامی ایران را در سرتاسر جهان فراهم ساخته است.

فراز و فرودهای یک سندیکای قدیمی

مهندس داریوش قائمی

مدیر دفتر سندیکا به مدت ۳۹ سال

تعداد دوره‌های هیأت‌مدیره تا پایان ۲۰ اسفند ۱۳۵۷ مجموعاً چهارده دوره بوده است که دوره پانزدهم آن دوره بعد از انقلاب محسوب می‌گردد.

تعداد اعضای سندیکا از سال تأسیس تا پایان سال ۱۳۴۰ و ۴۱ به دویست و چهل شرکت و از آن به بعد تا پایان ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ به چهارصد و شصت شرکت افزایش یافت. محل قانونی سندیکا از بدو تأسیس تا پایان سال ۱۳۴۰ واقع در چهارراه دروازه دولت - اول روزولت (سابق) - ساختمان مبصر - طبقه اول بود که آقای مهندس جفرودی دبیر سندیکا محل مذکور را کافی و شایسته نمی‌دانستند. لذا محل آن را به خیابان ثریا - نبش رامسر - ساختمان اتابکی - طبقه اول انتقال دادند.

از دوره تأسیس تا پایان سال ۴۳ و ۴۴ حق عضویت ماهیانه اعضا به سه بخش دویست و پنجاه تومانی - یکصد و پنجاه تومانی و یکصد تومانی سرشکن می‌شد که متأسفانه حدود ۳۰٪ اعضا قادر به

سال تأسیس سندیکا ۱۳۲۴ است ولی تاریخ ثبت و شروع اولین دوره هیأت مدیره آن سال ۱۳۲۶ می‌باشد که رسماً در اداره ثبت شرکت‌ها و علائم صنفی به ثبت رسیده است. مؤسس و آورده آن روانشاد دکتر دفتری بود که با همکاری روانشادان مهندس کیقباد ظفر، مهندس عبدالمجید اعلم، مهندس سعید هدایت و غلامعلی پرویزی، سندیکای مذکور را پایه‌گذاری و شروع به فعالیت نمودند. متأسفانه هیچگونه مدارک و اطلاعاتی مربوط به اعضای هیأت مدیره دوره‌های دوم و سوم آن که مربوط به سالهای ۱۳۲۸ و ۳۰ می‌باشد در دسترس نیست ولی از دوره چهارم (۱۳۳۲) اطلاعات مربوط به اعضای هیأت مدیره سندیکا در دست می‌باشد که در قسمت معرفی سندیکا ذکر شده است.

تعداد اعضای هیأت مدیره و علی‌البدل و بازرسان از سال تأسیس تا پایان دوره هفتم، هیأت‌مدیره پنج نفر، علی‌البدل سه نفر و بازرسان دو نفر بوده‌اند. ولی از سال ۱۳۴۰ یعنی یک سال قبل از دوره پنجم (۱۳۴۱) تغییرات اساسی و بنیادی در اساسنامه مذکور به وجود آمد در همین سال نیز جناب خسروانی وزیر کار رسماً از آقای مهندس جفرودی خواستند اولاً اساسنامه سندیکا را در چارچوب آیین‌نامه سازمانهای کارفرمایی که در سالهای ۱۳۳۶ و ۳۷ تنظیم و به تصویب رسیده بود هماهنگ و اصلاح نمایند و ثانیاً از این پس سندیکا باید زیر پوشش و نظارت وزارت کار فعالیت نماید. پس از کشمکش‌ها و کلنجارهای زیاد سرانجام آقای مهندس جفرودی تسلیم وزیر شدند و در اواخر سال ۱۳۴۰ اساسنامه قبلی در چارچوب آیین‌نامه کارفرمایی تصحیح گردید و سپس به تصویب مجمع عمومی فوق‌العاده سندیکا رسید. علاوه بر تغییرات برخی از مفاد و مواد اساسنامه قدیم تعداد اعضای هیأت مدیره هم از پنج نفر به یازده نفر و اعضای علی‌البدل از سه نفر به پنج نفر و بازرسان از دو نفر به سه نفر افزایش یافت.

پرداخت مبلغ ناچیز فوق نبودند. ساختمان فعلی سندیکا که زمان شروع ساخت آن سال ۱۳۳۸ بود به علت کسر بودجه نیمه کاره رها گردید. مهندس ناظر ساختمان مذکور آرشیوتکت مهندس هاراطونیانس یکی از شرکای شرکت دال بود. در سالهای ۱۳۴۳ و ۴۴ حسب پیشنهاد و درخواست آقای مهندس جفرودی ۱۰ نفر از اعضای هیأت مدیره هر کدام مبلغ ۵۰۰ هزار ریال بلاعوض سفته در اختیار سندیکا قرار دادند، سفته‌های مذکور نزد بانک کار تنزیل و صرف هزینه‌های ساختمان سندیکا گردید. نهایتاً در سال ۱۳۴۵ سندیکا در ساختمان ملکی خود مستقر گردید.

اسامی اعضای هیأت مدیره‌ای که کمک مالی نمودند عبارت بودند از آقایان مهندسان: عبدالمجید اعلم (تسا)، بهرام داویدخانیان (ساختمانهای کشوری)، سعید هدایت (مهک)، علی معین (اوج)، حاجی اصغرزاده، سیامک فرزد (نوید)، محمد یمین (راسا)، علینقی اسدی (بیسا)، اصغر روائی (شایگان)، هدایت بهبهانی (جنرال مکانیک). در خاتمه قیمت تمام شده ساختمان منهای قیمت زمین با هزینه‌ای بالغ بر هجده میلیون ریال معادل یک میلیون و هشتصد هزار تومان به اتمام رسید و انتقال سندیکا به ساختمان مذکور و استفاده از آن از سال ۱۳۴۵ آغاز گردید.

مدیران عامل سندیکا از بدو تأسیس تا ۲۰ اسفند ۱۳۵۷ به ترتیب عبارت بودند از: آقای مهندس کیقباد ظفر، آقای مهندس سعید هدایت و آقای مهندس کاظم جفرودی، طولانی‌ترین زمان مدیریت عاملی سندیکا را جناب آقای مهندس جفرودی از اواخر سال ۱۳۳۹ تا ۲۰ اسفند ۱۳۵۷ به عهده داشتند که ضمن بالا بردن جایگاه صنف، خدمات شایسته و مهمی را هم برای تمامی اعضا انجام دادند که یادش گرامی و روانش شاد.

سالهای ۱۳۳۹ و ۱۳۴۰ در زمان صدارت آقای دکتر علی امینی رئیس‌الوزراء به جهت وضع بد اقتصادی کشور و کمبود

نقدینگی پروژه‌های عمرانی تعطیل شد. پیمانکاران در وضع بسیار بد و نامساعد بسر می‌بردند تعدادی از شرکت‌ها هم ورشکست شدند. سندیکا، رئیس‌الوزراء و تمامی نمایندگان مجلس، سناتورها، مسئولین امر، مشاوران و پیمانکاران را به اتاق بازرگانی واقع در خیابان جامی، کوی اتاق دعوت نمود. مشکلات و گرفتاری‌های صنف را به عرض نخست وزیر و مسئولین امر رسانیدند. قابل توضیح است تعداد افرادی که در این نشست حضور داشتند چیزی حدود ۱۵۰۰ نفر بودند. مدعوین محترم مستحضرنند که آقای مهندس جفرودی علاوه بر دبیری سندیکا، استادی دانشکده فنی دانشگاه تهران را هم عهده‌دار بودند. ایشان عرق فوق‌العاده‌ای نسبت به دانشجویان خود می‌داشتند. کمکهای مالی و بکارگماردن دانشجویان فنی تهران و تبریز از سال‌های سوم به بعد جهت کارآموزی از وظایف مهم سندیکا بود.

سندیکا تا پایان سال ۱۳۵۶ جهت ۳۰۰ نفر از دانشجویان دانشکده مذکور برای مدت نه ماه ماهیانه مبلغ ۳۰۰۰ ریال (سیصدتومان) در اختیار آنان قرار می‌داد و سه ماه تابستان که دوران کارآموزی شروع می‌شد تمامی آنها را جهت کارآموزی با دستمزدهای بسیار بالا به شرکت‌های عضو معرفی می‌نمودند. خدمات شایسته‌ای که هیأت‌مدیره سندیکا در سال‌های قبل از انقلاب انجام داد شامل تأسیس بانک کار، بانک ساختمان، شرکت تعاونی شرکت‌های ساختمانی، شرکت لوله و نورد اهواز، شرکت سرمایه‌گذاری و غیره جهت اعضای خود بود که قابل تحسین است. به‌صورتیکه اعضای محترم مطلع هستند شرکت تعاونی شرکت‌های ساختمانی ۷۰٪ مصالح ساختمانی، ۱۰۰٪ ماشین‌آلات اعم از راه‌سازی و ساختمانی، کامیون و کامیونت و غیره تماماً با قیمت مناسب و به صورت اقساط درازای اخذ سفته در اختیار اعضای خود قرار می‌داد.

دور دوم فعالیت سندیکا از ۲۰ اسفندماه ۵۷ و در اوج رویدادهای انقلاب، با

مهندس ممشخانی آغاز گردید. انتخابات هیأت‌مدیره سندیکا هم زودتر از موعد مقرر قانونی خود بنا به درخواست عده‌ای محدود از اعضای سندیکا صورت گرفت و سپس در همان روز بیستم اسفند ۵۷ تمامی اعضای هیأت‌مدیره قبل از انقلاب به اتفاق مدیریت امور اداری و مالی (مهندس داریوش قائمی) و مشاور حقوقی سندیکا (دکتر تقوایی) روانه زندان قصر گردیدند. حدود ساعت ۱۲:۳۰ بعداز نیمه شب همگی اعضا به استثناء آقایان مهندس جفرودی، دکتر جالینوس و دکتر جهان‌شاه صالح، آزاد شدند. دوران فترت سندیکا از صبح روز ۲۱ اسفندماه ۵۷ آغاز گردید با تلاش فراوان و مراجعه همه روزه مدیریت اداری و مالی سندیکا به سازمانهای کارگری و کارفرمایی، وزارت کار بالاخره موفق گردید مجوز شروع مجدد فعالیت سندیکا به دبیری روانشاد مهندس باقر محمدی به اتفاق پنج نفر دیگر اخذ نماید.

در ۵۸/۱/۲۸ حسب دعوتنامه ۵۸/۱/۲۷ نایب رئیس هیأت‌مدیره سابق روانشاد مهندس حسن مولوی منضم به نامه شماره ۲۲۰۴ مدیر کل سازمانهای کارگری و کارفرمایی فعالیت اعضای منتخب تحت عنوان دوره پانزدهم و یا به عبارت دیگر دوران موقت به شرح ذیل به مدت سه ماه آغاز و بلامانع گردید.

آقایان مهندسان: شمس‌الدین نهاوندی، محمدباقر محمدی، احمد وکیلی، حسن شاداب، محمد اسماعیل علیخانی، علیرضا اسماعیلی، جواد خوانساری، بهاء‌الدین ادب، علیرضا واعظ، علیرضا ضرغام و دکتر نصراله زیرک‌زاده.

اعضای علی‌البدل عبارت بودند از آقایان مهندسان: محمد عطاردیان، سعید هورآذر، ممشخانی، محمد هاشمی صدراپی و مهدی مقدس‌زاده.

در همین تاریخ ساختمان سندیکا که در اختیار کمیته انقلاب بود کلاً و جمعاً از طرف هیأت‌مدیره قبل تحویل هیأت‌مدیره موقت گردید. سندیکا در طول مدت هشت سال جنگ با کمک اعضا و با سرپرستی آقای مهندس

مقدس‌زاده موفق گردید چندین کامیون پوشاک، کفش، پتو و غیره به جبهه‌های جنگ ارسال دارد.

دبیری سندیکا از سال ۱۳۵۹ لغایت ۱۳۶۶ به مدت هشت سال به عهده روانشاد مهندس محمدباقر محمدی بود و در طول این مدت سندیکا با گرفتاریها و مشکلات عدیده مواجه بود منجمله تغییر نام سندیکا به انجمن که در این باره مکاتبات زیادی با مقامات و مسئولین کشور صورت گرفت ولی متأسفانه توفیقی حاصل نگردید. در اوایل سال‌های انقلاب تعداد زیادی از شرکت‌های عضو سندیکا به مالکیت کمیته امداد و سایر سازمان‌های دولتی دیگر درآمدند. از جمله شرکت‌های: تسلا، مهگان، ملی ساختمان، آرک، پیروز، آرک پیروز، ایران سوئیس، هریس، دی، هامون، جنرال مکانیک، ستاک، بوسار، تونل ساختمان، هدیش، شوشسر، اصغرزاده، زیماگ، دینار، اتانش، نوید، ست و ده‌ها شرکت دیگر.

از سال ۶۷ شروع بازسازی و اجرای پروژه‌های عمرانی کشور آغاز گردید. انتخابات هیأت‌مدیره هم در زمان‌های مقرر خود انجام شد. بدین ترتیب دوره پانزدهم مربوط است به دوره فترت و یا به عبارتی دوره موقت، و از دوره شانزدهم که مربوط به سالهای ۵۸ و ۵۹ و ۶۰، دوره هفدهم که مربوط به سالهای ۶۱ و ۶۲ و ۶۳، دوره هجدهم مربوط به سالهای ۶۴ و ۶۵ و ۶۶، دوره نوزدهم مربوط به سالهای ۶۸ و ۶۹ و ۷۰، دوره بیستم مربوط به سالهای ۷۱ و ۷۲ و ۷۳، دوره بیست و یکم مربوط به سالهای ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و دوره بیست و دوم مربوط به سالهای ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ است، وابسته به دوران بعد از انقلاب می‌باشند. در این دوره تمامی شرکت‌هایی که توسط هیأت‌مدیره و مسئولین وقت سندیکا جهت رفاه اعضا تأسیس و دایر گردیده بود همگی از حیز انتفاع افتادند. سندیکا هم که در گذشته به عنوان سندیکای سراسر کشور محسوب می‌گردید و صاحب قدرت و منزلت بود حسب سیاست‌های جدید کشور به انجمن گردید و سپس تحت عنوان انجمن‌های مختلف تقسیم شد و به همین جهت قدرت و اصالت اولیه خود را از دست داد.

رونق صنعت احداث موجب شکوفایی صنایع می شود

مهندس محمدعلی پورشیرازی
عضو هیأت بازرسان سندیکا
و مدیرعامل شرکت چالدران

چون عشق به همبستگی صنفی مهم بود.

زمین محل پارکینگ سندیکا خود موضوعی بسیار مفصل است اگر به اسناد مراجعه شود ملاحظه می‌گردد یکی از مؤسسات دولتی در فکریضبط این محل بود که با فعالیت اعضای صنف و اخذ مجوز از شورای عالی وزارت کار دست از این اقدام برداشتند.

بطور خلاصه مواردی از گذشته سندیکا بیان شد که تماماً مایه افتخار گذشتگان ما می‌باشد البته مساعی بزرگان فعلی را با تمام مشکلات فعلی نباید ندیده گرفت که بسیار دوران سختی را طی می‌نمایند که باید شاکر بود.

اعضای محترم سندیکا باید با توجه به مشکلات بوجود آمده باید در جهت اعتلای بخش خصوصی به صورت یکپارچه عمل کنند و با توجه به تجربیات زیاد اجرایی و تحصیلات عالی و امکانات مالی قابل قبول با کمک یکدیگر بصورت عملی

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران را شاید بتوان گفت جزو اولین مجموعه‌های اجتماعی صنفی در دوران متحول جدید است. می‌توان گفت: از زمانی که صنف مهندسی مدرن فارغ از معماران سنتی بی‌نظیر گذشته که با یادگاری‌های خود موجب افتخار ایران در جهان بوده‌اند مانند: سی‌وسه پل، کاخ‌های اصفهان، کاخ گلستان و ساختمانهای مذهبی چون مسجد گوهرشاد مشهد و ساختمان حرم حضرت رضاع) و همچنین در شهرهای دیگر در تحول معماری مدرن دانشگاه‌ها و دانشجویان فارغ‌التحصیل موجب ایجاد تشکل‌ها گردیدند که تشکیل سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران از همین افراد بخصوص دوره اولی‌های دانشکده فنی تهران و دانشکده معماری تشکیل شد که تاکنون پابرجا می‌باشد امثال مرحومان مهندسین جفرودی، اصغرزاده، مجید اعلم، احمد وکیلی، حسن مولوی، نهایوندی، برادران جوادی و... زحمات زیادی را متحمل شدند که سندیکا شکل بگیرد.

در دوران طولانی گذشته نمایندگان سندیکا بعنوان کارشناسان در اکثر واحدهای دولتی حضور فعال داشتند در وزارت دارایی چنانکه قانون مالیات سال ۱۳۶۶ - ۱۳۷۶ - ۱۳۸۰ سندیکا پیش‌نویس مفصل آنها را نوشت و در شورای عالی مالیاتی وزارت اقتصاد تصویب و بعد مصوب مجلس گردید حتی نماینده سندیکا در کمیسیونهای اقتصادی مجلس حضور داشت در وزارت کار و در تهیه قانون کار و آیین‌نامه‌های تأمین اجتماعی حضور داشتند البته تماماً بصورت خود شناساندن مطرح نبود بلکه سندیکا و اعضا را مدنظر قرار داشت. بخاطر اثبات همبستگی صنفی سندیکا، در آن زمان اجازه نمی‌دادند یک پیمانکار عضو در پروژه‌ای خلعید شود بلکه وارد بحث با کارفرما می‌شدند و یک پیمانکار دیگر را معرفی و جانشین می‌نمودند.

به یاد دارم که مرحوم مهندس مولوی یکی از اعضای اصلی این سندیکا بودند خیلی مواقع خودش تتمه کار را می‌گرفت و خوب یادم است که در پروژه‌ای کلی زیان کرد بدون اعتراض،

نه بیانی موجب قدرت سندیکا شوند چون حرکت مثبت این صنف موجب تحرک فعالیت صنوف دیگر می‌شود. با آمار موجود رونق صنعت ساختمان بطور اعم بالغ بر یکصد حرفه را فعال میکند مضافاً موجب گردش مالی در کشور و همچنین موجب توسعه همه جانبه اقتصادی، اجتماعی، تولیدی، فرهنگی و... می‌شود.

اکثر کشورهای مترقی جهان توجه خاصی به فعالیت زیر بنایی دارند اگر طرح مارشال آلمان بعد از جنگ جهانی دوم و یا طرح ژرژ پمپیدو فرانسه و حتی طرح تورکت اوزل در ترکیه را مطالعه فرمایید رکن اصلی طرحهای سازندگان زیربنایی است که در تحول ترکیه نمایندگان سندیکا چند مرتبه حضور داشتند این طرحها تماماً جهت توسعه کشور و توجه اولیه به سازندگان زیربنایی می‌باشد که در ایران متأسفانه توجه به این امر نمی‌شود حتی گاهی منفی هم نگریده می‌شود و به مسائل ظاهری دیگر بعلل مختلف توجه دارند که اثر پیشرفت اقتصادی اجتماعی ندارد فعالیت این صنف موجب فعال شدن تولیدکنندگان دیگر می‌گردد. باید دید چرا تعدادی از فعالان قوی این صنف با امکانات کافی در چند سال اخیر کار خود را به مسیر تعطیلی برده‌اند. چرا مطالبات نمی‌دهند. یک مثال واقعی بزمن وقتی طرح دو بانده کردن اصفهان - شیراز شروع شد دهکده دهیید یک مکان بسیار کوچک و دارای سه مغازه نانوائی - قصابی و یک دکه مواد خوراکی بود وقتی این پروژه تمام شد دهیید با کمک شهرک‌های خرمی و مهرآباد صاحب وکیل شدند. چون فرهنگ و اقتصاد منطقه فوق متحول شد، کارگران محلی استخدام شدند هزینه‌های جاری در آنجا خرج شد گروه تحصیلکرده با فرهنگ پیشرفت و توسعه را به آنجا منتقل کردند. بحث را مختصر نمود.

از خداوند توفیق فرد فرد همکاران را مسئلت دارد و امید است سیستم در جهت پرداخت سازندگان زیربنایی و پرداخت مطالبات معوقه و پشتیبانی از این صنف سازنده اقدام نماید که بتوانیم پیشرفت کامل را ببینیم بخصوص برای جوانان.

بعد از انقلاب مشروطه و بخصوص پس از روی کار آمدن پهلوی اول بحث سازندگی و پیمانکاری در کشور پایه‌گذاری شد و شرکت‌های پیمانکاری توسط تعدادی از مهندسين تحصیل کرده آن دوره و علاقمندان آبادانی کشور تأسیس و رسمیت یافتند بفرآیند ایجاد یک تشکل نیز بودند، بعد از ۱۳۲۰ و رفع بحران‌های ناشی از جنگ جهانی اول و شروع مجدد کارهای پیمانکاری و ازدیاد شرکت‌ها، بزرگان آن دوره به این نتیجه رسیدند که برای دفاع از حقوق خود و استفاده از تجربیات همکاران نیاز به تشکیل، تشکل کارفرمایی پیمانکاری وجود دارد، لذا تصمیم گرفتند دور هم جمع شده و تشکل یا سندیکای خود را تشکیل و به ثبت برسانند.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران جهت پیگیری منافع مشترک شرکت‌های پیمانکاری در سال ۱۳۲۶ تشکیل و پس از تصویب اساسنامه در اداره کار به ثبت رسید. تا سال ۱۳۵۷ طبق روال معمول به کار خود ادامه می‌دادند هیأت مدیره و بازرسان خود را موظف می‌دانستند که ضمن دفاع از حقوق اعضاء با سازمان‌های مرتبط نیز همکاری لازم بعمل آورند و با مقامات و سازمان‌های مرتبط در جهت حل و فصل مشکلات مبتلا به صنف همکاری و در مواردی تضادهای موجود در سیستم دولتی و بخش خصوصی را با گفتگو و تعامل حل و فصل می‌نمودند. بطوریکه گفته شده، وظیفه ملی خود می‌دانستند که از رشد و توسعه حرفه سازندگی دفاع و عوامل اجرایی را متقاعد به حمایت‌های لازم می‌نمودند.

پس از انقلاب سال ۱۳۵۷ بین شرکت‌ها و صاحبان صنعت و تکنولوژی از یک طرف و مدیران انقلابی آنروز از طرف دیگر اختلاف نظرهای شدیدی بوجود آمد، به‌طوری‌که تعدادی از شرکت‌های بزرگ مصادره و تعدادی نیز خودخواسته یا تحت فشار، کشور را ترک نمودند ولی تعدادی از مدیران شرایط را تحمل و در

سندیکا در نظام فنی و اجرایی کشور جایگاه بسزایی دارد

مهندس محمود مصطفی‌زاده
عضو هیات مدیره سندیکا
و مدیر عامل شرکت سانا

کشور ماندند، اینها علاقمند به آبادانی کشور و رشد و توسعه آن بودند و با وجود مشکلات فراوان آن روز توانستند سندیکا را حفظ نمایند، و برای دفاع از منافع مشترک اعضاء در شرایط بحرانی انقلاب و بعد از آن در دوران جنگ تلاش‌های فراوانی کردند و منافع ملی را بر منافع شخصی ترجیح دادند.

این گروه از مدیران باقی مانده که در تلاش زنده نگه‌داشتن سندیکا بودند منافع صنف و منافع ملی را در امتداد هم می‌دیدند ولی متأسفانه تعداد زیادی از مدیران انقلابی، وجود سندیکاهای کارفرمایی و کارگری را بر خلاف منافع ملی ارزیابی می‌کردند و علاقمند نبودند حضور فعال صنوف در عرصه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی و سیاسی را تحمل نمایند.

بعد از اتمام جنگ و شروع دوران سازندگی با قدرت گرفتن شعار سازندگی و نیاز کشور به شرکت‌های پیمانکاری، مسئولین کشور، از حضور فعال سندیکا

در تصمیم‌گیری و تصمیم‌گیری استقبال نمودند.

هیأت مدیره وقت سندیکا نیز تلاش زیادی برای انسجام صنف و دفاع از منافع مشترک اعضاء، منافع ملی را در حضور بخش خصوصی در تمام فعالیت‌های اقتصادی تعریف نمودند و از زحمات آن‌هاست که امروز سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران یکی از سندیکاهای توانمند در عرصه نهادهای اجتماعی و اقتصادی بوده و در اتاق بازرگانی تهران و ایران و کانون کارفرمایان ایران عضو مؤثر می‌باشد.

امروزه سندیکای شرکت‌های ساختمانی در مراجع تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیر دولتی بخصوص نظام فنی و اجرایی نقش بسزایی دارد و برای احقاق حقوق اعضاء خود از هیچ‌گونه تلاشی دست برنمی‌دارد. اما متأسفانه بدلیل رخنه تفکرات ضد بخش خصوصی در ارگانهای مختلف دولت در خیلی از مواقع با موانع بسیار زیادی مواجه می‌گردد، هنوز در سیستم بوروکراسی کشور بخش خصوصی جایگاه روشن و شفافیت ندارد و به همان خاطر هم بخش‌های خصولتی را با بخش‌های خصوصی یکی می‌گیرند و عملاً کمک فراوانی می‌نمایند که بخش‌های خصولتی و بخش‌های نظامی و انتظامی که کارهای پیمانکاری نیز می‌کنند در مقابل بخش خصوصی پیمانکاری که با رقابت سالم کار می‌کند، قویتر ظاهر شود و این امر امروزه کاملاً مشهود است و بیشتر کارهای عمرانی و سازندگی کشور توسط شرکت‌های دولتی، وابسته به دولت و خصولتی اجراء می‌گردد و سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با استناد به قانون اساسی که بخش اقتصادی را به سه بخش دولتی، تعاونی و خصوصی تعریف کرده، مرتب از دولت سوال می‌کنند که بخش‌های خصولتی و شرکت‌های نظامی و انتظامی در کجای این مقوله قرار دارند.

شرکت‌های پیمانکار عضو سندیکا امروز شرایط مساعدی ندارند و بیشتر در حال

هدفی جز آبادانی و سازندگی کشور نداریم

مهندس میرحسین سیدپور اسماعیل زاد
رئیس هیات مدیره شرکت راهسازی ایران

چندی قبل یکی از دوستان بسیار عزیز و همدل تلفنی فرمودند گویا مطالب و مقالاتی برای تدوین کتاب یا مجموعه‌ای در خصوص «سندیکای شرکت‌های ساختمانی» گردآوری می‌شود. به بنده نیز تکلیف شد در این باره از یاد‌های خود مدد گرفته چیزهایی بر صفحه کاغذ بیاورم.

به دوست بزرگوار خود توضیح دادم شاید به دلایلی از عهده آن برناییم، معه‌ذا آنها می‌گویند که گویا زندگی امثال من مسیری را طی کرده است که آن را جالب و شنیدنی و پندآموز می‌سازد باری من به نوبه خودم تسلیم شده‌ام مختصر کلامی از یادها درباره سندیکای شرکت‌های ساختمانی می‌نویسم و لذا توقع تاریخ از آن داشتن سزا نیست.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی در اسفند ماه سال ۱۳۲۶ رسماً شروع به فعالیت کرد، در بهمن ماه سال ۱۳۲۲ بر

انحلال و یا ورشستگی به سر می‌برند و دولت دست‌اندرکاران نظام به این موضوع اهمیت زیادی نمی‌دهند و شاید برایشان مهم نیست. اگر این شرکت‌ها که سرمایه‌های اصلی این کشورند و در آنها نیروهای انسانی متخصص و ماشین‌آلات و ابزار و تجهیزات و تجربه و تخصص اندوخته شده است، از بین بروند چند سال دیگر طول خواهد کشید تا مجدداً شرکت‌هایی تشکیل و به توانایی‌های امروز آن‌ها برسند و بتوانند نیاز کشور به امر سازندگی را پوشش دهند.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران تمام تلاش خود را بکار بسته که از فروپاشی این سازمان‌ها جلوگیری نماید و به همه اعضاء خود توصیه می‌نماید که در امر بقای خود بکوشند تا انشاءالله پس از رفع موانع مجدداً بتوانند برای ساختن کشور خود آمادگی داشته باشند.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی در ارگان ماهنامه خود یعنی مجله آبادگران، مطالب و مقالات مربوط به بخش خصوصی به ویژه شرکت‌های ساختمانی را رصد و تحلیل می‌کند. همچنین در این نشریه مناسبات بخش خصوصی با سازمان‌های دولتی و بخصوص نظام فنی و اجرایی را تشریح و راه‌حلهای مناسب ارائه می‌دهد.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران دارای ده کمیسیون و تعدادی کمیته می‌باشد که بصورت منظم جلسات هفتگی یا دو هفتگی دارند و موضوعاتی که توسط هیأت مدیره به آن‌ها ارجاع می‌گردد، بررسی و نتیجه به هیأت مدیره ارسال می‌گردد و پس از تصویب در هیأت مدیره، جهت اجرا به دبیرخانه ابلاغ می‌گردد. از جمله مطالب بسیار مهمی که توسط کمیسیون‌ها بررسی و پیگیری می‌گردد موضوع تعدیل و مقررات نظام فنی و اجرایی و مسائل حقوقی مبتلا به شرکتها است که اکثراً با موفقیت به نتیجه می‌رسند همچنین کمیسیون‌های سندیکا در کمیته‌ها و کمیسیون‌های تشکل‌های همسو حضور فعال و همکاری بسیار نزدیکی دارند و در موارد متعددی برای حل مشکلات مشترک اقدامات مشترک انجام می‌دهند.

اساس الزام قانونی به «انجمن شرکت‌های ساختمانی» تغییر نام یافت. تشکلی که امروز با این عنوان شناخته می‌شود در واقع با قدمت بیش از ۷۰ سال، قدیمی‌ترین تشکل صنفی شرکت‌های مهندسی ایران است. پایه‌گذاران این تشکل صنفی انسانهای والایی بودند که هدفی جز عمران و آبادی کشور نداشته و در فراز و نشیب‌های پیش رو هیچ گاه از حمایت آبادانی و سازندگی کوتاهی نکرده‌اند. تاریخ گواه است، آنها انسان اندیشمند و ذی‌فن بودند که سقف معیشت بر ستون غیر واقع بنا نهاده و زر اندوز نبودند.

گروهی از بنیان‌گذاران اولیه و سازندگان سالیان گذشته چشم از جهان فرو بسته‌اند ولی آثار تلاش صادقانه آنها که در این سرزمین با افتخار خودنمایی می‌کنند هنوز هم باعث افتخار است در این تشکل صنفی انسانهایی اندیشمند راه و روش عزیزان در گذشته را همچنان پیش رو نهاده و با ایمان استوار، هر چند با تحمل آسیب‌ها و خسارتها، صادقانه در تلاشند و هدفی جز آبادانی و سازندگی کشور ندارند.

**پایه‌گذاران این تشکل
صنفی انسانهای والایی
بودند که هدفی جز عمران
و آبادی کشور نداشته و در
فراز و نشیب‌های پیش رو
هیچ گاه از حمایت آبادانی و
سازندگی کوتاهی نکرده‌اند،
تاریخ گواه است، آنها
انسان اندیشمند و ذی‌فن
بودند که سقف معیشت بر
ستون غیر واقع بنا نهاده و
زراندوز نبودند**

پیام آبادگران
بهمن و اسفند ۱۳۹۷
شماره ۶۵ و ۳۷۵

که بخش اعظم آن در راز عشق به وطن و آبادانی آن که در گرو آرامش و امنیت حاصل می‌شود نهفته است. لیکن به ظن اینجانب، سندیکا با حفظ منش ایراندوستی خود نیازمند تغییر روش می‌باشد و فضای کشور نیز پس از ۴۰ سال تمرین دموکراسی تا حدودی پذیرای اجتماعات فرهیخته و تأثیرگذار و معطوف به توسعه کشور است و شاید ما خود مقصر بوده‌ایم که در این میدان ورود نداشته‌ایم و همین احتیاط فضای کسب و کار را محدود و مخدوش نموده است. تشکل‌های مؤثر مانند صنعت احداث در همه حال در صحنه حضور دارند و در حوزه‌های تخصصی خود صاحب‌نظر هستند و در تصمیم‌گیری‌ها و سپس طبیعتاً در تصمیم‌سازی‌ها اشتراک نظر دارند و چون طبیعت و ذات آنها عمرانی و اجرائی است تحت تأثیر دسته‌ها و رشته‌ها و اصطلاحاً چپ و راست و میانه قرار نمی‌گیرند بلکه نقاط اشتراک همه آنها می‌باشند و با آن بضاعت ارزنده‌ای که در سازمان وجود دارد در فرصتهای مناسب با ارائه نظرات تخصصی برگرفته از تجربیات بسیار مفید که حاصل سالها ممارست سربازان سازندگی می‌باشد در بهبود سرنوشت کشور عزیز خود شرکت می‌شوند. جا دارد در این موقعیت حساس، مدیران محترم سندیکا که همگی از عاشقان وطن و فرهیختگان سپهر آبادانی کشور هستند خود و بدنه سندیکا را با برنامه‌ریزی و استمرار پیگیری آن آماده ورود به صحنه‌های مهمتر تصمیم‌گیری کشور یعنی انتخابات قوه مقننه که امسال برگزار می‌شود، بنمایند و از هم‌اکنون نیز برنامه‌ریزی منسجم و هدفمند برای تأثیرگذاری در انتخابات سال ۱۴۰۰ بنمایند و تأخیرات منجر به خسارات غیرقابل جبران گذشته را جبران نمایند. به عنوان کوچکترین عضو سندیکا از بزرگان صنف که در مقاطع زمانی مختلف بار سنگین مسئولیت بزرگترین و با سابقه‌ترین تشکل صنفی را تحمل

ایرانیان پیشقراولان صنعت احداث هستند

مهندس قباد چوبدار
مدیرعامل شرکت آبادراه پارس

رازهای مهم ماندگاری تشکیلات نیز همین روشهای پسندیده می‌باشد که ساکنان آن را فرهیختگانی از تحصیل‌کردگان عالی با کوله‌باری از تجربه و درایت کنترل و راهبری کرده‌اند. با این همه که شرایط امروز کشور سخت شده و بیشترین تأثیر منفی را بر صنعت احداث گذارده است، طبیعت این صنف همین است که در شکوفایی اقتصاد و اصطلاحاً شرایط خوب آخرین صنفی است که مورد تفقد قرار می‌گیرد و در هر دو مورد با دادن و ندادن تخصیص بودجه‌های عمرانی که بزرگترین شاخص توسعه و آبادانی هر کشوری محسوب می‌شود، متأثر می‌گردد. البته هنوز هم در این شرایط سخت بیشترین امیدها و تعامل‌ها از سوی این تشکل ابراز می‌شود و تا حدی که تقریباً هیچ صدای اعتراض و گلایه و شماتت در این حوزه دیده و شنیده نمی‌شود

بی‌گمان حداکثر عمر هر صنعتی در دنیا ما (کره زمین) که می‌تواند با غرور بیان شود مساوی عمر پیدایش بشر، مانند: پیدایش آتش، کشاورزی، دفاع و... غیر از صنعت احداث (همان ساخت و ساز در زبان عامیانه) که قبل از پیدایش بشر وجود داشته است و آن جهان هستی است که معمار و طراح و سازنده بزرگ آن «خداوند متعال» می‌باشد پس جا دارد صنعت احداث بر خود ببالد که دنباله روی ذات اقدس الهی است.

آثار فاخر بجا مانده از پیشینیان در سرزمین پهناور ایران نشان از قدمت و پیشرفت و تسلط آنها بر علم و فنون ساخت و ساز و رفتارهای عناصر مؤثر بر پایداری بناها دارد؛ از مهارآب و استفاده از انرژی خدادادی و بیچیدگی آن در شاهکار معماری شوشتر تا احداث پلهای متنوع و متکثر تاریخی و از طرفی ساخت قلاع مستحکم که ساخت آنها حتی امروزه با وجود پیشرفت علم و ابزار و تجهیزات مشکل محسوب می‌شوند - مانند بناهای غرورانگیز تخت جمشید، ارگ بم، قنات‌های ۷۰۰ کیلومتری در دل کویر و عمارتهای مسکونی با ابتکار عمل استفاده از گردش هوا و... - نشان از پیشقراول بودن ایرانیان در صنعت احداث دارد و حال وارثان این همه افتخار و آثار غرور در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران که طلاپه‌دار صنعت احداث در کشور است و ۷۰ سال است به شکل نوین محکم و استوار در چارچوب تشکیلات اداری حکومت‌ها خودنمایی دارد تجلی می‌کند و صرف‌نظر از ملایمات و ناملایمات اجتماعی و سیاسی مسیر خود را اعتلای عمران و آبادانی کشور و دنیا می‌داند و ادامه می‌دهد و تلاش دارد پلی باشد برای حفظ منافع ملی کشور از هر دو جنس انسانی و مالی.

انصافاً نگاهی گذرا به عملکرد این کهنه تشکیلات صنفی هر ناظر کنجکاو را به فضائی آمیخته از اعتدال، وطن‌دوستی و تعامل هدایت می‌کند و قطعاً یکی از

تا حصول نتیجه دلسرد نشویم

مهندس توحید زورچنگ

عضو هیأت مدیره سندیکا

و رئیس هیأت مدیره شرکت عمران آذربایجان

از جمله سازمان برنامه و بودجه کشور و سازمان امور مالیاتی کشور و عضویت در کمیته‌ها و شوراهای آنها و انتقال و پیگیری مشکلات حقوقی و قراردادی اعضا و مشاوره جهت تدوین قوانین و بخش‌نامه‌ها انجام وظیفه می‌نماید. با توجه به شرایط اخیر کشور و تحریم‌های اعمال شده و وضعیت بحران اقتصادی، سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در کنار انجام امور فوق‌الذکر، دارای دغدغه و نگرانی در خصوص اتخاذ تدبیرهای

هر گونه تلاش در عرصه سازندگی ایران ستودنی است. وظیفه ملی هر ایرانی است تا حافظ عظمت و شکوه و اصالت این کشور ارزشمند باشد، لذا در نکوداشت هفتادمین سال تأسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران لازم است پاس بداریم زحمات نهادی را که قدمتی برابر و چه بسا بیش از نهاد برنامه‌ریزی کشور دارد. نهادی که در سال ۱۳۲۶ و در شرایطی که قانون کار مدونی در کشور وجود نداشت، تأسیس گردید و با تمام فراز و نشیب‌هایی که در مسیر هر نهادی و به ویژه در کشورهای جهان سوم قرار دارد، روز به روز تکمیل‌تر و تنومندتر گردیده و امروزه تأثیر بسزایی در حفظ حقوق و منافع قانونی شرکت‌های ساختمانی و ارائه مشاوره به ارکان قانون‌گذاری و سازمان‌های دولتی و حمایت از آبادانی و سازندگی کشور عزیزمان دارد. همچنین می‌بایست از مؤسسان، پیشکسوتان و تمامی مدیران و اعضای و پرسنلی که در رشد و ارتقاء این واحد صنفی، از بدو تأسیس تاکنون، تلاش‌های دلسوزانه نموده‌اند، قدردانی ویژه نمود.

امروزه سندیکا در چارچوب شرح وظایف تعیین شده در اساسنامه خود در بخش‌های گسترده و مختلف اعم از تشخیص صلاحیت پیمانکاران، صلاحیت‌ایمی پیمانکاران، حل اختلاف و داوری، آموزش و... به اعضای خود یاری رسانده و با برقراری کمیسیون‌های داخلی تخصصی اعم از کمیسیون‌های ماشین‌آلات، قوانین و مقررات و غیره و ارتباط مستمر با سازمان‌های دولتی

مناسب و برنامه‌ریزی دقیق مسئولان امر به منظور مقابله با بهمن‌های ویرانگر احتمالی و عبور از شرایط بحرانی می‌باشد و اعتقاد دارد که این برنامه‌ریزی با همفکری متخصصان و فرهیختگان کشور در اتاق‌های فکر حاصل می‌گردد، منوط به آنکه مسئولان محترم نیز استقبال نموده و از تصمیم‌سازی‌های صورت گرفته در اتاق‌های فکر، بهترین تصمیم‌گیری لازم را اتخاذ نمایند.

از نظر اینجانب، سندیکا گام‌های مثبتی در انجام این امر خطیر برداشته است، اما کافی نبوده و می‌بایستی همان روحیه مقاومت و ایستادگی و سماجت پیمانکاری در اجرای پروژه‌ها، در رساندن حرف و پیشنهادات موثر به مسئولان نیز ادامه یافته و تا حصول به نتیجه مناسب، دلسرد نگردیم.

یکی از راهکارهای پیشنهادی به سندیکا، به منظور جلوگیری از رکود و تعطیلی پیمانکاران، توجه ویژه به صدور خدمات فنی و مهندسی می‌باشد. سندیکا می‌تواند در کنار انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران و با تشکیل کارگروه بین‌المللی، با جذب متخصصان قراردادهای بین‌المللی و بازاریابی خارجی و با برقراری ارتباط مستقیم با سفیرای ایران در کشورهای خارجی، زمینه را برای حضور شرکت‌های ایرانی در پروژه‌های خارج از کشور فراهم نماید و بدینوسیله در ورود ارز به کشور نیز سهیم باشد. در خاتمه، موفقیت و ارتقای روزافزون سندیکا و تمامی اعضای محترم را آرزو مندم.

عطاردیان و دکتر گلابتونچی که بهترین کلمه برای توصیف آنها «وقف» می‌باشد تشکر و قدردانی می‌کنم و امید که نتایج این زحمات قابل تقدیر به عمران و آبادانی و سرفرازی ایران عزیز بیانجامد.

حضورشان در این جهان ادامه دارد و انشاءالله طولانی باشد و با کوشش خستگی‌ناپذیر ادامه راه آن بزرگواران را انجام می‌دهند جنابان آقایان مهندس ملکبانی‌فرد، مهندس دادمان، مهندس

نموده و به سلامت تا این مرحله هدایت کرده‌اند چه آن‌ها که با این دنیای فانی وداع نموده‌اند و به عنوان نماینده آنها مرحومان جنابان سناتور جفرودی و ادب و عزیزانی که الحمدالله مأموریت

پروژه، افزایش سطح آگاهی و اطلاع رسانی با نشر مجلات و نشریات دیگر مشهود بوده است.

با علم به این موضوع که در جهان امروز فعالیت‌های فردی راهی به موفقیت نخواهد برد و نیل به اهداف بزرگ تنها در سایه فعالیت‌های گروهی و بهره‌گیری از توان جمعی میسر است، شایسته است تمامی فعالان این صنعت بر این باور تاکید ورزند که با همکاری و همدلی، سندیکای شرکت‌های ساختمانی را بتوان تراز پیش ساخته تا ضمن بهره‌گیری از تجارب و و اعتبار هفتاد ساله این مجموعه، جایگاه و نفوذ این سندیکا را اعتلا بخشیده و بدینوسیله هم در جهت آبادانی کشور عزیزمان گامی برداشته و هم منافع تک تک اعضای سندیکا را برآورده سازند.

همچنین سندیکای شرکت‌های ساختمانی نیز وظیفه دارد تا تمامی تلاش خود را به کار گیرد تا با انتصابات درست و تقسیم وظایف صحیح، پیگیری امور را به درستی به انجام رسانده و بدین صورت اعتماد اعضا را بیش از پیش جلب نموده و بدین واسطه در سیر به اهداف متعالی خود گام بردارد.

اکنون که میهن عزیزمان در شرایط ویژه اقتصادی و سیاسی قرار گرفته و فشارهای مضاعفی بر تمامی اقشار از جمله فعالان صنعت احداث وارد گردیده، شاید وظیفه سندیکای شرکت‌های ساختمانی بسیار پر رنگ‌تر از پیش مشهود باشد تا با بهره‌گیری از پشتوانه تجربه چندین ساله و همچنین دانش روز اعضا، صنعت احداث را از مسیر صعب‌العبور پیش آمده به سلامت به مقصد آرامش هدایت نماید.

ضمن تبریک هفتادمین سالروز تاسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی، امیدوار است این شکل صنفی که یکی از قدیمی‌ترین تشکلهای صنفی شکل گرفته در کشورمان می باشد، همچون گذشته در اهداف متعالی خود موفق بوده و با یاری اعضا در گذر از بحران‌های موجود، برگ زرین دیگری را به دفتر خدمات خود بیفزاید.

خدمات سندیکا به کشور شایسته تقدیر است

مهندس عباس وفائی

عضو هیأت مدیره سندیکا

و مدیرعامل شرکت کیهان ابنیه

در این راستا همواره در نظر داشته خود را با استانداردها و شیوه‌های مدیریت نوین تطابق داده و بدین شیوه بیشترین بهره‌وری از پشتوانه خود که همان نیروهای مجرب و کارآمد اعضا می باشند را به بار آورد. بدین منظور با تشکیل کمیسیون‌ها و کارگروه‌های تخصصی مختلف، به بررسی مسائل و مصائب پیش روی فعالان صنعت احداث پرداخته و تمام مساعی خود را بر آن داشته تا ضمن همکاری سازنده با سازمان برنامه و بودجه، دولت و مجلس در تصمیم سازی و تصمیم گیری به مرتفع ساختن موانع پیش روی فعالان صنعت احداث بپردازد. نتیجه فعالیت‌های این کمیسیون‌ها و کارگروه‌ها در زمینه‌های مختلف، از جمله تاثیر گذاری در مراجع ذی نفوذ و وضع قوانین تسهیل کننده، پیگیری مطالبات اعضا از مراجع مختلف، راهنمایی جهت رفع مشکلات و اختلافات فی مابین عوامل

سندیکای شرکت‌های ساختمانی با هدف متحد ساختن فعالان صنف سازندگی و به منظور همسوسازی اهداف و پیگیری مطالبات ایشان تاسیس گردید. سندیکا را می‌توان نمادی از اتحاد در اصناف دانست. اینک که یکدلی و زحمات بی‌شائبه متولیان اداره امور این سندیکا، طی سال‌های متمادی هدف موسسین را به بار نشانده و میسر گردانیده که هفتادمین سال تاسیس این سندیکا را گرامی بداریم، شایسته است تقدیر کنیم از:

بزرگانی که در بیش از هفتاد سال پیش، اتحاد و همدلی را ارج نهاده و پیشرفت در صنف را منوط به هماهنگی و یک صدایی فعالان دانسته و در این راستا همت به تاسیس و راه اندازی این سندیکا گمارده‌اند.

فرهیختگانی که با گذشت سال‌های بسیار از تاسیس این سندیکا و علیرغم تغییر تفکرات سیاسی، فرهنگی و اجتماعی جامعه در برهه‌هایی از زمان، همچنان اتحاد و نظم را تنها راه پیشرفت در زمینه صنفی دانستند و با راسخ ماندن در عزم خود، سندیکای شرکت‌های ساختمانی را حتی در گذر از مهم‌ترین برهه زمانی تاریخ معاصر ایران بعد از سال ۱۳۵۷ حفظ نمودند.

خدامان آبادانی این کشور که طی سالیان گذشته، علاوه بر خدمت در عرصه سازندگی، پای به عرصه مدیریت و فرهنگ سازی نیز نهاده و همواره سعی بر آن داشتند تا با دعوت فعالان این صنف در کنار یکدیگر بودن، توانایی و نتیجه هم صدایی را به اثبات رسانده و از نتایج آن به نفع آبادانی کشور عزیزمان و همچنین تک تک اعضا صنف بهره ببرند.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی، طی سال‌های فعالیت خود، همواره سعی بر آن داشته که عرصه‌ای جهت هم فکری و هم اندیشی فعالان صنعت احداث فراهم آورده و با بهره‌گیری از توان یکایک و همچنین هم افزایی قابلیت‌های اعضا در کنار یکدیگر، فعالیت در زمینه آبادانی کشور عزیزمان ایران را تسهیل سازد.

از سازندگان کشور به طور شایسته قدردانی نمی شود

مهندس مجتبیٰ ضرابی
عضو هیأت بازرسان سندیکا
مدیرعامل شرکت اتوماسکوپ

طرحهای عمرانی در راستای حفظ منافع ملی و میهنی بوده است، متأسفانه در آن برهه زمان دچار تعطیلی گردید.

به هر روی با همت و تلاش تنی چند از اعضای پرتلاش جوانتر و شجاع تر صنف، در اثر مذاکره ها، مراجعه ها، مکاتبه ها، بالاخره پس از مدتی فترت، سندیکای پس از انقلاب بازگشایی شد و با تجمع همکاران و اعضاء، فعالیت خود را از سر گرفت.

این مرکز که پیوسته یار وفادار دولت در اجرای طرح های عمرانی بوده و خانه امید پیمانکاران برای تعامل با کارگزاران دولتی بود پس از بازگشایی، هیأت مدیره جدید خود را انتخاب و تا به امروز با یاری خدا و تلاش همکاران، خدمات صادقانه خود را ادامه داده است.

دو سال پیش از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، مرکزیت شرکت اتوماسکوپ را از شیراز به تهران منتقل کردیم. مدت زیادی نگذشت که با سندیکای شرکت - های ساختمانی تماس گرفته و تقاضای عضویت در آن را نمودیم.

دلیل انتقال دفتر شرکت به تهران، شاید این بود که ما چند جوان مؤسس شرکت و فارغ التحصیل جویای نام، از پروژه های کوچک استانی با توجه به زحمت زیادی که در دانشگاه تا مقطع فارغ التحصیلی کشیده بودیم اغناء نمی شدیم؛ چرا که احساس می کردیم دانش ما در پروژه های کوچک به کار گرفته نمی شود.

هم زمان در تهران، شرکت های بزرگ تحت عنوان سندیکای شرکت های ساختمانی تشکیل داشتند و کارهای بزرگ مهندسی در سطح ملی کشور اکثراً به آن ها ارجاع می شد و ما نیاز به ارتباط با آن ها داشتیم، فکر کردیم یکی از راه های ارتباطی ما، سندیکا است. خوشبختانه درخواست عضویت ما با روی باز استقبال شد و به عضویت سندیکا درآمدیم. زمان زیادی نگذشت که انقلاب اسلامی به پیروزی رسید.

مشکلات زیادی به دلیل تعطیل شدن پروژه ها و بانک ها از یک طرف و معضل بدهی پیمانکاران به کارگران و بازار از طرف دیگر پدیدار شده بود و امیدمان که برای پیدا کردن راهکاری جهت برون رفت از بحران و استفاده از رهنمودها و تجربیات پیش کسوتان صنف بود، به ناامیدی گرایید. چرا که سندیکا هم مشمول تعطیلی ناشی از جو انقلاب شد. سندیکا که محلی برای تبادل افکار و تجربه ها و مکانی برای تجلی آراء بود، و می توانست راه های درست را از نادرست با بکارگیری خرد جمعی تشخیص دهد. سندیکایی که همواره نه تنها در جهت منافع صنفی بلکه به ارتقاء سطح فکر فردی و جمعی و نشان دادن نقشه راه حل مشکلات برای اعتلای بخش خصوصی در زمینه اجرای

باید اذعان کنم همواره کسانی عهده دار مسئولیت در هیأت مدیره سندیکا می گردند که بدون چشمداشت برای کسب امتیاز و فقط به عشق خدمت و گره گشایی از معضلات مبتلابه اعضا، داوطلب می شوند. اعضای که خودشان نیز به عشق خدمت و فداکاری برای مهین عزیز یا در راه سخت و پریپیچ و خم و پزرزحمت سازندگی گذاشته اند. مهندسان عزیزی که اکثراً تمام دوران از بهترین روزهای عمر خود را همراه با کارگران، تکنسین ها و تمامی کارکنانی که در سراسر کشور بزرگ ایران با تحمل محرومیت از زندگی در کنار خانواده و یا بودن در کنج عافیت گذشته و با کار شبانه روز به آبادانی میهن مشغول اند، اما بطور شایسته از آنان قدردانی نمی گردد.

خوشبختانه امروز پس از هفتاد سال که از تأسیس این سندیکا می گذرد، اعضای وفادار صنف بار دیگر گردهم می آیند تا تلاش های بی وقفه خود را که اکثراً مورد قدردانی قرار نگرفته و همواره پس از اتمام پروژه ها، افتخار و اعتبارش را دیگران کسب کرده اند، از سازندگان اصلی کشور، قدردانی کنند. اگر چه آنان به کار و هدف والای خود که آبادسازی میهن در کنار اقشار دیگر و به ویژه کارگران زحمتکش است، می اندیشند و انتظار هم ندارند تا لزوماً دیگران از زحماتشان تقدیر نمایند. در پایان بار دیگر به این حقیقت اشاره می کنیم؛ بزرگواری که از بدو احداث سنگ بنای این سندیکا قبول زحمت نموده و مدیریت آن را بعهده گرفته اند، قطعاً از عشق به حمایت از سازندگان میهن و نیز عرق ملی سرچشمه گرفته و هیچ انگیزه ای جز این نداشته و ندارند. در واقع این بزرگداشت مربوط به کسانی است که در این راه صادقانه و خاضعانه بی مزد و منت وقت گرانبهای خود را برای اعتلای صنف و منافع ملی ایران عزیز صرف نموده و می نمایند.

نقش سندیکا حساس تر خواهد شد

مهندس محمد تقی مرادی
مدیرعامل شرکت ویسا

پذیرش یا تحمیل به صورت عادی در می‌آید و آهسته آهسته مقررات و شرایط دولت و کارفرما هم براساس آنها تنظیم می‌شود که اثرات آن بقاء صنف را به صورت جدی تهدید می‌کند.
۸- ارتباط با تشکلهای صنفی دیگر که فعالیتشان به ما نزدیک است مثل

حال که جامعه در وضعیت خطیری قرار دارد و بیشترین ضربه‌ها و فشارهای اقتصادی به صنف قابل احترام صنعت احداث مملکت وارد می‌شود، نقش سندیکا حساس تر خواهد بود. امیدواریم در آینده نزدیک شاهد شکل‌گیری سندیکاهای مقتدری همچون سندیکای شرکت‌های ساختمانی در ایران باشیم.

جامعه مشاوران و یا سندیکای شرکت‌های تأسیساتی و یا نفت و گاز و انجمن‌های استانی یا غیره و تبادل اطلاعات و تجربه لازم.

۹- تلاش شود با هماهنگی سایر انجمن‌ها، در تشکلهای بالادستی مثل اتاق بازرگانی و صنایع و معادن و نهایتاً در پارلمان نمایندگان وارد شده و حضور در فرآیند تصمیم‌گیری و تنظیم مقررات و تصمیم‌گیری‌های کلان نقش سازنده خود را ایفا نمایند.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران هفتاد سال پیش در قالب کلیه رشته‌های عمرانی، اعم از راه و راه‌آهن، ساختمان، سد، بندر و فرودگاه و غیره بنیان نهاده شد.

این سندیکا جزء معدود انجمن‌های متشکله در ایران است که با برگزیدن اشخاص تحصیل‌کرده و فرهیخته و دارای سابقه اجرایی مفید و علاقمند به فعالیت‌های صنفی از طریق انتخابات آزاد در هیأت‌مدیره، توانسته کارنامه درخشانی از فعالیت‌های صنفی را به خود اختصاص دهد و در قالب شرح وظایف خدمات ارزشمندی به اعضای صنف ارائه نمایند.

حال که جامعه در وضعیت خطیری قرار دارد و بیشترین ضربه‌ها و فشارهای اقتصادی به صنف قابل احترام صنعت احداث مملکت وارد می‌شود، نقش سندیکا حساس تر خواهد بود. لذا انتظار می‌رود با درایت کامل هیأت‌مدیره با ایجاد همگرایی و وحدت رویه (عدم موازی کاری) بین انجمن‌های ذیربط صنعت ساخت و عنایت به موارد صدرالاشاره بتواند ضمن حل مشکلات اعضا، گذار موفقیت‌آمیزی از این وضعیت را داشته باشد. امیدواریم در آینده نزدیک شاهد شکل‌گیری سندیکاهای مقتدری همچون سندیکای شرکت‌های ساختمانی در ایران باشیم.

با آرزوی برگزاری جشن باشکوه یکصدمین سال تأسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران.

با پیشرفت و توسعه کشورها و صنعتی شدن ضرورت تشکیل انجمن‌ها به صورت مدرن و متناسب با توسعه کشورها بیشتر احساس می‌گردد.

در شرکت‌های پیمانکاری راه و ساختمان که اکثر مدیران و تشکل‌دهندگان آن از افراد تحصیل‌کرده و فرهیخته هستند تشکیل این انجمن (سندیکا) نه تنها امری لازم است بلکه بایستی به صورت واقعی به وظایف خود در جهت دفاع از منافع صنف فعالیت کند. به صورت خلاصه وظایف یک انجمن صنفی مثل پیمانکاری به شرح ذیل می‌توان بیان نمود:

۱- انتخاب اعضای انجمن به صورت آزاد و دموکراتیک از بین مدیران فعال و شایسته و علاقمند به کارهای جمعی.

۲- تهیه اساسنامه‌ای متناسب با قوانین کشور و به‌روز شدن آن هماهنگ با نیازهای شرکت‌ها شامل آموزش حرفه‌ای، بکارگیری تخصص‌های لازم مرتبط و غیره.

۳- دفاع از منافع گروهی در قبال کارفرماها و همچنین مؤسسات خصوصی و دولتی که شرکت‌ها با آنان سرو کار دارند مثل دارایی، بیمه، بانکها، گمرک، کار قضایی و غیره.

۴- تدوین آیین‌نامه انضباطی و جلوگیری از فعالیت فردی شرکت که خلاف منافع گروهی انجمن باشد.

۵- تهیه مقررات و ضوابط لازم و متناسب با وضعیت اقتصادی توسط انجمن و تبعیت شرکت‌ها از این مقررات مثل دادن قیمت مناسب در مناقصه‌ها در قالب سالم که بر خلاف منافع گروهی شرکت‌ها نباشد.

۶- در شرایط فعلی بحران اقتصادی اعضای انجمن بایستی هماهنگ‌تر حرکت کنند و مطمئناً حرکت جمعی نتیجه بهتری در طولانی مدت می‌دهد تا اینکه به صورت انفرادی و مجزا باشد.

۷- در شرایط فعلی می‌بینیم بعضی شرکت‌ها از روی ناچاری شرایط سخت‌تری نظیر اوراق مشارکت و اسناد خزانه ۴ ساله اسلامی (که مکانیسم جبرانی منطقی ندارند و هرکدام هزینه سنگینی به پیمانکار تحمیل می‌نمایند) و قیمت پائین قراردادهای را می‌پذیرند و عملاً این

۷۰ سال کار عاشقانه برای کشور

مهندس سیامک مسعودی
عضو هیأت مدیره سندیکا و
مدیرعامل شرکت فلار

اجتماعی خود خیلی زود این ضرورت را تشخیص دادند و از سال ۱۳۲۶ این رسالت سنگین را به دوش کشیده و تا امروز فراز و فرود فراوان داشته، کمر خم کرده ولی دوباره ایستاده و هرگز از پای ننشسته است. اکنون سندیکای شرکت‌های ساختمانی در آستانه دهه هشتم عمر خود در سخت‌ترین دوره حیاتش به سر می‌برد. در شرایط رکود بی‌سابقه کار و شدیدترین فشارهای مالی

هفتاد سال عمر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران این امکان را داده که فرازونشیب فراوان را ببیند، حس کند، طی کند و تجربه بیاندوزد.

پختگی، مابه‌ازاء تحمل سختی است و این پختگی در سندیکای شرکت‌های ساختمانی به یمن گذر از سختی‌های فراوان نهادینه شده است. هفتاد سال کار عاشقانه برای کشور، هفتاد سال تلاش شبانه‌روزی یک صنف بزرگ و توانمند با اندیشه‌های بزرگ، آبادانی کشور و توسعه زیرساخت‌های میهن عزیز را به‌همراه داشته است. آنچه که طی این سالها در ساخت جاده‌ها، پل‌ها، شبکه‌های برق، آب، مخبرات و گاز، پالایشگاه‌ها و تأسیسات نفتی و غیره رخ داده است همه و همه حاصل تلاش و نمود عشق این صنف عاشق به میهن و هم‌میهنان‌شان بوده است و سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران به عنوان قدیمی‌ترین سندیکای پیمانکاران پرچمدار هدایت و متولی قدرت جمعی و صدای واحد این شرکتها بوده است. گذشتگان ما بسان سایر ملت‌ها در مسیر توسعه آموخته‌اند که همکاران یک حرفه خاص صرفاً چنانچه متحد و متشکل باشند می‌توانند در چارچوب خدمت به کشور، توسعه میهن و در راستای منافع ملی به حیات و رشد خود نگاهی واقع‌گرایانه داشته باشند. تشکیل سندیکاها ناگزیر تاریخ بوده و در این مسیر صنف شرکت‌های مقاطعه‌کار با اتکاء به دانش اکادمیک و هوشیاری

و حاشیه‌ای، وظیفه سنگینی به دوش دارد. نبود بودجه برای کارهای عمرانی و فضای راکد پروژه‌های غیرعمرانی، نبود نقدینگی و مشکلات اوراق بدهی به جای پول نقد از یک طرف و هزینه‌های سنگین بالاسری و عملیات اجرایی از سوی دیگر تاب و توان برای شرکت‌های پیمانکاری باقی نگذاشته است و به حق چشم انتظار فعالیت‌های سندیکای خود هستند که از این بحران به سلامت عبور کرده و حفظ حیات کنند. به امید دوران رونق، دوران سازندگی عازی از آسیب‌های سیاسی و اقتصادی که هم کشور به چرخه ثبات و آرامش اقتصادی برگردد و هم فضای خدمت و کار برای این شرکت‌ها فراهم شود و افزون‌تر آنکه در کنار این فعالیت‌ها، اشتغال قابل توجهی برای فرزندان این مرز و بوم ایجاد نماید. و این امر میسر نمی‌شود جز از هم‌اندیشی اعضا و از پی آن رایزنی و مطالبه‌گری سندیکا از مسئولین و متولیان امور به منظور ایجاد بستری حداقلی برای ادامه حیات. قطع به یقین هم کشور از این دوره بحرانی خارج می‌شود و هم شرکت‌های پیمانکار با اتکاء به عشق به میهن و کارشان از این بحران گذر می‌کنند؛ اما همه این‌ها به سختی و با تلاش فراوان... و ما امیدواریم.

نه، هرگز شب را باور نکردم چرا که در فراسوهای دهلیزش به امید دریاچه‌ای دل بسته بودم.

تشکیل سندیکاها ناگزیر تاریخ بوده و در این مسیر صنف شرکت‌های مقاطعه‌کار با اتکاء به دانش اکادمیک و هوشیاری اجتماعی خود خیلی زود این ضرورت را تشخیص دادند و از سال ۱۳۲۶ این رسالت سنگین را به دوش کشیده و تا امروز فراز و فرود فراوان داشته، کمر خم کرده ولی دوباره ایستاده و هرگز از پای ننشسته است

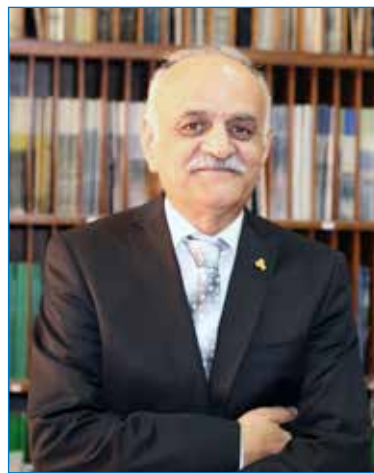

پروژه جهان‌مال مشهد

بزرگترین رسالت سندیکا بعد آموزشی آن است

مجید شیخ بهانی
عضو هیأت مدیره سندیکا
رئیس هیأت مدیره شرکت شعله سوز

وقتی به سن سندیکا فکر می‌کنم خود را نظیر جوان ۲۰ ساله می‌انگارم. درست مثل جوانی که بخواهد از عظمت و جانفشانی پدرش در برهه پرتلاطم تاریخ و تلاش مستمر او جهت حفظ این مجموعه عظیم در شرایط بسیار سخت که نشأت گرفته از باور به اینکه این مجموعه می‌تواند برای فرزندان چو من و آیندگان چراغ و نورافکنی روشن باشد، صحبت کند.

من بیست سال پیش با درخواستی از مجمع سندیکا به این خانواده پیوستم که آن موقع به دلیل شرایط حاکم بر جامعه نام آن به انجمن تغییر کرده بود. پس از اندک زمانی با تأسف متوجه شدم چقدر دیر با سندیکا آشنا شدم در همین ایام با مرحوم ادب آشنا شدم که یکی از فرهیختگان و بزرگان صنف بود.

در طول این مدت همواره سعی در تکمیل خودم برای همراهی و همدلی و یاری جستن از همکاران و فرهیختگان سندیکا داشته‌ام. شاید امکان باورش برای خیلی‌ها سخت باشد هرآنچه آموخته‌ام دینی است بر گردنم که همواره تلاش خود را برای ادای آن انجام می‌دهم.

از منظر من بزرگترین رسالت سندیکا آموزش و نقش‌آفرینی خاص در اذهان مدیران شرکتها جهت ایجاد فضای رشد و تعالی شرکت‌هایشان می‌باشد، همانا مهمترین نقش سندیکا در سازندگی و آبادانی ایران عزیز می‌باشد.

با وجود اینکه سندیکا در سازندگی و آبادانی نقش مجری و سازنده نداشته است اما در کلیه فضاهای سازندگی و نقش‌آفرینی در تغییر دید مدیران با تجربه و بی‌نظیر کشور و نشر و تعالی آنها به عنوان سربازان سازندگی همواره تلاش مستمر و پیگیر داشته است.

سندیکا برای من به عنوان یکی از مدیران شرکت‌های عضو چیزی ورای تصور قبل از عضویت بوده است و همیشه و در همه حال احساس مرکزیتی برای جمع اندیشه‌های با ارزش و انتقال بی‌ادعای این اندیشه‌ها و تجربه‌ها به دیگر اعضا بوده است که به اعتقاد من هیچ‌گوهی با ارزش‌تر از این نبوده و نمی‌باشد.

هر کس یک حرف به من آموخت من را بنده و عبید خود کرده است. من علمنی حرفاً کنت له عبداً (از فرمایشات مولا علی (ع))

موسسه حساب و کتاب

مشاوره مالی و مالیاتی
انجمن شرکتهای ساختمانی

این موسسه آمادگی دارد تا با گروهی متخصص و باتجربه پیمانکاران محترم را با آخرین تغییرات قوانین و مقررات مالی و مالیاتی و رعایت آن آشنا نموده و در راستای پیشگیری از پرداخت مالیاتها و جرائم سنگین و ناعادلانه بصورت رایگان اقدام به ارائه مشاوره نماید.

- ۱- ارائه کلیه خدمات حسابرسی صورتهای مالی در جهت اطمینان بخشی، مناقصات، باتکها (اخذ تسهیلات و ضمانت‌نامه) و ...
- ۲- ارائه کلیه خدمات حسابداری به شرکتهای بصورت پیمانی با بهره‌گیری از نیروهای حرفه‌ای در تمام سطوح
- ۳- نظارت بر واحد مالی شرکتهای بصورت پیمانی و ارائه راهکارهای مورد لزوم در جهت بهبود فرآیندهای مالی
- ۴- تنظیم لایحه دفاعیه و شرکت در کمیسیون‌های حل اختلاف مالیاتی
- ۵- انجام کلیه امور مربوط به اصلاح حسابهای سنواتی و رفع مغایرتها
- ۶- ارائه مشاوره مورد لزوم در ارتباط با قوانین و آخرین بخشنامه‌های مالیاتی و استانداردهای حسابداری
- ۷- مشاوره و راهنمایی در جهت خرید و ارتقاء نرم‌افزارهای مالی

مشاوره مالی و مالیاتی بصورت رایگان در محل سندیکا روزهای چهارشنبه از ساعت ۱۳ الی ۱۶ - برای اطلاع بیشتر با تلفن ۰۲۱۶۶۴۶۴۶۴ داخلی ۱۰۸ تماس حاصل فرمائید.

web: www.hesaboketab.com

شماره تماس موسسه: ۴-۸۸۲۴۸۸۵۳

به مناسبت هفتادمین سال
تولد سندیکای شرکتهای ساختمانی

قانون‌گرایی و احترام به جایگاه بخش خصوصی

مهندس محمدرضا طبیب‌زاده
(قسمت اول)

در این حوزه تقدیم به جامعه مهندسی کشور خصوصا مجله محترم پیام آبادگران نمودم. باز در این مقاله را در چهار محور در مورد جایگاه بخش خصوصی اول قوانین و ضوابط جاری کشور، دوم احترام دولت به جایگاه بخش خصوصی با تغییر نگاه تصدی‌گری به حوزه رگولاتوری، سوم جستجوی علل عدم ماندگاری شرکتهای شخص‌محور و در قسمت چهارم سخنی با مسئولان محترم شرکتهای ساختمانی به مناسبت عبور از تولد هفتادمین سال این شرکت می‌پردازم.

بحث اول: جایگاه بخش خصوصی

در این قسمت با اشاره اجمالی به قوانین، مقررات و دستورالعمل‌های بالادستی در تعریف جایگاه بخش خصوصی از شروع اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی تا حال بطور اجمالی اشاراتی نمایم در همه

مجله آبادگران شماره شهریور ماه ۱۳۹۷ با عنوان "تکوداشت ملی هفتادمین سال تاسیس سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران" چاپ و منتشر شد. در این شماره مطالبی با نگاه به "اتحاد ملی برای حفظ منافع ملی و بهره‌وری کشور"، "گذار از شرایط بحرانی و حفظ وضع موجود" در انتظار شوک مثبت و منفی به منظور رفع مشکلات بخش خصوصی" ارائه گردیده است. ضمن تبریک و تهنیت به همه مهندسان دلسوز و فعال کشور در فضای کسب و کار عضو سندیکای شرکتهای ساختمانی خصوصا مسئولان محترم هیات مدیره بعنوان قدیمی‌ترین ارگان مهندسی کشور لازم دیدم مجدداً به جایگاه بخش خصوصی در کشور، وجود یا عدم وجود آن و مهم‌تر نقش آن در آینده کشورم اشارات اجمالی داشته باشم و باز سخنانی با مسئولان محترم دولتی را مطرح نمایم. امید دارم این نظرات مقبول ذینفعان مقابل ما قرارگیرد و با ایجاد یک فضای تعاملی و البته با قبول نظرهای تقدیمی از بخش خصوصی در حل مشکلات کمک بگیرند.

مقدمه:

آنچه اینجانب از ابتدای ۵۰ سال خدمتم متوجه شدم این بود که ورود به حرفه پیمانکاری در کشور در بیش از ۷۰ سال گذشته توسط چند شرکت پیش‌گام با الگوبرگیزی از روش‌های کشورهای پیشرفته اروپایی آن زمان خصوصا شرکت اصغرزاده صورت گرفت که زنده یاد مهندس سلمان اصغرزاده از باکو به ایران آمدند و اقدام به تاسیس شرکت اصغرزاده را نمودند که پس از آن فرزند برومند ایشان زنده یاد مهندس شایسته جناب مهندس حاجی اصغرزاده که نام و یادش گرامی یاد مسیر پدر را ادامه داد و مصدر خدمات ارزنده در کشور بود. تاسف می‌خورم که چرا و به چه دلیلی شرکت‌های همچون شرکت اصغرزاده به محض حذف بنیان‌گذاران آن نتوانستند به حیات خلاق و سازنده خود ادامه دهند سعی دارم در مقاله تقدیمی به علل عدم پایداری و ادامه کار شرکتهای قدیمی در ایران ورود نمایم البته نوشته‌هایی قبلا

این قوانین بخش خصوصی بعنوان هدف نهایی و غایی قانون‌گذار برای اجرا و در ادامه پروژه‌های صنعت احداث کشور مد نظر و توجه بوده است

الزامات قوانین بالادستی حاکم بر بنگاههای خصوصی

۱- اصل ۴۴ قانون اساسی

از ابتدا در این قانون جایگاه بخش خصوصی بسیار کم‌رنگ و در اولویت آخر پس از بخش دولتی در اولویت اول و پس از آن بخش تعاونی در اولویت دوم قرار گرفته است و بخش خصوصی بعنوان مکمل دو بخش فوق‌الذکر پس از اقتصاد دولتی و تعاونی توسط قانون‌گذار معرفی شده است و به روشنی ملاحظه میشود که قانون‌گذار از ابتدا توجهی خاص به جایگاه بخش خصوصی نداشته و البته قوانین بعدی اصلاحی به شرح ادامه این بخش موجب تسهیل روند ورود بخش خصوصی گردیده است.

۲- قانون اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی

بعضی از وظایف و اختیارات شورای عالی اجراء سیاست‌های کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی به شرح زیر نوشته شده است:

تبیین سیاست‌ها و خط‌مشی‌های اجرائی سالانه،

- نظارت بر فرآیند اجراء قوانین و مقررات مرتبط با سیاست‌های کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی،
- سازماندهی فعالیتهای فرهنگی تبلیغاتی برای اجراء سیاست‌های کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی،
- تصویب آئین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها، نظام‌نامه‌ها و ضوابطی که در این قانون مرجع تصویب آن این شورا است،
- تصویب شاخص‌های اجرائی برای تحقق اهداف سیاست‌های کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی به منظور اعمال نظارت دقیق بر اجراء آنها،
- تدوین سازوکارهای جلوگیری از نفوذ و سیطره بیگانگان بر اقتصاد ملی،

- تبیین نقش سیاستگذاری و هدایت و نظارت دولت،
- ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های اجرایی در اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی،
- تمهیدات لازم برای تشویق عموم به سرمایه‌گذاری، کارآفرینی و بهبود فضای کسب و کار.

۱-۳- سند چشم انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ هجری شمسی

در اسناد و مدارک اصل ۴۴ مصوب و تایید شده مقام معظم رهبری برای حضور روشن بخش خصوصی تا افق سال ۱۴۰۴ و همچنین محدود نمودن و خروج تدریجی بخش دولتی و نهادهای وابسته به بخش دولتی از بازار کسب و کار جامعه و خصوصا

اصول حکمت، عزت و مصلحت
توضیح: گرچه در سند چشم انداز به طور مشخص به حوزه اثر بانک‌ها و موسسات مالی اشاره مستقیم ندارد ولی در بخش‌های مختلف این سند در محور امور اقتصادی اشاراتی گردیده است که نشان و اثر مستقیم یا غیرمستقیم به حوزه بانکی و سیستم‌های مالی در آن مشهود است.

- تحقق رشد اقتصادی، پیوسته و باثبات
- تحقق رقابت پذیری اقتصاد کشور در سطح بازارهای داخلی و خارجی
- ایجاد ساز و کار انگیزشی برای توسعه صادرات نفتی و رفع موانع تولید قابل رقابت در عرصه بازارهای جهانی
- ایجاد فضای مناسب، امن و اطمینان بخش برای فعالان اقتصادی و سرمایه‌گزاران داخلی و خارجی با تکیه بر احترام به حقوق مالکیت دارایی‌های مادی و غیرمادی

- توانمندسازی بخش‌های خصوصی و تعاونی به عنوان محرک اصلی رشد اقتصادی
- توسعه حضور بخش‌های تعاونی و خصوصی در همه بخش‌های اقتصادی و محدود کردن تصدی دولت در فعالیت‌های اقتصادی در سقف عناوین مصرح در اصل ۴۴ قانون اساسی و حداکثر حضور کارآمد در قلمرو امور حاکمیتی.

۱-۴- قانون ابلاغ سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه

در این سند نظرات و دیدگاه‌های مقام معظم رهبری به جهت اجرایی شدن برنامه ششم توسعه کشور به رییس محترم

توانمند سازی پیکره بخش خصوصی و کوچکتر کردن پیکره بخش دولتی تاکیدات و الزامات ذیل به عمل آمده است. اهداف مهم سند چشم انداز بشرح ذیل نوشته و تدوین شده است:

- توسعه یافتگی متناسب با مقتضیات فرهنگی، جغرافیایی و تاریخی
- برخورداری از دانش پیشرفته توانا در تولید علم و فناوری
- دست یافتن به جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه
- پرشتاب و مستمر شرایط اقتصادی، ارتقاء نسبی، سطح درآمد سرانه و رسیدن به اشتغال کامل
- تعامل سازنده و موثر با جهان براساس

جمهوری اسلامی در ۸ حوزه از جمله امور اقتصادی، امور فناوری، ارتباطات و اطلاعات، امور اجتماعی، امور دفاعی و امنیتی، امور سیاستهای خارجی، امور حقوقی و قضایی، امور فرهنگی، امور علم، فناوری و نوآوری ابلاغ شده که به اهم موارد از آنها که بنحوی اثر گذار به بحث این گفتار میباشند فهرست وار اشاره شده است:

۱-۴- بهبود مستمر فضای کسب و کار و تقویت ساختار رقابتی و رقابت‌پذیری بازارها.

۲-۴- تغییر نگاه به نفت و گاز و درآمد‌های حاصل از آن از منبع تأمین بودجه‌ی عمومی به «منابع مالی و سرمایه‌های زاینده‌ی اقتصادی»

۳-۴- حمایت از تأسیس شرکت‌های غیردولتی برای سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های اکتشاف (نه مالکیت)، بهره‌برداری و توسعه‌ی میادین نفت و گاز کشور به‌ویژه میادین مشترک در چارچوب سیاست‌های کلی اصل ۴۴.

۴-۴- دانش‌بنیان نمودن صنایع بالادستی و پایین‌دستی نفت و گاز با تأسیس و تقویت شرکت‌های دانش‌بنیان برای طراحی، مهندسی، ساخت، نصب تجهیزات و انتقال فناوری به منظور افزایش خودکفایی

۵-۴- افزایش مستمر ضریب بازیافت و برداشت نهایی از مخازن و چاه‌های نفت و گاز.

۶-۴- اولویت دادن به حوزه‌های راهبردی صنعتی (من جمله صنایع نفت، گاز، پتروشیمی)

۷-۴- تدوین و اجرای سند جامع و نقشه راه تحول نظام استانداردسازی کشور و مدیریت کیفیت.

۸-۴- ارتقاء سلامت اداری و اقتصادی و مبارزه با فساد در این عرصه با تدوین راهبرد ملی مبارزه با فساد و تصویب قوانین مربوط. مجددا در این دستورالعمل تاکیدات مقام معظم رهبری بر محوریت اصول روشن اشاره شده در بند (۱) فوق‌الذکر میباشند و مهم‌تر در این دستورالعمل اشاره مستقیم به بهبود وضعیت صنعت نفت کشور (در بندهای ۳ و ۴ و ۵)، بند ۸ در مورد ارتقاء سلامت اداری و مبارزه با فساد نمودند.

ادامه دارد

در هم‌اندیشی اعضای سندیکا برای برون رفت از شرایط موجود مطرح شد

زنگ خطر برای پیمانکاران بخش خصوصی

یکشنبه ۲ دی ماه با حضور هیات مدیره سندیکا، پیشکسوتان صنعت احداث و مدیران شرکتهای عضو سندیکا هم‌اندیشی برون رفت از بحران در سالن همایش‌های سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران برگزار شد. در این جلسه موضوعاتی همچون ضرورت کسب آمار دقیق از صنف، توجه به تکالیف سندیکایی و شرکتی، لزوم توجه به بازارهای جدید، توانمندسازی اعضا، پیشنهاد ایفای نقش کارفرمایی از طرف سندیکا، تقویت اطلاعات قراردادی، مستندسازی شرایط از طریق آمار شرکتهای، تبدیل تهدید به فرصت، و لزوم اصلاح پروژه‌های مبنا مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

پیام‌آبادگران
بهمن و اسفند ۱۳۹۷
شماره ۶ و ۳۷۵

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در آغاز این همایش ضمن خیرمقدم به حاضران گفت: نشست امروز به دلیل تحولات اقتصادی و تغییر شرایط صنعت احداث بسیار مهم است. از مدتها قبل بر اساس برنامه هیات مدیره و دبیرخانه سندیکا تصمیم بر این شد که برای پیگیری بهتر موضوعات نشست مستقیم با اعضای محترم سندیکا داشته باشیم. امروز برخلاف دفعات گذشته که سندیکا گزارش دهنده بود و شما شنونده، در نظر داریم نظرات شما را بشنویم و مسائلی که از دید شما باید بیش از پیش پیگیری شود را بشناسیم. قبل از برگزاری این جلسه فرم‌های نظرسنجی را برای شما فرستادیم چرا که در تعاملات و پیگیری‌های خود همواره نقطه تاریک و مهمی که برای مسئولان وجود داشته این بوده که ما نمی‌توانیم آمار مشخص، و دقیق ارائه بدهیم.

وی افزود: اگر ما نمی‌توانیم آمار دقیقی ارائه بدهیم به این خاطر است که صنف آمار دقیقی به ما ارائه نمی‌دهد برای مثال اگر از ما سوال شود که اعضای شرکت‌های ساختمانی چقدر از دولت طلب دارند عددی تقریبی ارائه می‌دهیم و نتوانسته‌ایم عدد دقیق را احصا کنیم. یا درباره اشتغال پاسخی در برابری سوال که آیا ظرفیت اشتغال ما کم شده و شرکت‌های ما قبل از این تغییرات چه ظرفیتی در بخش اشتغال داشتند نداریم. اولین خواست من به عنوان خادم شما و دبیر سندیکا این است که اگر خواسته‌ای در زمینه اطلاعات و آمار از شما داریم به آن توجه کنید و با دقت و حوصله پاسخ دهید چون محور مذاکرات و پیگیری ما اطلاعاتی است که از صنف می‌رسد. در نظرسنجی اخیر که انجام داده‌ایم از آمار ۷۰۰-۸۰۰ نفری سندیکا، به غیر از هیات مدیره، تنها ۲۰ شرکت به فراخوان پاسخ داده‌اند که معیار خوبی نیست.

وی با نام بردن از ۲۰ شرکتی که در نظرسنجی شرکت کرده بودند عنوان کرد: اگر ما بخواهیم آمار از مطالبات شما استخراج کنیم و فقط این ۲۰ شرکت و اعضای هیات مدیره در نظرسنجی مربوط

به آن حاضر شوند دامنه آماری ما محدود می‌شود، و حتی مجبوریم با حدس و گمان کار را به پیش ببریم. این در حالی است که ما موضوعات مهمی را پیگیری می‌کنیم. برای مثال در بحث تعدیل اگر سندیکا نبود شاخص‌ها بسیار کمتر اعلام می‌شد. در این باره تلاش همکاران سندیکا و نقش مهندس دادمان بسیار پررنگ بوده است. در سایر زمینه‌ها هم فعالیت‌های سندیکا قابل توجه است که امروز درباره آنها بحث خواهیم کرد.

دکتر گلابتونچی درباره ظرفیت پیمانکاری کشور نیز گفت: ما ۴۲۳۵۰ شرکت مهندسی رتبه‌بندی شده در سازمان مدیریت داریم، که از این تعداد ۲۹۰۷۰ مهندس مشاور رتبه‌بندی شده‌اند. این ۴۲۳۵۰ شرکت در ۷۰ هزار رشته رتبه‌بندی شده‌اند، و برای نمونه ۲۳۵۵۰ مورد در رشته ساختمان، ۱۴ هزار شرکت راه و ترابری، و ۱۱ هزار شرکت رسته آب هستند. بیشتر این شرکتها در رتبه‌های ۴ و ۵ هستند، یعنی فوج عظیمی از نیروهای مهندسی در کشور ما وجود دارد که می‌خواهند وارد فعالیت شوند، و اغلب در رشته‌های راه و ساختمان و آب کار می‌کنند. حجم شرکت‌های رتبه ۵ نشان می‌دهد ما برای فارغ‌التحصیلان کار نداریم و ۶۰-۷۰ درصد آنها شرکت پیمانکاری تاسیس می‌کنند به امید این که کار پیمانکاری انجام دهند. اکنون رتبه ۵ ایی‌ها به کارهای نفتی علاقه پیدا کرده‌اند اگرچه شاید نتوانند به خوبی در این زمینه کار کنند.

دبیر سندیکا گفت: ۱۸ هزار شرکت از این ۷۰ هزار رتبه شرکت یعنی حدود ۲۶ درصد آنها

مهندس دادمان:

مسئله اصلی ما این است که در قبال کار انجام شده ما اسناد خزانه پرداخت می‌شود. ابتدا قرار بود در برابر مطالبات معوق ما اسناد یک ساله پرداخت شود که بعدها به شیوه مرسوم خلق پول تبدیل شد

در تهران هستند و ظرفیت بسیار بالایی را تشکیل می‌دهند. این ۱۸ هزار شرکت ۴۶ درصد ظرفیت ریالی کشور را در دست دارند یعنی اکثر شرکت‌های بزرگ در تهران جمع شده‌اند و چون کار نداریم در نهایت دچار بیکاری می‌شوند. در تهران هم اکثر پیمانکاران ما به کار ساختمان گرایش دارند.

وی افزود: توزیع رشته پیمانکاران به تفکیک فعالیت نیز نشان می‌دهد. بیشترین توزیع در رشته ساختمان است. معمولاً جنس پیمانکاری ما در کشور شامل ساختمان، آب، تاسیسات و راه است، نیرو و کاوش‌های زمینی و نفت علیرغم این که کشوری نفتی هستیم کمتر است. در کشاورزی و صنعت و معدن هم پیمانکار زیادی ندارد.

دکتر گلابتونچی تصریح کرد: اگر دولت بخواهد به همه این شرکتها کار ارجاع دهد، و رای ظرفیتی که می‌تواند در اشتغال ایجاد کند باید حدود ۱ میلیون میلیارد تومان بودجه تنظیم کند. قطعاً با توجه به تحولات کنونی تهیه این حجم از منابع مالی برای دولت‌ها دشوار خواهد بود. با تمام فشارهایی که شرکت‌های مختلف طی می‌کنند شرکت‌های اصلی رتبه ۱ و ۲ که در سازمان مدیریت تعیین صلاحیت شده‌اند عضو سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران هستند. یعنی حدود ۸۰-۸۵ درصد این شرکتها عضو سندیکا هستند. پس از این منظر هم می‌بینیم که تا چه اندازه بحث فعالیت این شرکتها مهم و ضروری است. وی افزود: از تعداد پیمانکارانی که در سازمان برنامه و بودجه رتبه ۱ دارند ۲۵۰۱ شرکت عضو سندیکا هستند. ۱۲۶۴ پیمانکار رتبه برتر سازمان برنامه و بودجه عضو سندیکا هستند. ۳۳ شرکت با بیش از نیم قرن سابقه عضو سندیکا هستند. ۸۲ شرکت هم با بالای نیم قرن فعالیت عضو سندیکا هستند که نشان می‌دهد سندیکا از چه موقعیتی برخوردار است و باید جایگاهی فراتر از جایگاه کنونی خود داشته باشد.

کسب و کار ما کوچک شده است

مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: از این که در چنین

شرایطی به دعوت سندیکا پاسخ دادید متشکر و امیدوارم با چنین استقبالی بتوانیم از پرداختن به مسائل موجود ره توشه‌ای برای حرکت رو به جلو بگیریم. جمع‌های این چنینی در شرایط بحرانی می‌توانند موجب درک بهتر هیات مدیره از شرایط عامی که بر اعضا حاکم است شود، در عین حال فرصتی برای ارائه گزارش از نتایج اقدامات هیات مدیره از آخرین مجمع تا کنون است. علاوه بر این، همفکری در چنین مجامعی می‌تواند مبنایی برای اصلاح روشهای اجرایی برای نیل به اهداف تعیین شده باشد.

دادمان افزود: فکر می‌کنم در ادامه فرمایشات دکتر گلابتونچی باید یک شمای کلی از مشکلاتی که گریبان ما را گرفته است ارائه دهیم، و با تشکیل پانل بتوانیم از نظرات شما دوستان استفاده کنیم. در پاسخ به این سوال که در چه وضعیتی به سر می‌بریم باید عنوان کنم کسب و کار ما کوچک شده است و در طی ۵-۶ سال گذشته با شدت بیشتر روندی که از ۱۰ سال قبل شروع شده بود ادامه یافته است. در ۵-۶ سال گذشته ما رکود در صنعت احداث و تعطیلی در پروژه‌های عمرانی را به شکل انباشته شده شاهد بودیم، ارقامی در حد ۶۰۰-۵۰۰ هزار میلیارد تومان به عنوان ارقامی است که از جمع پروژه‌های تعطیل شده از آنها نام برده می‌شود. در این مدت ما بلا تکلیفی تامین مالی مواجه بودیم که در همه عرصه‌ها خود را نشان داد. کوچک شدن بنیه مالی ما و تحلیل رفتن دارایی‌ها و توانایی‌های ما در طی مدتی که در نحوه پرداخت دولت تغییراتی به وجود آمد بسیار مشهود بوده است. پرداخت به روش اسناد خزانه شیوه مستمری در ۵-۶ سال گذشته شده است. علاوه بر مشکلات ما در نحوه پرداخت مشکلات پیرامونی ما نیز گسترش یافته است.

دادمان گفت: در مورد مالیات در طی یکی دو سال اخیر با قانون جدیدی که در مورد مالیات بر عملکرد مواجه هستیم، در یک مورد تراکنش بالای ۵۰ میلیون ریال که از طریق نظام بانکی صوت نگرفته باشد به عنوان هزینه مقبول پذیرفته نمی‌شود. بر اساس تبصره ۳ ماده ۱۴۷ قانون وضعیت

در بسیاری از رسیدگی‌ها به مناسبت مواردی این چنینی به برگشت از هزینه‌ها منجر می‌شود. یا در مورد مالیات بر ارزش افزوده، که در حال حاضر برای پرداخت مطالبات اسناد خزانه به ما می‌دهند ولی از آن طرف پرداخت مستقیم ارزش افزوده را طلب می‌کنند، در حالی که این مسئله از تاریخ تعلق مالیات که در بند «ب» ماده ۱۱ قانون آمده منشأی برای تلاش مستمر سندیکا جهت حل و فصل آن و اصلاح قانون شده که علاوه بر همه پیگیری‌ها در شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی هنوز به اصلاح مورد مطلوب ما نرسیده است.

وی افزود: در مورد قانون و آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور هم مسائل مشابهی داریم. قانون عطف به ما سبق شده است و به ازای قانونی که در سال ۸۰ تصویب شده به ما که در دهه ۶۰ کار کرده‌ایم احکامی تحمیل می‌کنند و می‌توانند با ماخذ ۴ درصد حق بیمه مضاعف را بردوش ما بگذارند که از این نوع مشکل در گزارش همکارانمان کم نبوده است. در موضوع مربوط به بیمه، عدم دریافت لیست بیمه کارگاههایی که کارفرما در همان پروژه پول حق بیمه را نقدا پرداخت نمی‌کند وجود دارد. کارفرما پرداخت را با اسناد خزانه انجام می‌دهد اما برای بیمه‌انکاران پرداخت با اسناد خزانه با تاخیرات داخل سازمان تامین اجتماعی مواجه می‌شود.

دادمان در مورد مسائل بانکی نیز عنوان کرد: در مورد بانک مشکلاتی مانند عدم صدور ضمانت‌نامه وجود دارد. عدم

مهندس خوانساری:

متاسفانه مسئولان ما تا جایی که می‌توانند به بخش خصوصی به ویژه در طرحهای عمرانی فشار می‌آورند. همه جا پول خرج می‌کنند، هزینه‌های جانبی می‌کنند اما در طرحهای عمرانی از پرداخت هزینه‌ها خودداری می‌کنند. ما به دلیل نجابت و شرافت خود سالها سکوت کرده‌ایم و مسئولان کمبود مالی خود را به گردن طرح‌های عمرانی انداخته‌اند

صدور کد سپام نیز برای شرکتی‌هایی که با تسهیلات معوقه یا چک برگشتی مواجه هستند مشکل ایجاد نموده که در سال ۹۶ و ۹۵ جهت رفع آن مساعدتی شده بود که اکنون از این مساعدت خبری نیست. در موضوعات گمرکی هم کماکان با مشکلاتی مانند عدم ترخیص به دلیل نوسان نرخ ارز، پرداخت حقوق گمرکی بالا یا عدم ترخیص کالا به دلیل وجود کالای مشابه ساخت داخل مواجه هستیم. در ثبت شرکتها با تبصره ۳ ماده ۸۶ قانون گرفتاریم، در مورد ثبت تغییرات هم به لحاظ وجود بدهی مالیاتی دست به گریبان هستیم.

رئیس هیات مدیره سندیکا افزود: در مورد تشخیص صلاحیت با مشکلاتی مانند تطویل زمان رسیدگی، عدم پاسخ‌گویی، تنزیل و عدم تمدید رتبه‌ها رویرو هستیم. بسیاری از همکاران ما با مسئله تنزیل رتبه بعد از نیم دهه سازندگی مواجه بوده‌اند. اخیرا در سامانه ستاد هم با مشکلی پیرامونی مواجه شده‌ایم که عنوان کرده‌اند باید اسناد مناقصه آپلود شود، قیمت و آنالیز هم باید ذکر شود که جدای از بحث امنیت چنین کاری در رقابت با سایرین مسئله پرداخت ۱ در هزار مبلغ مناقصه جای تاسف دارد. این سامانه را یک سیستم بخش خصوصی اداره می‌کند که شما ناچار دید علاوه بر این که اجازه می‌دهید به اطلاعات شما دسترسی داشته باشد مبلغ گزافی را پرداخت کنید که با توجه به وضعیت روز پروژه‌ها به دست آوردن چنین سودی بعید به نظر می‌رسد. در این باره ما اعتراض خود را به شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی نوشتیم و مقرر شد برای آن جلسه تشکیل شود.

دادمان گفت: شرایط عمومی پیمان و اصلاحات آن از موضوعاتی است که کماکان جزو مشکلات پیرامونی هست. شاید شما با مسائل بیشتری مواجه باشید اما مشکل اصلی همه ما عدم تامین مالی به موقع و حذف قرارداد است. مسئله اصلی ما این است که در قبال کار انجام شده ما اسناد خزانه پرداخت می‌شود. ابتدا قرار بود در برابر مطالبات معوق ما اسناد یک ساله پرداخت شود که بعدها به شیوه مرسوم

خلق پول تبدیل شد و با شیوه این اسناد ما را روانه تنزیل این اسناد می‌کنند. فارغ از بحث این که این اسناد با چه نرخی خرید می‌شود، همه ما به این مباحث محاسباتی واقف هستیم و بنده در پاسخ به آقای رحمتی که زمانی وزیر بودند و اکنون مدیر شرکت ساخت هستند، و پرسیدند در برابر این همه مشقات و در نهایت پرداخت با اسناد و تنزیل آنها، شرکت‌های شما چگونه زنده مانده‌اند، پاسخ دادم که ما برای ماندن و دوام آوردن ناچار به فروش املاک و ماشین‌آلات و بدهکاری به بانکها و افراد شده‌ایم و اکنون هر چه می‌گذرد ما کوچک و کوچک‌تر می‌شویم.

دادم آن گفت: با روندی که پیش می‌رویم این انتظار وجود دارد هم صنفان ما یک به یک حرفه را ترک کنند یا دچار گرفتاری‌های روزافزونی شوند. این کار برای مردم و منافع ملی ما جز ضرر و زیان

سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات و دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکا تشکیل شد تا پاسخگوی مسائلی باشد که از جانب حاضران مطرح می‌شد. در ابتدای این پانل مهندس جواد خوانساری عضو هیات مدیره سندیکا عنوان کرد: مشکلات بخش خصوصی به قدری زیاد است که دیگر قابل گفتن نیست. امروز درخواست کرده‌ایم شما عزیزان در این جلسه حاضر شوید تا هیات مدیره ما با شنیدن نظرات شما به راهکارهایی جدید برسند. متأسفانه مسئولان مملکت ما تا جایی که می‌توانند به بخش خصوصی به ویژه در طرح‌های عمرانی فشار می‌آورند. همه جا پول خرج می‌کنند، هزینه‌های جانبی می‌کنند اما در طرح‌های عمرانی از پرداخت هزینه‌ها خودداری می‌کنند. ما به دلیل نجابت و شرافت خود سالها سکوت کرده‌ایم و

سندیکایی است که ما به عنوان نمایندگان شما پیگیر آن هستیم و در این مسیر از نظرات شما بهره‌مند می‌شویم. تکلیف دیگر تکلیف شرکتی ما است و شامل همه چیزهایی است که انتظار داریم همکاران ما انجام بدهند یا انجام ندهند، و باید خود ما نیز در همان مسیری که به آن اعتقاد داریم حرکت کنیم. بی‌شک با محقق شدن این دو تکلیف است که به نتیجه مطلوب خواهیم رسید.

مهندس خوانساری نیز با اشاره به سخنان مهندس مسعودی عنوان کرد: حدود دو ماه قبل یکی از همکاران ما برای گرفتن کاری تلاش می‌کرد و بعد از این که موفق شد و کار را گرفت به فاصله کوتاهی نزد من آمد که چگونه می‌توانم از دست این کار خلاص شوم؟ واقعا از شما خواهش مندم بی‌جهت خود را در دام این نوع کارها نیندازید و با دقت آن را بررسی کنید.

پرسش و پاسخ

در ادامه این هم‌اندیشی و در راستای تصمیم هیات مدیره برای برخورداری از نظرات اعضای سندیکا برنامه پرسش و پاسخ برگزار شد.

مهندس مقیمی از شرکت خوزستان و فارس با اشاره به کم شدن نیروهای شاغل در شرکت خود در اثر شرایط کنونی عنوان کرد: بنابراین آنچه فرمودید دولت باید ۳۳۰ هزار میلیارد تومان به ارزش سال قبل پول داشته باشد که بتواند پروژه‌ها را به پیش ببرد که در برابرقامی که در کشور جا به جا می‌شود چیزی نیست، و به نظر می‌رسد قصد دولت از بین بردن حرفه پیمانکاری است. ما ۷ میلیون و دویست هزار سال تجربه ساخت و ساز در شرکت‌های مهندسی ثبت شده خود داریم، آن وقت دولت کارهای عمده را به یک جاهایی می‌دهد که ۲۰ سازه به درد بخور نساخته‌اند.

وی تصریح کرد: در دولت ما افراد هم رای و هم عقیده وجود ندارند، مگر وزیر راه و وزیر مسکن در هیات دولت نیست و قانون مالیات را نمی‌بیند که بازوی اجرایی وزارت راه را از پا می‌آورد. چرا بانکها پشت ضمانت‌نامه صادره خود را نخوانده‌اند که نوشته شده چنانچه از کارفرما درخواست

مسئولان کمبود مالی خود را به گردن طرح‌های عمرانی انداخته‌اند.

وی گفت: از ۸۰۰ شرکت عضو سندیکا عملاً ۵۰۰-۶۰۰ شرکت غیرفعال هستند، ولی خوشحالیم که اغلب مدیران شرکت‌های فعال در این جلسه حاضر هستند تا از حقوق قانونی خود دفاع کنند و شرایط را برای حضور پررنگ‌تر شرکت‌های غیرفعال آماده نمایند.

روش‌های احقاق حق پیمانکاران

مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات سندیکا نیز عنوان کرد: امروز آمده‌ایم که از نظریات شما بهره‌مند شویم و عملکرد خود را با استفاده از همین نقطه نظرات ارتقا دهیم. ما پیمانکاران برای احقاق حق خود و مقاومت در برابر اجحافی که به ما می‌شود دو تکلیف داریم. یکی از این تکالیف

چیزی ندارد. شرکت‌های ما با اعتبار این نظام به وجود آمده‌اند، بالیده‌اند و به این مرحله رسیده‌اند. به هر صورت مسئله اصلی ما تامین مالی است و ما علاوه بر این که در بودجه عمرانی با این امر درگیریم درباره تامین مالی طرح‌های عمرانی به روش غیربودجه‌ای هم معضلات فراوانی داریم. ما صرفاً به مطالبی مانند این مطلب راهنمایی می‌شویم که بازار سرمایه داریم، بانکها حمایت می‌کنند، صندوق توسعه وجود دارد و روش‌های BOT و BOO وجود دارد اما جریان مستمیری که نیازهای این حرفه را پاسخگو باشد وجود ندارد.

تشکیل پانل و طرح پیشنهادها

در ادامه این همایش پانل مدیریت با حضور مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره سندیکا، مهندس جواد خوانساری عضو هیات مدیره سندیکا، مهندس

کردید و اقدام نکرد بنویسید تا از کارفرما سوال شود و اگر ظرف ۲۰ روز کارفرما جواب نداد، بانک ضمانت نامه را باطل کند. چرا آنچه را خود نوشته‌اند هم نمی‌پذیرند. آیا دولت این مسائل را نمی‌داند و نمی‌تواند با بانکها صحبت کند.

وی با بیان این که ۳ سال است شرکت وی کار نگرفته، تاکید کرد: متأسفانه در برخی موارد پیمانکاران قیمت انتحاری می‌دهند و این موضوع باعث می‌شود کار معطل باشد، پیمانکاری که قیمت کم داده هم معطل شود. شاید بهتر باشد به جای دادن قیمت انتحاری اصلاً کار نگیریم.

وی در پایان گفت: ملک ما باید ساخته شود، این سازندگی مملکت نیست، از بین بردن مملکت است. صدای ما باید به گوش مسئولان برسد. بنده ملک فروختم، دفتر کار فروختم تا بتوانم چراغ شرکت‌ام را روشن نگاه دارم. این همه پروژه نیمه تمام در کشور وجود دارد اما مدیران ما برای راه اندازی واقعی آنها قدرت تجزیه و تحلیل لازم را ندارند و برای خودنمایی پروژه‌هایی را آغاز می‌کنند بدون این که به سرانجام واقعی برسد.

پیمانکاران بنگاهای کوچک حساب شوند

در پاسخ به مهندس مقیمی، دبیر سندیکا عنوان کرد: درباره ضمانت نامه بیش از ۱۰۰ ساعت کار کارشناسی صورت گرفته و حتی موضوع در شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی هم مطرح شده است که چرا پیمانکاران ما به عنوان بنگاهای کوچک حساب نمی‌شوند و به آنها ضمانت نامه داده نمی‌شود، حتی به قوه قضائیه مراجعه کردیم و آنها گفتند این کار بانکها تخلف است. ما وزیر راه و وزیر اقتصاد را به سندیکا آوردیم، برخی از دولتمردان می‌گویند بانک زیر بار نمی‌رود و برخی بانکها می‌گویند دولت زیر بار نمی‌رود. حتی او اواخر اسفند در این باره یک بخشنامه‌ای هم گرفتیم.

در ادامه مهندس متحدین از شرکت ساختمانی آژند با تشکر از تلاشهای سندیکا عنوان کرد: کارفرماها توان پرداخت مطالبات را ندارند و این حساسیت در کارفرمایان نسبت به پروژه نیز از بین رفته است، ما پروژه‌ای داریم که یک سال و نیم

است در مرحله ۹۵ درصد پیشرفت متوقف شده است و کسی در این باره علت یابی نکرده است، با توجه به این که حساسیت کارفرمایان از بین رفته لازم است یک نیروی بالادستی از کارفرمایان ورود کند که این پروژه‌ها را یک به یک و با ساز و کاری قابل تعریف بررسی کند و آنها را تعیین تکلیف نماید. وی در پایان تنها راه نجات پیمانکاری کشور را کناره‌گیری شرکت‌های دولتی و خصوصی از عرصه کار پیمانکاری دانست.

به فکر بازارهای جدید باشیم

در ادامه این برنامه مهندس آربین زورچنگ مدیرعامل شرکت عمران آذربایجان نیز عنوان کرد: بسیاری از مشکلات مطرح شده بارها مطرح شده‌اند و به نظر من مطرح کردن آنها واقعا تکراری شده است. اگر فردی با فرد دیگری دواج کند و همواره با هم مشکل داشته باشند و قادر به حل این مشکلات نباشند تنها راه باقی مانده جدایی خواهد بود، مسئله‌ای که درباره ارتباط بخش خصوصی و دولت قابل تعمیم است.

وی افزود: سوال این است که ما در صنف خود تا چه اندازه به فکر بازارهای جدید بوده‌ایم؟ صحبت از این شد که بخشی از ظرفیت پیمانکاری ما خالی مانده است، دولت قادر به پر کردن این خلاء نیست. در شرایطی که ما در محور مقاومت قرار گرفته‌ایم و میلیاردها دلار برای مقاومت لازم است آیا توقع این که برای پر کردن ظرفیت پیمانکاری کشور پروژه تعریف شود توهمی بیش نیست. اگر واقعا می‌خواهیم شرکتها از بین نروند و از این بحث‌ها نتیجه بگیریم، صنف باید علاوه بر این که مطالبات شرکتها را با حمیت گذشته پی‌گیری می‌کند، به فکر بازارهای جدید باشد.

زورچنگ گفت: پایه کار همه شرکت‌های ما مهندسی است و تلاشی نداریم که با مدیریت، برندینگ و مارکتینگ آشنا شویم، همه ما هم به نوعی درباره کار خارج از کشور واهمه داریم، حداقل کاری که می‌توانیم انجام دهیم طرح این سوال و بررسی آن در کمیته‌های تخصصی است که مزیت رقابتی شرکت‌های ما در کدام یک از این کشورها است؟ اگر به دنبال این

هستیم که دولت مشکل ما را حل کند اشتباه می‌کنیم و راه حل مشکل ما بیرون از کشور است.

صدور خدمات فنی و مهندسی الزاماتی دارد

دکتر ایرج گلابتونچی در پاسخ به سخنان مهندس زورچنگ عنوان کرد: بحث صدور خدمات فنی و مهندسی بحث پیچیده‌ای است، ما نه زیاد این کار را بلدیم و نه در حد مطلوب ساز و کار این امر را داریم. در حال حاضر ۵۰ شرکت ما در عراق درگیر مشکلاتی مانند عدم پرداخت و مشکلات ناشی از جنگ شده‌اند، دولت دو سال قبل به منظور کمک رسانی، یک وام ارزی با ۲۶ درصد ریزش به آنها داده، اکنون خود آن وام در دسترساز شده و مانند گلوله برفی شده که در سرازیری له می‌کند و می‌برد. پیمانکاران نمی‌توانند مطالبات خود را از دولت عراق بگیرند، ۴ سال است که کارگاهها روی هوا است، ۲۰۰ میلیون دلار طلب داشتند که امروز ۶۰۰ میلیون دلار شده است؛ خسارتی که شرکتها برای نگهداری کارگاه خود دیده‌اند.

وی افزود: برای صدور خدمات فنی و مهندسی الزامات بسیاری لازم است از جمله این که ما در این باره نهاد متولی نداریم، و کسی از صدور خدمات حمایت نمی‌کند. ۳۰ درصد اقتصاد ترکیه در گرو صدور خدمات فنی و مهندسی است. ترکها در ۱۱۵ کشور دنیا ۹ هزار پروژه را طی ۴۰ سال کار کرده‌اند. ترکیه دومین تولید کننده مصالح ساختمانی در دنیا است و در رتبه‌بندی شرکت‌های پیشرو از ۲۵۰ شرکتی که هر سال انتخاب می‌شوند ۴۰ پیمانکار ترک جزو رتبه‌های اول تا صدم هستند در حالی که ما فقط ۲ شرکت طی ۲ سال در رتبه‌های ۱۵۰ تا ۲۰۰ داشته‌ایم.

مهندس مسعودی نیز در پاسخ به سخنان مهندس زورچنگ با لحنی طنزآلود عنوان کرد: ما با دولت ازدواج نکرده‌ایم که از آن جدا شویم، ما به عشق آبادانی کشور با پروژه‌ها ازدواج کرده‌ایم. خیلی هم آن را دوست داریم اما دخالت‌هایی وجود دارد که نمی‌گذارد ما زندگی کنیم.

فهرست را اصلاح کردیم

در ادامه مهندس ابراهیمی از شرکت الموت

نیز عنوان کرد: یک موضوع بسیار مهم بحث تطویل پروژه‌ها است که به دلیل عدم تامین مالی و خارج از قصور پیمانکار بوده است. در حال حاضر پروژه‌هایی وجود دارد که قرارداد آنها مربوط به قبل از دهه ۹۰ است، برای نمونه من پروژه‌ای دارم که قرارداد آن در سال ۱۳۸۸ بسته شده و تاخیرات آن هم مجاز است، اما تعدیل شده آن هم ۲۰۰ درصد نسبت به نرخهای روز عقب است. برای نمونه ما ۱ کیلو مش را با فهرست سال ۸۴ حدود ۳ هزار تومان دریافت می‌کنیم که امروز این هزینه ۶ هزار تومان است. در این باره پیشنهاد دارم به پیمانکارانی که پروژه‌ای قبل از دهه ۹۰ دارند اجازه داده شود در صورتی که تاخیرات مجاز دارند درخواست خاتمه پیمان بدهند، به چه دلیل این پیمانکاران باید چنین زبانی را متقبل شوند.

مهندس بهمن دادمان در پاسخ به سخنان مهندس ابراهیمی عنوان کرد: این مورد را به عنوان یک موضوع جدی با مقادیر و مبلغ خود اعلام کنید تا پیگیری کنیم. البته از زمانی که من به شورای عالی فنی رفتم دو موضوع در محوریت این شورا قرار گرفته است. یکی از این موارد واقعی کردن هزینه‌ها در مورد فهرست بها بود. فهرست بها عقب بود و دلیل این عقب بودن هم لجajتی درباره هزینه نیروی کار و ماشین‌آلات بود، قیمت‌ها را ثابت نگه داشته بودند و نگاه نمی‌کردند که افزایش سنواتی چه بر سر این هزینه‌ها می‌آورد. پایه خراب بود، یعنی عددی داشتند و مدام بر آن می‌افزودند. ما در سال اول و دوم و سوم، هر سال ۳۰ درصد ماشین‌آلات و نیروی انسانی را بالا آوردیم، ماشین‌آلات هم که ثابت بود، به همین ترتیب ما فهرست را اصلاح کردیم ولی مبانی مربوط به تعدیل با اینکه تعدیلهای قاعدتا برای فهرست جدید و قدیم مبنا می‌شود، بنابراین یک اختلافی بین پروژه قدیم با شاخص تعدیل به وجود آمد اما نه با ۲۰۰ درصد. وی افزود: درباره ضریب هم یک بخشی مربوط به این است که فهرست‌ها به روز شده و در بعضی موارد هم ضریب منطقه-ای به آن اضافه شده است. اگر پرداختی را

مدنظر دارید شاید ظریب منطقه‌ای هم در آن لحاظ شده باشد. به هر حال اختلاف هست و می‌توان از مصادیق اختلاف کارفرما یا تجدید نظر در نرخ پیمان در نظر گرفت و در صورت توافق با کارفرما این شکاف را اصلاح کرد.

اسناد ارزیابی محمل قانونی دارد

در ادامه برنامه پرسش و پاسخ مهندس وصالی از شرکت آبادراهان نیز عنوان کرد: کارفرماها در مناقصات از ما ارزیابی می‌خواهند آن هم با فرمت خاص خود که به نظر من باید مورد تجدید نظر قرار گیرد. نحوه بررسی صورت وضعیت‌ها برای اداره دارایی هم طبق استاندارد حسابداری باید با درصد پیشرفت کار اظهارنامه پر شود که این موجب مغایرت در اعلام مبلغ دریافتی

مشخصات دقیق و جزئی خود کسانی را انتخاب کند منطق درستی دارد. وی افزود: مغایرت بین پیمانکار و کارفرما در موارد زیادی پیش می‌آید از جمله به خاطر این که اغلب ما تعهدی کار می‌کنیم و آنها نقدی عمل می‌کنند اما تا کنون سازمان مالیاتی درباره مغایرت معاملات فصلی بین ما و دستگاه‌ها سختگیرانه عمل نکرده‌اند. اگر موارد دیگری در این مورد هست بعد از جلسه آماده ارائه توضیحات کامل هستیم.

سندیکا کارفرمای ما باشد

دکتر مریم خوانساری از شرکت هریسون نیز عنوان کرد: من با مشکلات صدور خدمات فنی و مهندسی از جمله کمبود اطلاعات خودمان آشنا هستم و از این رو می‌پرسم که چرا ما این کار را در داخل کشور انجام

ما و کارفرما می‌شود که ما را به چالش می‌کشاند و می‌گویند معاملات فصلی ۱۶۹ ما مغایرت دارد و ما را به پرداخت جرایمی عجیب وامی دارند.

مهندس سیامک مسعودی در پاسخ به این سوال عنوان کرد: اسناد ارزیابی محمل قانونی دارد ولی اشکالات زیادی هم بر آن مترتب است از جمله آن فرم‌هایی که برای پروژه‌های قدیمی جهت هر مناقصه باید دوباره بگیرید و گاه نمایندگان شرکتها شما را با چوب از اتاق بیرون می‌کنند، به نظر ما منطق این کار ایراد زیادی ندارد اما این که مشاوران سخت می‌گیرند به سفارش کارفرمایان و به خاطر این که عرضه کم است محل نقد است. این کار به لحاظ منطقی اشتباه نیست و سازمان برنامه عنوان می‌کند کارفرما می‌تواند بر اساس

ندهم. همه مشکلات ما مربوط به کارفرما است و این کارفرما دولت است، پس چرا ما که به سندیکا اعتقاد داریم و همه ادعا داریم مدیر هستیم، در سندیکا صندوق عام درست نمی‌کنیم تا سندیکا کارفرمای ما شود. پروژه‌های ناتمام زیادی در کشور وجود دارد که دولت حاضر است آنها را واگذار کند، سندیکا این کارها را از دولت بگیرد و طی مناقصات عادلانه، پروژه‌های کوچک تعریف کند و به شرکتها واگذار نماید.

وی افزود: مشکل ما این است که کارفرمای ما دولت است، زد و بند زیاد می‌شود، پول ما را می‌خورند و حق ما را نمی‌دهند. ایده‌ای که عنوان کردم و قابل پرورش است مشکلات اصلی ما را حل نمی‌کند اما شاید بتواند یک گردش مالی کوچک در شرکتها ایجاد کند، و ما را قادر کند

قدمی در راستای تکمیل پروژه‌های ناتمام کشور برداریم.

دکتر خوانساری با اشاره به مشکلی که برای شرکت هریسون در روند کار با دو بانک پیش آمده عنوان کرد: ظاهراً قوانین جدیدی برای تسهیلات بانکی در نظر گرفته شده که پیمانکاران باید ظرف کمتر از یک سال همه این تسهیلات را تسویه کنند و تسهیلات جدید بگیرند. در عین حال قبلاً برای شرکت پیمانکاری در هر بانکی یک حد از تسهیلات در نظر گرفته می‌شد که الان این حد در کل بانک مرکزی در نظر گرفته شده است. با تمام پیگیری‌ها متوجه نشدیم این حد چگونه و توسط چه کسی مشخص شده است و برای هر شرکتی تا چه اندازه است؟

تبدیل تهدید به فرصت

مهندس فرید نائینی از شرکت دبله نیز عنوان کرد: ما یک کشور نفتی هستیم که همین امر طی سالیان سال باعث شده رشد نکنیم. اکنون پول نفت نیست و زمان مناسبی است که این تهدید به یک فرصت تبدیل شود مخصوصاً در حوزه ساخت و ساز که پیشران اقتصاد است. برای این که مشکلات روزمره آینده صنف را خراب نکند باید روی پای خود بایستیم.

وی افزود: ۶۰۰ هزار میلیارد تومان حجم پروژه‌های نیمه است. این امر از طرف دولت هم مطرح شده که سرمایه موجود دولت در این طرحها به سمت صفر ریال سوق داده شود. بافتهای فرسوده نیز ظرفیتی ۶ میلیون واحدی است که ظرفیت خوبی برای حرکت از سمت پیمانکاری به سمت توسعه‌گری را در اختیار ما قرار می‌دهد. به نظر من ما باید در قالب دو کمیته، پرداختن به مسائل روز و برنامه‌ریزی برای آینده را در دستور کار خود قرار دهیم.

در این نشست، مهندس ابراهیم گرکانی رئیس هیات مدیره شرکت راهسازی ایران نیز طی یادداشتی از افزایش قیمت چند برابر لوازم یدکی و هزینه تعمیرات انتقاد کرد و خواهان لحاظ شدن این موارد در تعدیل‌ها شد. مهندس شیران از شرکت ترانشه‌پل‌راه به مشکلات موجود در تامین لاستیک که همه شرکتها با آن روبرو هستند و گران شدن

ماشین راهسازی اشاره کرد. مهندس امیری از شرکت مراخ هم درخواست کرد که این جلسات به طور ماهانه با حضور دولتمردان برگزار شود.

زندگی پیمانکاران به معجزه شبیه است

در ادامه این نشست مهندس عین‌الله ظاهری از شرکت لمبه‌کوب درباره ارزش افزوده عنوان کرد: ما به عنوان پیمانکار ۱۰۰ میلیون صورت وضعیت می‌کنیم و کارفرما به ما چکی ۹ میلیون تومانی برای دو سال دیگر می‌دهد، در صورتی که ۴ میلیون تومان از پولی که کارفرما به من می‌دهد ۲ ماه قبل پرداخت کرده‌ام و ۵ میلیون تومان باقی مانده را هم تا آخر فصل باید پرداخت کنم در حالی که ۹ میلیون تومان را دو سال بعد بگیرم. ارزش افزوده مربوط به ساختمانی است که کارفرما دارد از آن استفاده می‌کند و پیمانکار این وسط چه کاره است که باید پولی را پرداخت کند بدون این که دولت از بابت آن خسارتی به وی پرداخت کند. یک نفر از فرد دیگری پرسید حالت چطور است. وی جواب داد نخور نمی‌رله. قبلاً می‌گفتند بخور نمی‌ر. اما اکنون زندگی ما پیمانکاران به معجزه شبیه است یعنی نخور نمی‌ر شده است. در پاسخ به این نقد مهندس مسعودی عنوان کرد: باید بحث قانون ارزش افزوده را از نحوه دریافت و پرداخت آن مجزا کنیم. دو ایراد بر این موضوع مترتب بوده، یکی قانون ارزش افزوده سال ۱۳۸۸ که قرار بود ۵ سال موقتی باشد و بعد قانون دائمی آن منتشر شود که اکنون که سال ۹۷ است تازه

لایحه آن در مجلس است. ما آسیب‌هایی را از خود قانون داشتیم یعنی تاریخ تعلق، نحوه تعلق و پرداخت در آن تعریف شده بود و چون تعریف شده بود ممیز داری عنوان می‌کرد من چاره‌ای جز اجرا ندارم و شما که مشمولید هم اکنون باید بپردازید. طی این سالها علیرغم تلاش زیاد به خاطر اینرسی طرف مقابل در اصلاح این امر موفق نبودیم اما لایحه‌ای که اکنون در مجلس است ۹۰ درصد از مشکلات ما را در منطق این قانون پوشش می‌دهد.

وی گفت: در همه جای دنیا فروشنده خدمات و کالا مالیات بر ارزش افزوده آن را می‌گیرد و به دارایی پرداخت می‌کند. ما نیز به عنوان فروشنده کالا و خدمات از کارفرما این پول را می‌گیریم، سهم خود را برمی‌داریم و پرداخت می‌کنیم. اما این که پول شما را دو سال بعد می‌دهند آسیب ارزش افزوده نیست، و آسیب از آنجایی است که می‌خواهند پول شما را با تاخیر بدهند که بر همه شئون کار شما تاثیر خواهد داشت.

رویکرد توانمندسازی اعضا

مهندس مقیمی از شرکت دی نیز عنوان کرد: تعدیل برای جبران آثار تورم است. ۹۵ درصدی در این باره اعمال می‌شود که ۵ درصد با اتمام پیمان به شما داده می‌شود، اگر تاخیرات مجاز باشد در پایان ۲/۵ درصد و اگر هم مجاز نباشد هیچ چیز پرداخت نمی‌شود. پیشنهاد من تجدید نظر در محاسبه روش محاسبه تعدیل است.

دکتر نجفی از شرکت بلندپایه نیز با اشاره به مراسم نکوداشت ۱۷۰ امین سال تاسیس سندیکا پیشنهاد داد سندیکا از این فرصت استفاده کند تا مسئولان در جریان مسائل پیمانکاران قرار بگیرند، درباره این که تا کنون برای حل مشکلات چه اقدامی انجام داده‌اند توضیحاتی ارائه دهند.

وی افزود: همه رویکرد ما به دولت بوده است در حالی که این دولت با مشخصات کنونی برون‌داد ضعیفی خواهد داشت، البته این به معنی عدم تعامل با دولت و پیگیری خواسته‌های صنفی نیست. در عین حال سندیکا باید رویکردی به توانمندسازی اعضا به ویژه در زمینه کار خارج از کشور

مهندس خوانساری:

متأسفانه مسئولان مملکت ما تا جایی که می‌توانند به بخش خصوصی به ویژه در طرحهای عمرانی فشار می‌آورند. همه جا پول خرج می‌کنند، هزینه‌های جانبی می‌کنند اما در طرح‌های عمرانی از پرداخت هزینه‌ها خودداری می‌کنند

داشته باشد. سندیکا می‌تواند به واسطه ارتباطات و امکانات خود به شناسایی مناقصات خارج از کشور بپردازد و اطلاعات آن را به همراه اطلاعاتی درباره شرایط کار در کشورهای مختلف را در اختیار اعضای خود قرار دهد.

نکوداشت سندیکا، نکوداشت تک مهندسان کشور است

مهندس جواد خوانساری در پاسخ به پیشنهاد دکتر نجفی عنوان کرد: ۹ دی ماه جشن ۷۰ سالگی سندیکا برگزار خواهد شد. در این نشست که قرار است مفصل و با شکوه برگزار شود اغلب مسئولین مربوط به صنعت احداث در فهرست دعوت سندیکا قرار دارند. در این فهرست اسامی معاونان رئیس جمهور، ۹ وزیر، معاونان موثر وزارتخانه‌ها، مدیران بنگاهها و نهادهای مرتبط با سازندگی، روسای چند دانشگاه مهندسی، و کارشناسان سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و ... قرار دارند و ما از این فرصت برای طرح مسائل صنعت احداث استفاده خواهیم کرد.

وی افزود: در تلاش هستیم نکوداشت سندیکا را بعد از ۷۰ سال با کمک شما برگزار کنیم، این نکوداشت به نوعی بزرگداشت خدمات تک تک شما عزیزان است. در طی این سالها شاهد خدمات ارزنده تک شما در سراسر کشور بوده‌ایم و بدون آنچه شما ساخته‌اید مملکت زمین بایی بیش نبود. مسئولان باید این ارزش را درک کنند و از شما حمایت کنند تا هنر سازندگی ادامه یابد.

اطلاعات قراردادی خود را تقویت کنیم

مهندس حیدری از شرکت فن‌آوری نوین نیز عنوان کرد: در واقع همه ریسک‌هایی که پیمانکاران تحمل می‌کنند ریسک‌های مربوط به کارفرمایان است. مشکلاتی از این دست در جوامع تخصصی دیگر از جمله جامعه پزشکان دیده نمی‌شود. پس ما در یک برهه چندین ساله کاری کرده‌ایم که به این نقطه رسیده‌ایم و باید این امر را بپذیریم. ما مستقیماً همه هزینه‌ها را پرداخت می‌کنیم و بعد با یک ضریب بالاسری عمرانی یا غیرعمرانی پول خود را

می‌گیریم. باید روی این ضریب کار شود و تمام ریسکها در این ضریب لحاظ شود. وی افزود: باید اطلاعات قراردادی خود را تقویت کنیم. در خصوص ضرایب تعدیل، پیشنهاد می‌دهم امکان انتخاب بین تعدیل و بخشنامه مابه‌التفاوت ارز برای پیمانکاران آزاد شود که بتوانند بخش عدم تطابق ضرایب را پوشش دهد.

مهندس دادمان در پاسخ به پیشنهاد مهندس حیدری عنوان کرد تعدیل و بخشنامه مابه‌التفاوت ارز از یک جنس نیستند. بخشنامه مابه‌التفاوت ارز مربوط به پیمانهای ریالی فاقد تعدیل است و با تعدیل که مربوط به پیمانهای تعدیل‌دار از یک جنس نیست و قابلیت اختیار داشتن در تصمیم‌گیری را ندارد.

دادمان افزود: امسال با توجه به جهش قیمت‌ها که عمدتاً در ۳ ماهه دوم روی داد شرایطی پیش آمد که به لحاظ تامین حداقل‌ها مقرر شد ضرایب موقتی قبل از موعد قانونی که همیشه از آن برای تدقیق در ضرایب تعدیل استفاده می‌شد اعلام شود. این اتفاق افتاد و ضرایب حداقلی اعلام شد که بخشی از کمبود نقدینگی به معنای تبدیل به صورت وضعیت تعدیل تامین شود. شرایط به گونه‌ای بود که همه ذی‌نفعان نسبت به شاخص‌های تعدیل حساسیت‌هایی بیش از دوره‌های قبل داشتند. به همین مناسبت فشارهایی را از طرف این سندیکا و سایر تشکلهای به نظام فنی و اجرایی به عنوان بدنه کارشناسی تعیین این شاخص‌ها وارد کردیم و متعاقب آن در مدت کوتاهی سازمان برنامه و نظام فنی و اجرایی نسبت به نظرخواهی و مطالبه ارقام مورد نظر تشکلهای اقدام کرد.

وی گفت: سندیکا در کنار انجمن راهسازی، کانون سراسری پیمانکاران عمرانی، قرارگاه خاتم‌الانبیاء و چند تا از دوایر دولتی از جمله شورای عالی کار، بانک مرکزی، و مرکز آمار منشاء ارائه اطلاعاتی هستند که نهایتاً به نرخ عوامل و افزایش آن با میان‌گیری و افزایش اعداد و ارقام راجع به نیروی انسانی و ماشین‌آلات برای استخراج شاخص تعدیل دوره‌ای اقدام می‌کنند. در این مورد، سندیکا توانست با برخورد فعال اثرات خوبی را در مرحله کارشناسی موضوع بگذارد. انجمن راهسازی هم اقدامات

خوبی انجام داد. در نهایت نتایج این اقدامات منجر به استخراج قیمت‌های مبنا شد که معمولاً این قیمت‌ها در شورای عالی فنی تصویب و در دل پروژه‌های نمونه قرار می‌گیرد تا شاخص‌های فصلی، رشته‌ای و کلی استخراج شود. این شاخص‌ها دوباره در شورای عالی فنی تصویب و برای ابلاغ می‌رود.

دادمان افزود: امروز یا فردا شاخص‌های قطعی سه ماهه اول و دوم به صورت شاخص‌های ماهیانه تیر و مرداد و شهریور توسط آقای نوبخت اعلام خواهد شد. آنچه در این شاخص‌ها عوض شده، در دوره قبل ۲۴-۲۵ درصد موقت‌ها بودند، بسیاری عوامل نرخ نداشت که باعث شده بود برخی گروهها از واقعیت پرت باشد که با نرخ‌گیری از مصالح و سایر عوامل اکنون رشته ابنیه حدود ۵۲ درصد، رشته تاسیسات مکانیکی حدود ۵۴ درصد، رشته تاسیسات برقی حدود ۸۲ درصد، رشته راه و باند، سد و سازی و آبیاری و زهکشی حدود ۴۰ درصد تصویب شده که حداقل دو برابر نسبت به شاخص موقت افزایش داشته‌اند. برخی فصول مانند کارهای فولادی با میلگرد حدود ۸۰ درصد تعدیل قطعی شده است.

رئیس هیات مدیره سندیکا خاطرنشان کرد: گرچه برخی تعدیلهای آن گونه که باید باشد نیست اما حداکثر تلاش شده که هزینه‌های ناگهانی را پوشش دهد. انشالله تعدیلهای بیرون می‌آید و از نظرات شما برای استخراج شاخص‌های دوره‌های بعدی استفاده می‌کنیم. جا دارد از برخورد فعال کمیسیون فنی، شخص دکتر گلابتونچی و سایر تشکلهای قدردانی شود و این روند به عنوان یک تلاش موفق از طرف سندیکا ادامه یابد.

لزوم اصلاح پروژه‌های مبنا

دکتر گلابتونچی نیز با تشکر از همکاران خود در کمیسیون فنی به ویژه مهندس یوسفیان عنوان کرد: ما در زمینه شاخص‌های تعدیل تعامل زیادی با سازمان برنامه داشتیم و جلسات متعددی با آقای دکتر قانع فر برگزار شد. در بحث‌های کارشناسی سندیکا پیشرو بود. سازمان مدیریت نیز نظرات کارشناسی سندیکا را در زمینه

برنامه‌ریزی برای رویارویی با مشکلات پیش روی صنعت احداث

از دیگر حاضران در این جلسه با تشکر از اعضای هیات مدیره که تلاشهای روزمره خود را دنبال می‌کنند، عنوان کرد: نهادهای دولتی و حاکمیتی به چه زبانی باید به ما بگویند از ما حمایت نمی‌کنند که ما به فکر خود باشیم. ما باید از دست مردم پول بگیریم، دولت دیگر به ما پول نخواهد داد، اگر هم دولت پول بدهد چیزی به ما نخواهد رسید. لازم است برای رویارویی با مشکلات پیش روی صنعت احداث برنامه‌ریزی کنیم.

مهندس توکلی از شرکت بتن آجر نیز عنوان کرد: بنده مایلیم بدانیم سندیکا در زمینه پروژه‌های نیمه تمام BOT و BOO چه اقدامی انجام داده است؟ با توجه به این که این پروژه‌ها می‌تواند برای شرکتهای پیمانکار غیر فعال گره‌گشا باشد. موضوع دیگر مسئله بانکها است، وقتی پیمانکارانی که قادر به دریافت طلب خود نیستند به بانکها بدهکار می‌شوند، بانکها به شدت آنها را تحت فشار قرار می‌دهند. در این باره چه اقدامی می‌توان انجام داد؟

پس از این که یکی از مدیران صنعت احداث که در جلسه حاضر بود درباره امکان سرمایه‌گذاری و مسائل آن سوال کرد و از شرایط نامطلوب کنونی برای صدور خدمات فنی و مهندسی گفت، مهندس بهمن دادمان نیز جهت ذکر چند نکته و در پاسخ به تعدادی از سوالات عنوان کرد: در این جلسه پیشنهادات خوبی ارائه شد، پیشنهاد حضور مسئولان در چنین جلساتی قطعاً می‌تواند پیشنهاد خوبی باشد اگرچه شاید مانع از این باشد که ما راحت با هم حرف بزنیم و به نتایج برسیم. پیشنهادات و نقطه نظرات خوبی ارائه شد. حضور جوانان در این جلسه برای ما امیدبخش بود. این جوانان همراه هیات مدیره، سخنان جذابی مطرح

قیمت دادن برای مناقصات دقت کنیم چرا که برخی پیمانکاران قیمت‌هایی پیشنهاد می‌دهند که خود شاخص‌ها را هم زیر سوال می‌برد.

دکتر گلابتونچی با تأیید این نکته عنوان کرد: برخی مواقع در قیمت دادن مینوس‌های ما به قدری سنگین است که وقتی در سازمان برنامه صحبت می‌کنیم عنوان می‌کنند چرا شما مینوس ۳۰ درصد روی فهرست بهایی می‌دهید که سالها برای بالا آوردن آن جنگیده‌اید. خود ما به عنوان پیمانکار باید بدانیم به این شکل قیمت دادن مشکلات عدیده‌ای ایجاد می‌کند.

مستندسازی شرایط از طریق آمار

مهندس سالار علیاری عضو دیگر هیات مدیره نیز درباره ضرورت تشکیل این جلسه عنوان کرد: هیات مدیره در برنامه‌ریزی برای سال ۹۷ چند محور تعیین کرده بود که دو مورد از آنها در اولویت قرار گرفت. برای محور کوتاه مدت بررسی رفع موانع شرایط بحرانی و برای محور بلند مدت هم شناسایی بازارهای جدید در دستور کار قرار گرفت. سندیکاروی این دو محور کار می‌کند اما متأسفانه مسائل و مشکلات آنقدر زیاد است که هر چه بیشتر کار می‌کنیم مسائل و مشکلات را بیشتر می‌بینیم.

وی افزود: در مورد بررسی رفع موانع شرایط بحرانی، مستندسازی شرایط از طریق آمار شرکتهای مدنظر قرار گرفت، و درباره تغییر تعداد پرسنل، تعداد پروژه‌ها و میزان ضرر و زیان شرکتهای، صعود یا نزول رتبه شرکتهای مدنظر قرار گرفت. علاوه بر مستندسازی برگزاری هم‌اندیشی بحران در دستور کار قرار گرفت. در نهایت قرار است نتایج این هم‌اندیشی با تشکیلهای دیگر هم در میان گذاشته شود و با جمع‌بندی لازم، به نهادهای حاکمیتی منعکس شود.

تعدیلهای بیش از بقیه جاها قبول دارد چون معمولاً اطلاعات دقیق‌تری از سندیکا دریافت می‌کند.

مهندس شعبان یوسفیان عضو دیگر هیات مدیره نیز تأکید کرد: شاخص‌های تعدیل بیرون می‌آید و از همه همکاران انتظار می‌رود به ویژه در پروژه‌هایی که دارند این شاخص‌ها را لحاظ کنند و بعد از کنترل هزینه نتیجه را به سندیکا منعکس کنند. مهندس دادمان هم با اشاره به این که مهندس یوسفیان در نوک پیکان تعدیل‌ها فعال بودند عنوان کرد: اکنون اختلاف نظر ما با نظام فنی و اجرایی درباره کارشناسی مربوط به نرخ عوامل به صفر نزدیک شده است اما آنچه محل اختلاف است در محاسبه شاخصهای تعدیل است، برای استخراج شاخص‌ها برخی پروژه‌های نمونه عددگذاری می‌شوند که سندیکا در قدم بعدی به این پروژه‌ها خواهد پرداخت. یک سری از این پروژه‌ها نزدیک ۱۵ سال است به نوعی در نزد نظام فنی و اجرایی الگو هستند، ما باید با شفاف کردن این پروژه‌ها و اعلام پروژه‌های جدید قدمی در واقعی شدن تعدیلهای قدم برداریم.

مینوس ۳۰ درصد روی فهرست بها!

یکی از حاضران با اشاره به این که در ۱۰-۱۵ سال قبل پیمانکاران ضعیف شده‌اند عنوان کرد: ما قادر به دریافت مطالبات خود نیستیم چه برسد به تعدیل. تنزیل اسناد ضررهای غیرقابل جبرانی به ما وارد می‌کند. چرا باید مطالبات چند سال پیش ما را سال بعد به ما بدهند؟ سندیکا باید از طریق مراجع قانونی راهکار حقوقی برای این مسئله بیاید تا صنف بتواند پا بر جا بماند.

فرد دیگری از حاضران طی نظری مکتوب که توسط دکتر گلابتونچی خوانده شد عنوان کرده بود شاید بهتر باشد به جای این همه حساسیت در مورد تعدیلهای، زمان

و تشخیص صلاحیت در سندیکا انجام می‌شود و برای صدور گواهی‌نامه به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران می‌رود. به این ترتیب که شما در سامانه ساجات می‌توانید هم سازمان مدیریت و ساجات را برای تشخیص صلاحیت انتخاب کنید یا سندیکا را انتخاب نمایید. در حال حاضر هم ساختار لازم برای رتبه‌بندی و تشخیص صلاحیت در سندیکا در حال راه‌اندازی است.

وی درباره آمار و اطلاعات نیز عنوان کرد: اگر ما آمار دقیق و طبقه‌بندی نداشته باشیم حرفی که با مسئولان می‌زنیم یک حرف کلی است و این حرف کلی را مسئول دولتی فقط می‌شنوند و می‌روند. ما در بحث صدور خدمات، دقیقا با کمک خود پیمانکاران آمارهای مربوط به قراردادهای عراق را به دست آوردیم و دسته‌بندی کردیم. الان برای مثال وقتی می‌رویم و پیش آقای جهانگیری می‌نشینیم می‌گوییم اینقدر طلب داریم، اینقدر خسارت دیده‌ایم و این هم مستندات آن. آنها هم وقتی با مستندات دقیق روبرو می‌شوند مجبور به همکاری می‌شوند. از این رو خواهشمندم اطلاعات دقیق را به همکاران سندیکایی خود بدهید.

دکتر گلابتونچی عنوان کرد: سندیکا با منابع محدود هم می‌چرخد اما حق عضویت شما است که چراغ سندیکا را روشن نگاه می‌دارد. می‌دانیم که شرایط بسیار دشوار است و برخی شرکتها برای پرداخت ۲-۳ میلیون تومان هم مشکل دارند ولی اگر شما نتوانید کمک کنید در اداره خانه خودتان مشکل ایجاد می‌شود به ویژه این که ما نکوداشت ۷۰ سالگی سندیکا را پیش رو داریم و می‌خواهیم نشان دهیم سندیکا هنوز نفس می‌کشد، این نکوداشت بهانه‌ای است که صدای ما را رساتر از قبل به گوش مسئولان برساند.

است که یک ریبال آن نقدی نیست و بالای ۵۰ درصد از آن هم تخصیص نخواهد یافت. مهندس خوانساری نیز با تشکر از حضور موثر اعضا عنوان کرد: سندیکا با حضور شما همراهان همیشگی است که می‌تواند به حیات خود ادامه دهد و در راستای بهبود شرایط صنعت احداث گام بردارد. در این مسیر ارتباط خوبی بین سندیکا و نهادهای حاکم برقرار شده است، از جمله کمیسیونهای مختلف مجلس که در صدر آنها کمیسیون عمران قرار دارد.

مهندس ایرج گلابتونچی نیز در مورد انتقال تجربه برای کار در خارج از کشور عنوان کرد: در این مورد باید مشکلات کار در خارج از کشور را بشناسیم، قطعا در این مورد شرایط امروز با سال ۱۳۷۰ فرق دارد، تا زمانی که نتوانیم بحث مرادوات بانکی و صدور ضمانت‌نامه را حل کنیم عملا شاید نتوانیم در خارج کار کنیم. بحث ساختار شرکتها گرفتاری‌ها و مرادوات دولتها هم در صدور خدمات بسیار اثر گذار است. در حال حاضر شرایط صدور خدمات فنی مهندسی مهیا نیست و باید برای بسترسازی آن ما و دولت دست به دست هم دهیم.

گلابتونچی افزود: در مورد شناسایی مناقصات بین‌المللی، انجمن صدور خدمات فنی و مهندسی نیز وجود دارد که من هم آنجا عضو هستم و می‌توان این مسائل را از طریق آن انجمن یا سندیکا پیگیری کرد. در مورد سرمایه‌گذاری که خانم مهندس خوانساری به آن اشاره کرد، باید نگاه ما پیمانکاران تا حدی اصلاح شود. ما می‌ترسیم، حق هم داریم ترسیم چون حالا که فقط کار می‌کنیم و کسی دیگر قرار است پول بدهد شرایط اینگونه می‌شود حال اگر پول هم بیاوریم که دیگر صورت مسئله پیچیده‌تر می‌شود.

دبیر سندیکا عنوان کرد: سندیکا با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی تفاهم‌نامه‌ای مبادله کرد که بر اساس آن فرایند رتبه‌بندی

کردند و امیدواریم زمینه حمایت آنها از هیات مدیره و بهره‌مندی هیات مدیره از نظرات آنها فراهم شود تا هم نشینی تجربه و دانش مبنایی برای انجام کارهای بهتر باشد.

جمع بندی مباحث نشست

دادمان درباره اقدامات سندیکا در زمینه BOT و BOO نیز عنوان کرد: ما در تبصره ۱۹ و کمیته تشکیل شده آن نماینده فعال داشتیم، و امیدواریم که پول گرفتن از دست مردم امری جا افتاده باشد که راه خروج از شرایط کنونی فراهم شود. اما یادمان باشد که مسئله مربوط به توسعه یک عمل حاکمیتی است و این گونه نیست که بتوانیم دولت و حاکمیت را از این مسئله جدا کنیم و خودمان را از آنها جدا کنیم. بالاخره ما هر جا قدم می‌گذاریم دولت در حال اعمال حاکمیت خود است و ضوابطی را تعریف کرده است. آنچه مهم است قائل شدن به سهم بخش توسعه است نه اینکه در سال ۱۳۹۸ به قول آقای توکلی سهم بخش عمرانی را به صفر برسانید، سال آینده چیزی به اسم بودجه نقدی وجود نخواهد داشت و هر چه هست به شکل اسناد خزانه سه ساله است.

مهندس مسعودی نیز در جمع‌بندی خود عنوان کرد: صحبت از بازارهای جدید خوب است اما سندیکا نماینده شرکتهایی است که گاه ۵۰۰-۶۰۰ میلیارد تومان پروژه نیمه کاره روی زمین دارند، مهندس فرید درست فرمودند و ما باید با نگاه به آینده مسائل امروز را حل کنیم. دوستانی به ظرفیت‌های جدید در داخل کشور و بیرون کشور اشاره کردند، ولی ما به عنوان سندیکا موظفیم سرنوشت کارهای بر زمین مانده را دنبال کنیم. ۵۰۰-۶۰۰ هزار میلیارد تومان پروژه روی زمین مانده عدد کمی نیست، در حالی که بودجه عمرانی ما در سال ۱۳۹۸ حدود ۶۵ هزار میلیارد تومان

جالی خالی بخش خصوصی در قوانین بالادستی

حسن وزینی

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران هفتادمین سال فعالیت خود را پشت سر گذاشت و به مناسبت آن بهمن ماه نکوداشتی برگزار و یاد و خاطره بزرگان این صنف را گرامی داشت. این سندیکا زمانی تشکیل شد که هنوز سازمان برنامه در دولت شکل نگرفته بود. این اتفاق به معنای آن است که بخش خصوصی و فرهیختگان خارج از دایره دولت و حکومت، زودتر از نهادهای رسمی، اسلوب رفتار جمعی و تقدم منافع ملی بر منافع شخصی یا جمعی را درک کردند. از آن تاریخ تا امروز روزگارانی گذشته و حوادث زیادی در پی هم رخ داده اما جوهره تفکر جمع‌گرایی و خرد جمعی در ساختار این صنف نه تنها دستخوش تغییر نشده بلکه بر اهمیت و اعتبار آن افزوده شده است. مسیر سندیکا در این ۷ دهه، مسیر توسعه‌گرایی و تقویت بنیان‌های زیرساختی کشور بوده و سرمایه‌های مادی و معنوی قابل توجهی نیز در این حوزه هزینه کرده است. اکنون آنچه به عنوان تغییر و تحول در سندیکای ایران سرآید، عمیق احساس مسئولیت اعضای آن در قبال مسائل زیرساختی و همچنین مسائل اجتماعی کشور است. سندیکای ۷۰ ساله، امروزه درک بیشتر و بهتری نسبت به مسئولیت‌های خود در قبال جامعه دارد اما متأسفانه بر خلاف

مسیری که تشکل‌های مدنی از جمله این سندیکا طی کرده‌اند، دولت و حاکمیت نتوانسته به درک روشن و وحدت رویه در مقوله توسعه و اقتصاد کشور برسد. طوری که بر خلاف الزامات دانش اقتصاد و حتی الزامات بخشی از قانون اساسی به خصوص اصل ۴۴، امروز در ۴۰ سالگی انقلاب، با سیطره روزافزون دولت بر اقتصاد و صنعت کشور مواجهیم. وجود موانعی از قبیل غلبه نگاه سرمایه‌داری دولتی در قانون اساسی، ذهنیت ضد بخش خصوصی اکثریت دولتمردان در دوره‌های مختلف، واگذاری‌های نادرست دولتی به بخش خصوصی و سربرآوردن بخش خصولتی قدرتمند، وجود رانت‌ها و فسادها مانع از آن شده که دولت خود را در قبال گسترش بخش خصوصی مسئول بداند و بدتر از آنکه حتی در برابر خدمات این بخش در زمینه تولید یا حفظ نرخ اشتغال و... قدردان نیست. در این شرایط باید پرسید چاره چیست؟ آیا می‌توان امیدوار بود که سکان اقتصادی کشور به سمت افزایش بهره‌وری، کاهش ائتلاف منابع مالی ملی، افزایش رشد و توسعه اقتصادی و... چرخش کند؟ برای پاسخ درست و منطقی به این سوال، باید با عبرت از گذشته، خطاها و ناکامی‌های ناشی از حاکمیت اقتصاد دولتی را تصحیح

کنیم و در پایان ۴۰ سالگی انقلاب، با نگاهی نو و جامع ضرورت‌های توسعه و سازندگی کشور را احیا کنیم و در موارد ضروری دست به اصلاح یا حتی جراحی قوانینی بزنیم که سرچشمه اصلی این ناکامی‌ها هستند. در گام اول، این حقیقت را نباید نادیده گرفت که به دلیل اوضاع و احوال خاص کشور در ابتدای انقلاب، قانون اساسی در شرایط عادی تدوین نشده و فرصت کافی برای مطالعه و آسیب‌شناسی مسائل پیش از دوره انقلاب وجود نداشته است. مخصوصاً در زمینه مسائل اقتصادی تدوین‌کنندگان قانون اساسی برای پاسخگویی فوری به بحران‌ها و مشکلات پیش آمده در نتیجه فروپاشی نظامی سیاسی و اقتصادی سابق، تحت فشار شرایط اضطراری بوده‌اند. علاوه بر این بدبینی‌هایی نیز نسبت به بخش خصوصی در میان مردم و انقلابیون وجود داشت که نه تنها در ایران بلکه در خیلی از انقلاب‌های دیگر دنیا سابقه دارد، همچنین مشکلات و معضلات ناشی از فروپاشی رژیم سیاسی و اقتصادی مانند رهاشدگی بسیاری از کارخانجات دولتی و بخش خصوصی در اثر دستگیری‌ها و مهاجرت مسئولان و صاحبان آنها، مزید بر علت شد تا دولت مسئولیت اداره شرکت‌های بزرگ را برعهده بگیرد و اقتصاد کشور خواسته و ناخواسته

به یک اقتصاد دولتی تبدیل شد. بنابراین در نتیجه تفکرات انقلابیون (مخالفان بخش خصوصی)، شرایط اضطراری (بلاتکلیفی کارگران کارخانجات بزرگ) و چالش‌های بین‌المللی کشور (جنگ و تحریم)، در تدوین قانون اساسی و سایر قوانین موضوعه کشور، بیشترین توجه و اولویت به ترتیب به بخش عمومی (دولتی) و کمترین توجه و الویت به بخش خصوصی داده شد. گرچه در قوانین اصلی و بالادستی به ضرورت حضور بخش خصوصی در اقتصاد کشور اشاره شده اما اهمیت و نقش آن قابل قیاس با بخش دولتی و حتی بخش تعاون نیست. به سخن روشن، شرایط خاص ابتدای انقلاب از قبیل ضرورت ورود دولت برای ساماندهی فعالیت‌های اقتصادی و تعیین تکلیف مدیریت و نحوه اداره کارخانجات رها شده و ... باعث شد تا بخش دولتی سیطره روز افزونی بر اقتصاد کشور یابد. در نتیجه تقویت دولت در حوزه اقتصاد، قدرت حکمرانی (سیاسی) با قدرت اقتصادی تجمیع شد و از این پس دولت به عنوان حاکم مطلق العنان در اقتصاد و سیاست، بخش خصوصی نحیف و تضعیف شده را رقیب خویش پنداشت.

بنابراین علی‌رغم تلاش حامیان بخش خصوصی مانند بزرگان سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران و مشابه این رفتار و تفکر نزد صاحبان صنعت، سازندگی، عمرانی و تلاش آنها برای حفظ اسلوب کارآمد توسعه و آبادانی کشور، متاسفانه موانعی که برای حضور بخش خصوصی در اقتصاد وجود داشت با شروع جنگ هشت ساله تحمیلی تشدید شد. در این دوره به دلیل شرایط خاص کشور عمده فعالیت‌های اقتصادی توسط دولت اداره شد. اما حضور دولت در همه عرصه‌های اقتصادی، بنیان‌های زیر ساختی کشور را تضعیف کرد و سرمایه‌های هنگفتی صرف اداره دولت و تامین نیازهای

دستگاه عریض و طویل دیوانسالاری شد و شاخص بهره‌وری دولتی در قیاس با بخش‌های خصوصی روندی کاهشی یافت. پس از پایان جنگ، دوران سازندگی آغاز شد، در این دوره نگاه‌های تازه ای شکل گرفت و اعتقاد دولتمردان و مردم نسبت به کارآمدی بخش خصوصی و ناکارآمدی بخش دولتی به شکل محسوس آشکار شد. در ادبیات دوران سازندگی، ضرورت احیای بخش خصوصی وارد گفتمان توسعه کشور شد و زمینه‌هایی برای تقویت این بخش فراهم شد. این روند در دوره‌های بعدی دچار فراز و نشیب شد. اما اعتقاد به تقویت بخش خصوصی و تاکید بر ضرورت گسترش نهادهای مدنی عمیق‌تر شد. با این همه در عمل تفاوت بنیادینی ایجاد نشد چرا که در قوانین و مقررات کشور موانعی برای این بخش وجود دارد. اکنون بعد از تجربه ۴۰ سال فراز و نشیب اقتصاد دولتی، باید بپذیریم که در قانون اساسی و قوانین بالا دستی با تفکراتی مواجه ایم که در بهترین حالت می‌توانیم آنرا سرمایه‌داری دولتی بنامیم که تا حدودی خواسته (مخالفت

با توجه به اینکه حدود چهار دهه از تدوین و استقرار بنیان‌های اولیه رژیم اقتصادی فعلی می‌گذرد و با توجه به اینکه مولفه‌های اصلی آن تحت شرایط خاص آن دوره تعریف و تصویب شده است و با توجه به اینکه شناخت خوبی از نقاط ضعف مدیریت اقتصادی دولتی کسب شده، لازم است با بازنگری در قوانین بالادستی موجود، همدلی با نخبگان بخش خصوصی، ۴۰ سالگی انقلاب به آغازی برای بلوغی تازه در عرصه تولید علم، دانش، ثروت و ... تبدیل شود.

انقلابیون با بخش خصوصی) و تا حدودی ناخواسته (شرایط اضطراری انقلاب و دوران جنگ تحمیلی) بوده است و پس از آن به دلیل رسوب این تفکر در سیستم بوروکراسی کشور، بسیاری از مدیران و مسئولان اجرایی به مانعی در قبال شکوفایی بخش خصوصی تبدیل شده‌اند. است لذا تا زمانی که در قانون اساسی و قوانین بالادستی نظیر قانون کار، تجارت و ... اصلاحاتی صورت نگیرد، گام‌هایی که برای تقویت بخش خصوصی برداشته می‌شود، به نتیجه مطلوب نمی‌رسد و حتی برخی اقدامات به نقض غرض منجر می‌شود. نمونه روشن ادعای نقض عرض را می‌توان در پدیده واگذاری‌ها و خصوصی‌سازی‌ها دید که بخش عمده آن منجر به شکل‌گیری طبقه جدیدی از سرمایه‌داری کاذب و رانتی و در نهایت اختصاصی‌سازی بخشی از تولید و اقتصاد کشور در دید گروهی از دولتمردان یا رانت‌داران و رانت‌خواران شده است.

از نظر تشکلی‌هایی که پیشینه‌ای طولانی در درک شرایط توسعه کشور و همتی بلند در مسیر آبادانی و کارنامه‌ای درخشان در این زمینه دارند، همچنین از دیدگاه بسیاری از صاحب‌نظران، اکنون وقت آن است که به مرور بازنگری در موانع اصلی رونق و شکوفایی کشور بپردازیم.

با توجه به اینکه حدود چهار دهه از تدوین و استقرار بنیان‌های اولیه رژیم اقتصادی فعلی می‌گذرد و با توجه به اینکه مولفه‌های اصلی آن تحت شرایط خاص آن دوره تعریف و تصویب شده است و با توجه به اینکه شناخت خوبی از نقاط ضعف مدیریت اقتصادی دولتی کسب شده، لازم است با بازنگری در قوانین بالادستی موجود، همدلی با نخبگان بخش خصوصی، ۴۰ سالگی انقلاب به آغازی برای بلوغی تازه در عرصه تولید علم، دانش، ثروت و ... تبدیل شود.